

152076

ST

Ma

SV.

Z dovo

SERCE MARIJE,
prečiste Device.

Bratam in sestram

Marijniga presvet. Serca

z oziram

na podružnico te bratovšine

p r i

sv. Petru v Ljubljani,

spisal

L. Jeran.

Z eno podobo.

Z dovoljenjem visokočastitl. Ljubljanskiga školjstva.

Tretjiga natisa.

V LJUBLJANI, 1867.

Naprodaj pri Matiju Gerberju.

153076

153076

St. f.

Nektere besede

od

B r a t o v š i n.

Naš Zveličar je rekel, kjer sta dva ali kjer so trije v njegovim imenu zbrani, de je on sam v sredi med njimi (Mat. 18, 20). On je obljubil, de bo take zedinjene prošnje Bog uslišal, naj ga prosijo, kar koli hočejo.

Take družbe in edinstva so pobožne bratovšine, v katerih se jih na tavžente in milijone sklépa, de bi z združeno molitvijo, z lepimi zgledi, pogostnišim in pobožnišim prejémanjem svetih zakramentov veči moč dobili, in se kakor v sveti vojski zoper svoje sovražnike: posvetnost, mesenost in satana vzdignili, in jih s premagovanjem samih sebe premagali, ukrotili in pod Božjo postavo podvergli.

Posvetni ljudje se v neštevilne družbe sklepajo, de bi kej dobička spravili, nekaj malo lažnjiviga veselja vžili; cele trôpe se jih podí na ples, svojo nenasitljivo poželjivost past; drugi tavajo v pregrešnih drušinah od pivnice do pivnice in si išejo tovaršev, ž njimi vred nesrečnemu maliku, trebuhu, streči. Z britkostjo v sercu moramo viditi, de se hudovoljni sinovi keršanskih staršev celo pred Božjimi hišami v trope zbirajo in norčujejo, v tem ko bi mogli v cerkvi živiga Boga moliti, ali Božji glas zveličanja poslušati. V cerkvi se skrivnosti godé, pred kterimi angeli trepečejo; se beseda Božja razlaga, ktera je studenec večniga življenja, in ti nesrečni v celih trumah terdovratno ta visoki dar sprave zaničujejo, kakor nekđaj na gori mertvaskih gláv uni pod križem, ki so se zaničljivo na križ v terpečiga Zveličarja ozérali, se mu posmehovali in vanj pljuvali.

Zakaj bi se tedaj kristjani svete volje ne zbirali v svete družbe, v kterih si kakor bratje in sestre nasproti pomagajo, tiste čednosti ohraniti in pridobiti, ktere

so nar hujšim nevarnostim podveržene, za keršansko popolnamost si prizadevati, in ubogim v greh pogreznjenim dušam pomagati iz njih nesreče?

Pomočki k tem bogoljubnim namenam niso nobeni drugi, kakor tisti, ki jih sveta Cerkev priporočuje, namreč: molitev, podučevanje in spodbudovanje, prejemanje svetih zakramentov, klicanje Marije in svetnikov, lastno zatajevanje i. t. d. De tedaj pobožne bratovšine duhu keršanstva niso nasprotne, ampak njemu čisto in popolnoma primerne in vgodne, se že iz rečeniga vidi, še bolj pa od tod, ker so bratovšine od svete keršanske - katoliške Cerkve sprejete, poterjene in priporočevane.

Cerkev je bratovšine dobro preiskala in prevdarila, jih z obilnimi duhovnimi dobrotami obdarovala, in nekatere zmed njih v matere-bratovšine ali poglavitne bratovšine povzdignila. Matere bratovšine imajo oblast, pod družne bratovšine napravljati, jih sebi pridruževati, in jim ravno tiste duhovne dobrote deliti, ktere same od svete Cerkve imajo, kar

se zgodi s škofovim privoljenjem tistiga kraja. Takó, postavimo, ima mati bratovšina Marijniga neomadežaniga Serca v Parizu na Francoskim silo veliko podružnih bratovšin po vsim svetu.

Ako bi se komu čudno zdelo, de je toliko bratovšin, naj pomisli, de ni nobeden vabljen, se v vse bratovšine zapisati; kolikor več pa je pomočkov za različne okolišine in mnogotere potrebe različnih ljudi in časov, toliko bolj se razodeva neskončna ljubezen in neizmerno usmiljenje Pastirja, kateri ne jenja iskati in zveličevati, kar je zgubljeniga. Svet se ne pritoži kmalo zoper mnogotere razveseljevanja in kratkočase, tudi so mu ljube in drage različne jedi in pijače; zakaj bi pa duši ne privošil mnogoterih pomočkov, s kterimi se zamore v dobrim ohraniti in poterediti, v ljubezni Božji rasti, ali tudi drugim k temu pripomoči?

Dobro je pa treba vediti, de bratovšine niso nikakoršne čednosti samo na sebi, ampak le pripomočki k čednostim. Vsak dobro vé, ko bi kdo tudi v veliko bratovšinah zapisan bil in vse obmolil,

ako bi pa v smertnim grehu živel, de bi ga vse to ne moglo od pogubljenja otéti. Bratovšine imajo biti pomočki k zatajevanju samiga sebe, k ponižnosti, poterpežljivosti, čistosti, zvestimu spolnovanju dolžnost svojiga stanú, k pokoršini, k ljubezni do Boga in bližnjiga, k pokori grešnikov. In taki pomočki so one tudi v resnici, kakor so se ob vsih časih poterdile. One so pripomočki, ki jih sveta Cerkev sicer ne tirja, vendar pa priporočuje, ki k zveličanju sicer niso potrebni, vendar pa koristni in pripomogljivi; torej je tudi spolnovanje njih postáv radovoljno in nikogar pod greham ne veže.

Kar sploh od bratovšin veljá, to veljá tudi posebej od bratovšine Marijniga presvetiga, neomadežaniga Serca. Njen sad, spreobrnjenje brezštevilnih grešnikov, nar bolje spričuje njeno dobroto.

Začetek in namen matere bratovšine Marijniga presvetiga Serca.

Začetek te bratovšine je bil pri Marii Devici, imenovani Zmagovavki, v mestu Parizu na Francoskim. Mož, kateriga je bila previdnost Božja k temu odmenila, je duhovni pastir tiste cerkve, gospod Difriš - Dêženèt, ki zdaj, ko se te bukve pišejo, še živi. Desiravno je prečudni začetek té bratovšine že v družih slovenskih bukvah razložen, je vendar k namenu potrebno, ga tudi tukaj ob kratkim razložiti.

Duhovnija (fara) Marije Device Zmagovavke je v sredi vélikiga mesta Pariza, vsa obdana z glediši in hišami za posvetno razveseljevanje. Od 1830. do 1840. leta je bila ognjiše vsih prekucij in vse gnusobe. V tacih okolišinah je bila merzlota in celó sovraštvo do svete vere toliko naraslo, de se duhovni v svoji lastni duhovnii niso smeli v duhovski obleki prikazovati. Farna cerkev je bila tudi o naj vikših praznikih pušavi podobna; šteje namreč duhovnija do 27

tavžent ljudi, vender je bilo v letu 1835 le samo 720 svetih hostij razdeljenih. Gnjusoba je bila tolika, de so tudi na pragu smerti svete zakramente zaničevali.

Ves trud in vse prizadevanje, delo in molitev gorečiga in pobožniga pastirja takimu merzlimu in posvetnimu življenju ni móglo kej. Nejevera in pregrešno življenje se je tako močno razširjalo, de je bilo viditi, kakor de bi za bolezen teh duš nobeniga zdravila več ne bilo.

Gospod pa se je vender usmilil, je odperl zaklade svoje gnade, in jél to nerodovitno pušavo obdelovati. Pomoček k temu svetimu namenu je bilo obnovljenje bratovšine Marijniga presvetiga Serca. Začetnik sam od tega takole piše:

„3. grudna 1836 sim svete skrivnosti obhajal na altarju, kteriga sim od tistihmal prečastitimu in neomadežanimu Sercu posvetil. Moje serce je bilo v spominu prežalostniga stanú meni zročnih duš in petletniga prizadevanja brez sadú — v nar globokejši bolečino zatopljeno. Kar me misel navdá, svojo duhovnijo presvetimu in neomadežanimu

Marijnimu Sercu posvetiti, de bi se po njeni prošnji spreobrnjenje grešnikov doseglo. To misel sim kakor razmišljenje iz glave izbil, ker se mi ni nič primerna zdela. Pa spet se je povernila, in se mi je pri vsem nasprotovanju do predglasja — sanktusa — vrinovala. To vedno vsilovanje mi je težavo, nepokoj in razmišljevanje delalo, bil sim žalostin in sim Boga prosil, me te misli popolnoma rešiti, de bi zamogel brez motenja sveto opravilo opravljati. Bil sim res rešen. Še le h koncu zahvale se me je ta misel spet lotila, in pa tako živo, de so bile vse moje moči vanjo obrnjene. Premišljeval sim po vsih stranéh, pa zdela se mi je ta misel le nekako poverhno, skrivnostno pobožnikarstvo, ki bi bilo nepri- merno, duhu vredne misli in sercu pokoj dajati. Vse prizadevanja pa, se tega znebiti, so bile zastonj, in utrujen nasprotovanja, sim se podal. Moje privoljenje tedaj ni bilo radovoljno, ampak prisiljeno in brez zaupanja. Mislil sim si: Je vendar le pobožnost k Marii Devici, ki utegne dober nasledek imeti; bom po-

skusil. — Ko v svoje stanovanje pridem, sim jél postave bratovšine spisovati, vendar še zmiraj z namenam, se te misli znebiti. Postave so bile kmalo skupaj. Tako je“.

„Ne tedaj jest sim začetnik matere bratovšine, Bogu samimu gre čast in hvala, ker moj duh in moje serce nista ime-la nič tistih lastnost, ktere bi me bile k temu početju naklonile. Ravno nasprot, moram Boga in Marijo odpušenja prositi in spoznati, ako ravno sim otrok Marije in od perve mladosti navajen, jo za nar ljubeznjivši mater ljubiti in častiti, de pa vendar na češenje njeniga presvetiga Serca nisim nikoli mislil i. t. d.“

10. grudna duhovni pastir postave bratovšine vikšimu škofu v poterditev zročí, in dobí privoljenje, pobožnost naslednji dan — 3. nedeljo v Adventu — začeti. Oznani tedaj po pridigi, de bo zvečer ob sedmih opravilo v ta namen, de bi od Božjiga usmiljenja na prošnjo Marij-niga Serca spreobernjenje grešnikov sprosili, in opomni pričujoče, de naj bi prišli. — Bilo je pričujočih le malo, in

ni bilo upanja, de bi se to naznanilo dalje razširilo, ker so ljudje le od denara in kratko-časov govorili, ne pa od tega, kar se je v cerkvi godilo. Torej duhoven žalosten gre z léce. Bog pa mu serce poterdi, ko se namreč v žagrad verne, prideta za njim dva štacunarja, ki jih sicer ni bilo v cerkvi viditi, se spovesta in sta od tistihmal dobra kristjana. Oná sta bila začetek Božjih usmiljenj in neštevilnih gnad, ktere je bil Gospod tej bratovšini prihranil.

Popoldne se začne pobožnost z večernicami Matere Božje. Pričakoval je duhovni pastir kakih 50 do 60 ljudi, prišlo jih je pa 400 do 500. Le o nar večih praznikih jih je bilo toliko v cerkvi.

Pri večernicah so bili ljudje mirni, pa merzli in vnémarni. Ko pa duhoven potem namen in postave bratovšine razklada, so se močno vnéli in jeli svoj nesrečen dušni stan čutiti. To se je zlasti pri litanijah pokazalo, ker so besede: „Pribežališe grešnikov“, in „Zanesi nam, o Gospod!“ ljudje sami iz svojiga nagiba trikrat zaporedama ponovili.

Duhovna, ki je pred sv. Rešnjim Telesam klečal, take znamenja skesanja močno v serce ginejo, začne k Materi Božji zdihovati, de naj reši te uboge grešnike, ki jo svoje pribežališe imenujejo, in de naj sprejme to bratovščino pod svojo brambo. V znamenje pa, če je to Bogu dopadljivo, poprosi natihoma za spreobrnjenje nekiga velikiga terdovratniga grešnika in obljubi, de bo drugi dan v Marijnimu imenu k njemu šel.

Ta mož je bil še minister kralja Ludovika XVI., spačen z nauki napčnih modrijanov, že 80 let star, in od svojiga petnajstiga leta čisto brez vsake vere. Bil je že slep in skoz več mescov bolan, vender od sv. zakramentov nič ni hotel slišati; že desetkrat je duhoven k njemu priti skušal, pa ni bilo pripušeno. Tudi zdaj, 12. grudna, so ga hotli odpraviti, ali duhoven ni hotel odstopiti in je silil, de ga morajo k bolniku pustiti, kar se je tudi res zgodilo. Ko nekoliko prijazno spregovorita, reče bolnik: „Gospod oče, blagoslovite (žegnajte) me, prosim vas!“ — Ko mu to željo spolni, reče

bolnik: „O kako dobro mi dé vaše obiskanje! Viditi vas ne morem, pa vašo pričujočnost čutim. Odkar ste pri meni, čutim mir, pokoj in serčno veselje, kakoršniga še nisim imel“. Lahko ga je bilo tako omečeniga k spovedi napraviti, kar se je tudi precej zgodilo. Živel je še do 10. mal. travna v veliki spokornosti, ljubezni do Boga in zaupanju na Božje usmiljenje. Čemu drugimu, kot močni prošnji Marije Device je to spreobrnjenje pripisovati? Spreobrnjenje tako terdovratniga grešnika je bilo očitno spričevanje, de je djanje in prizadevanje té vnovič zbudene bratovšine Bogu dopadljivo.

To se je tudi v kratkim pokazalo. Kmaló se je v tisti duhovnii vse spremenilo; ljudje so začeli lepši živeti, k Božji službi pridniši hoditi, svete zakramente prejemati in godile so se prečudne spreobrnjenja. *)

*) Primeri: „Handbuch zum Gebrauche d. Mitgl. der Erzbruderschaft des heil. und unbef. Herzens Mariä“. Vom Dufliche Desgenettes. Einsiedeln 1843. Tudi: „Annalen d. Erzbrud.“

Iz prejemanja svetih zakramentov za velikonočni čas se vidi nagla in velika sprememba. Zmed 26 do 27 tavežent ljudi tiste duhovnije jih v letu 1835. o veliki noči ni bilo več kot 720 pri sv. Obhajilu. Toliko je bila vera opešala. V letu 1838. pa jih je prejelo že 12 tavežent velikonočno sv. Obhajilo, in čezdalje je bilo bolje. Pa ne le samo od dušnih, tudi od telesnih bolezin je bilo njih veliko čudama ozdravljenih. Zavolj tako obilniga sadú ta bratovšina ni bila v Rimu le samo poterjena, ampak z razpisam od 24. mal. serpana 1838 tudi v poglavitno ali mater-bratovšino povzdignjena, ki ima oblast, po vsim svetu podružne bratovšine imeti.

Neizrečeno naglo se je ta bratovšina po Francoskim in po vsim svetu razširila. Že v 2 letih je bilo samo v Parizu 58962 va-njo zapisanih in imela je tudi drugod že 187 podružnic ali pridruženih bratovšin. Od vsih strani so terdovratne grešnike v molitev materi-bratovšini priporočevali, in velikrat so bili že tisti dan ne-utegama omečeni, ko se je molilo za nje,

in so bili v molitev bratam in sestram priporočeni. In verni, kjerkoli so od te bratovšine slišali, so jo veséli sprejeli. Misijonarji so jo med divjaki napravljali, ki so jih spreobrnili in sprosili so z njo pogostama spreobrnjenje naj terdovratniših nejevernikov. V letu 1851. je štela mati bratovšina že nad 16 milijonov tovaršev, in 10 tavižent tri in trideset podružnic. Po vsih krajih se tedaj vzdiguje glas in vpitje za terdovratne grešnike k Bogu, ki noče pogubljenja grešnika, temuč de bi se spokoril in živel, in to klicanje Marija zbira in ga daruje Njemu, ki je neskončno usmiljen.

Namen te bratovšine.

Namen te bratovšine je češenje presvete Marije Device, ali kar je ravno to: češenje njeniga neomadežaniga Serca, povikšanje keršanskiga življenja, in zlasti spreobrnjenje grešnikov na prošnjo milostne Marije. — Ko pa Marijno Serce častimo, ne mislimo si toliko njeniga telesniga serca, ampak veliko več njeno du-

hovno serce, t. j., postavimo si pred oči njeno popolnoma nebeško življenje, njene visokosvete misli in želje, njene nadzemeljske zamišljenja, njeno pregoreče hrepenenje k Bogu, njeno silno veliko ljubezin do Boga in prečudno žejo za vsih ljudi srečo in zveličanje, njeno neizrečeno gnanje za spreobrnjenje ubozih grešnikov, njene jasne in dobrotne namene, njene presvitle čednosti in lepe lastnosti. Vse to ima v njenim presvetim Sercu svoj sedež, v tem prečudno lepim Sercu, kteriga je Bog Oče zmed vsih serc za svojiga Sina izvolil, in ga sveti Duh za njegovo stanovanje z vsimi nebeškimi lepotijami ozaljšal. To duhovno Serce nar lepši Device in nar čistejši Matere nam je pred očmi imeti, se veseliti in čuditi nad njegovimi nebeškimi lastnostmi, in se s svojim življenjem, kolikor nam je mogoče, njenimu življenju bližati. To je pravo češenje njeniga presvetiga Serca.

Začetek

podružne bratovšine Marijniga presv. Serca pri farni cerkvi sv. Petra v Ljubljani.

Že od nekaj let sem sta si rajnki gospod Ignaci Bernbaher in častni brat David pri Ljubljanskih OO. frančiškanih prizadevala bratovšino Marijniga neomađežaniga Serca razširiti, ali podružnice te bratovšine do leta 1852. na Krajskim ni bilo nobene. Pervo so napravili visokočastiti duhovni pastir gospod Matevž Svetličič v predmestni duhovni sv. Petra v Ljubljani.

Vpervič so dobili privoljenje od prečastitljiviga Ljubljanskiga škofijstva, tako bratovšino napraviti (21. kimovca 1851).

Po tem so postave te nove podružnice tudi v Pariz poslali, ter jo k materi-bratovšini Marije Device Zmagovavke v Parizu pridružili. (Dopis iz Pariza od 20. grudna 1851.) Prečastitljivo Ljubljansko škofijstvo je pridruživno pismo sprejelo in nekatere okolišine bolj natanko določilo z odpisama od 16. in 29. sveč. 1852, in

tako je bila podružnica ustanovljena. Skorej ob ravno tistem času se je začela podružnica v Mengšu, malo poznejši tudi v Selcih, in l. 1853. na Jezeru pri Marii Dev. na Gorenškem. Tedaj so dosihmal 4 na Krajskim.

P o s t a v e

Šent - Peterske podružnice.

Bratovšina presvetiga in neomadežaniga Serca Marije Device pri farni cerkvi sv. Petra v Ljubljani je podružnica matere-bratovšine Marijniga presvetiga in neomadežaniga Serca, ki je pri farni cerkvi blažene Marije Device Zmagovavke v Parizu.

Namen te bratovšine je ravno tisti, kteriga si je mati-bratovšina odločila. Ta namen je namreč :

1. Presvetimu in neomadežanimu Sercu blažene Marije Device sinovsko češenje, ljubezin in vdanost skazovati. Tako skazovanje se godí s tem, de naj bratje in sestre vse svete opravila, dobre dela in molitve z zasluženjem

presvetiga Marijniga Serca sklepajo, in ravno s tem trojedinimu Bogu in Božjimu Sercu Jezusovimu moljenje (Božjo čast), ljubezen, vernost, pokoršino in pobožnost darujejo.

2. Je namen te bratovšine, sprostiti, *de bi vsakteri grešniki od neizmer-niga Božjiga usmiljenja po zaslužē-nju in prošnji blažene Marije Device s češenjem in v pomoč klicanjem nje-niga preusmiljeniga Serca poboljšanje in spreobrnjenje dosegli.*

Pomočki, ki si jih je bratovšina v doségo tega namena odločila, so: očitne svete opravila pri bratovskim altarju, in vsakdanje posebne molitve družnikov.

Očitne svete opravila so :

1. Slovesna sveta maša pri bratovskim altarju s kratko primerno pridigo zjutraj, kakor se bo poprejšno nedeljo oznanilo, in popoldan po keršanskim nauku lavrentanske litanije ob vsih bratovskih praznikih, to je, v nedeljo pred Septvagezimo, ki je veliki praznik matere-bratovšine,

in ob vsih praznikih Matere Božje, ki so v Ljubljanski škofii zapovedani.

2. Sveta maša pri bratovskim altarju v praznik 7 žalost Matere Božje; spreobrnjenja sv. Pavla (25. pros.); sv. Marije Magdalene (22. mal. serp.), in saj vsako pervo saboto sleherniga mesca skoz leto, ravno tako skoz celo osmino prečistiga spočetja Marije Device. Sicer pa bo več ali manj svetih maš, kakor bo bratovšina pomočkov imela.

3. Litanije Matere Božje ob vsih sabotah skoz leto primerno uro popoldan, in po litanijah vselej 5 očenašev in češena-Marij za spreobrnjenje grešnikov.

Vsakdanja molitev družnikov je ena češena-Marija s pristavkam: **O Marija, pribežališe grešnikov, prosi za nas!** ki naj se zvesto obmóli.

Opomnijo se pa tudi bratje in sestre, de naj skerbijo, pogosto zakramente sv. pokore in presv. Rešnjiga Telesa vredno prejemati, in naj sad tega prejemanja večkrat za spreobrnjenje grešnikov Bogu vsigamogočnimu pobožno darujejo.

Duhovni pastir (fajmošter) pri sv. Petru je za vselej vodja te podružne bratovšine. Njegovo opravilo, in z njegovim privoljenjem opravilo njegovih gospodov pomočnikov (kaplanov) je:

1. Verne zapisovati, kateri želijo k bratovšini pristopiti.

2. Bratovske duhovne opravila vladati in ljudstvu oznanovati.

3. Zapisovati pobožne darove vernih, razdeliti maše, skerbeti za ozaljšanje bratovskega altarja in njegove naprave, in za druge potrebne reči.

4. Vsakoletne prihodke in izdatke zapisovati, in ob letu soštete imeti, ako bi jih hotlo visoko škofijstvo viditi.

5. Varovati, de se te postave brez privoljenja visokočastitiga škofijstva ne prenaorejajo in ne kazijo.

Kaj se družnikom Marijniga neomadežaniga Serca posebno priporočuje.

Kar je vsaciga človeka dolžnost, to bratovšina Marijniga prečistiga Serca svojim otrokam še posebej priporoča, namreč

za čistost serca skerbeti, ker ta lepa
 čednost človeka posebno Marii prikupi
 in ga njene brambe vredniga storí. Dalje
 naj vsi skerbé, goreče hrepenenje po
 zveličanju duš v svojim sercu vnemati,
 ter pomnijo visoke cene, za katero jih je
 Sin Božji na križu odkupil. Iz tega na-
 mena naj si bratje in sestre prizadevajo :

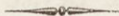
1. Se nasproti z dobrim zgledam in
 pohlevnim opominovanjem od hudiga od-
 vračevati in k dobrimu buditi;

2. starši, gospodarji, gospodinje naj
 si prizadevajo svoje otroke, posle, delavce
 keršanskiga življenja vaditi, jih k pobož-
 nimu obiskovanju Božje službe resno pri-
 ganjati; pijančevanja, ponočevanja in pre-
 grešniga znanja svojih podložnih nikakor
 ne terpeti;

3. keršansko skerbljivost za dušne
 potrebe bolnikov imeti;

4. ubogim po svoji moči pomagati,
 in s telesno pomočjo tudi dušno sklepati
 ter jih h keršanskimu življenju opominjati;

5. mertvih ne pozabiti.

Odpustki

za družnike Marijniga Serca.

Opomin. Odpustki so le odpušenje čas-
nih štrafing, ktere bi mogel spokornik še
terpeti, ki je že z zakramentam svete pokore
v stan posvečujoče gnade Božje prestavljen.
Pri odpustkih se tedaj ne odpušajo grehi, ne
večne strafinge, ker to mora že v spovedi od-
pušeno biti, in človek mora biti v stanu gnade,
ako hoče odpustke zadobiti. Zlasti se odpustki
ne morejo doseči, dokler storjena škoda koli-
ker je mogoče, ni poravnana, dano pohujša-
nje popravljeno, odvzeto blago ali dobro ime
povernjeno, sovraštvo odpravljeno, pregrešno
znanje opušeno, in kar je družiga enaciga.

Bratje in sestre te bratovšine, ako
se skesano spovejo, sv. Rešnje Telo vredno
prejmejo, in v namen sv. Očeta v kaki
cerkvi molijo, zadobijo :

A. Popolnoma odpustke: 1. V
dan zprietja v bratovšino; 2. vsak rojstni
dan ali god; 3. v nedeljo pred septvage-
zimo; 4. noviga leta dan; 5. na svečnico;
6. v dan Marije Device oznanjenja; 7.
rojstva; 8. vnebovzetja; 9. čistiga spočetja;

10. sedem žalost; 11. spreobrnjenja svetiga Pavla; 12. svete Marije Magdalene; 13. sv. Jožefa; 14. sv. Janeza Kerstnika; 15. vsak mesec dvakrat ob radovoljnih dnevih, ki se zamorejo tudi za duše v vicah oberniti; 16. ob smertni uri, ako se skesano spovedo in sv. Rešnje Telo prejmejo; ali ko bi jim tega ne bilo mogoče, če presveto ime Jezus z besedo ali v sercu kličejo.

B. Nepopolnoma odpustki. Pri vsih bratovskih cerkvenih opravilih in očitnih molitvah, ki se opravljajo pri bratovskim altarju matere-bratovšine ali pa kake podružnice, dobí vsak pričujoč, če tudi ni v bratovšini zapisan, vselej pet sto dni odpustkov, pa le takrat, ako on pri takih opravilih za terdovratne grešnike pobožno moli. — Take opravila so pri podružnici sv. Petra v Ljubljani: sv. maše o praznikih Matere Božje, nekterih drugih svetnikov, kakor se vselej oznani, maše z žegnam ob sabotah skoz leto in pa litanije ob sabotah in odločenih praznikih popoldne po keršanskim nauku.

Ti odpustki so nekaj od papeža Gregorja XVI., nekaj od sedanjiga sv. Očeta Pija IX. pobožnim vernim podeljeni.

Še nekteri opomini.

1. De bratovšina svoj namen doseže, naj bodo njeni družniki kakor od Jezusa in njegove Matere Marije najéti zvesti delavci, katerim ni nič svetejšiga, kakor nedolžne greha varovati, in grešne na pot pokore zavračevati. Ali ni grešnik nar nesrečniši stvar pod milim nebam? „Ko bi grešnik spoznal; kako hudobno in grenko je, Gospoda Boga zapustiti, gotovo bi nikoli ne grešil“, govori sv. Duh po Jeremiju preroku 2, 19. Kako dobro in Bogu dopadljivo delo je tedaj, takim nesrečnim zgubljenim nazaj na pot zveličanja pomagati; — pa ne le samo tem, ampak sploh vsim, ki so deleč od Boga, nevérikam in krivovercam.

Bratam in sestram naj bo tedaj priporočeno, molitev sv. Bernarda: „Spomni se, o preusmiljena Devica“ i. t. d., vsak dan za se in za grešnike moliti, pogo-

sto sv. zakramente prejemati, ubogajime dajati, kateri premorejo, z rés keršanskim življenjem dobre zglede dajati, zlasti praznike bratovšine v prid za grešnike obračati.

2. Prazniki bratovšine so: Praznik Marijniga Serca (v nedeljo po osmini veliciga Šmarnja); nedelja pred septvagezimo, in zgorej imenovani prazniki, ob katerih so popolnoma odpustki. Verh tega tudi sabote skoz leto, zlasti vsaka perva sabota v mescu. Ob sabotah je posebno dobro, de družniki pridejo k bratovski maši in k litanijam v poddružnico, ako zamorejo, ker zraven tega, de sveto mašo in molitev za spreobrnjenje grešnikov darujejo, imajo še sami za se velik prid, ko se odpustkov vdeležijo.

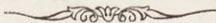
3. Kdor je v ti ali drugi bratovšini, pa ne sme misliti, de namenu bratovšine s tem zadosti stori, ako opravila bratovšine po zunanje dopolni, zraven tega pa pozabi svoje serce lepšati, svoje življenje boljšati. Eno je potrebno: po božjih in cerkvenih zapovedih živeti, in de bi se to eno doseglo, so

bratovšine velik in imeniten pomoček. Nobene čednosti pa človek ne more z bratovšino nadomestiti; zlo bi se motil, ako bi kdo mislil, jest te čednosti nimam; se bom pa namesto nje v bratovšino zapisal. Misli si veliko več: v bratovšino se bom zapisal in jo zvesto opravljaj in molil za to, de bi zamogel ložej to ali to čednost pridobiti, ktere mi še posebno manjka.

4. Nekteri pomišljujejo, se v kako bratovšino zapisati, ker se bojé, de bi grešili, ako bi opravil bratovšine kterikrat ne dopolnili. Takim boječljivim bodi v tolažilo rečeno, de zunajne opravila nobene bratovšine ne vežejo pod greham. Ako postavim kdo kak dan opusti bratovske molitve obmoliti, za to nima greha, škoda pa se vé de mu je, ker se s tistim bratovskim opravilam sklenjenih gnad ne vdeleží. Torej se po besedah sv. Frančiška Salezijana zamore vselej pri bratovšinah veliko pridobiti, nikoli pa nič zgubiti ne.

5. V bratovšino zamorejo sprejeti biti vsi katoliški kristjani, brez razločka

iz vsakiga stanú in starosti. Sprejemajo se tudi otroci, ker so tako Marii darovani in Marijne brambe prav posebno deležni. Sprejemati je celó take, ki so dozdej morebiti vse opušali, kar vera zapoveduje; celo taki, ki so bili sovražniki svete vere, ali njih služabniki, se sprejmejo, ako želijo. Sama misel: Koliko služabnikov ima v hiši mojiga Očeta obilno jesti, jest pa tukaj od lakote konec jemljem“, je v zgubljenim sinu sklep obudila, se v očetovo hišo verniti. In koliko naših zgubljenih bratov peklí ravno taka misel! Skušnja nas je učila, kako močno taki velikrat hrepené po priprostosti keršanske vere in po dušnim miru. Tode napuh, nečimernost in napčni strah pred ljudmi jih imajo v svoje verige vklenjene. Ako tedaj taki to pervo stopinjo poskusijo, naj se ljubeznjivo sprejmejo, in pridobljeni bodo za Boga in za njih zveličanje. Tako piše začetnik bratovšine (Handb. str. 282).

P o b o ž n e

molitve in opravila.

Memorare sv. Bernarda.

Dobro vsak dan s Češeno Marijo moliti, ker s to molitevjo sv. Bernarda je že veliko prečudnih spreobrnjenj od Boga sprošenih.

Spomni se, o preusmiljena Devica, de ni bilo še nikdar slišano, de bi kdo zapušen bil, kateri koli je pod tvojo brambo pribežal, tebe pomoči prosil, in se tvoji prošnji pri Bogu priporočil. S tem zaupanjem navdan, hitim k tebi, o devic Devica, Kraljica an-

gelov in Mati našiga Gospoda Jezusa Kristusa! K tebi zdihujem, o Zvezda na morji, k tebi pridem, k tebi bežim, pred teboj grešnik zdihajoč stojim: ne zaverzi moje prošnje, o Mati večne Besede! temuč milostljivo me sliši in usliši. Amen.

Zjutranje molitve.

V imenu Boga † Očeta, in † Sina, in sv. † Duha. Amen.

O presveta Trojica, trojno-edini Bog! ti me vidiš; v tvoji pričujočnosti sim, ko spim, pred tvojim obličjem se zbudim. Tebe molim s preponižnim sercam, tebe častim in hvalim iz vse duše, tebi vse dušne in telesne čutila in moči zročim. Vari me po svoji nezmérni dobroti, de ne pridem v nevarnost, de ne grešim.

O Marija; prosim te po tvojim presvetim Sercu, pridobi mi gnado in lepoto ponižniga duha, čistiga serca in telesa, in vedno budeče vesti.

O Marija, čista in neomadežana v svojim spočetju! prosi za nas pri Bogu Očetu, čigar Sina, od svetiga Duha spočetiga, si ti Mati. Amen.

O Angel Božji! ti si varh moj, po Božji milosti sim tebi zročén; razsvetli me in vari, vódi me in vižaj. Amen.

O velik svetnik in pomočnik (svetnica in pomočnica) I.! na čigar imé sim keršen; prosi za me, de bom, kakor ti na zemlji, zvesto Bogu služil, in ga v nebesih vekomej s teboj hvalil. Amen.

Angelovo češenje; Oče naš, Češena Marija, Čast bodi, Vera.

Darovavna molitev.

Vsako jutro dobro moliti.

Češena si, Marija, ti si polna milosti. Gospod je s teboj. Žegnana si med ženami in žegnan je sad tvojiga telesa, Jezus. S temi besedami te z velikim angelam v začetku dneva ponižno pozdravim, o presveta Mati! in ti darujem vse svoje misli, želje in dobre dela, tudi vse svoje opravila in vse djanja keršanske ljubezni, in vse zatajevanja, ktere bom dans opravljal. Sprosi mi gnado, pri vsih rečeh svét namen in goreče želje imeti, si Božjo dopadljivost pridobiti; ker le samo ta me zamore srečniga storiti. Darujem vse moči in djanja tvojimu presvetimu in neomadežanemu Sercu, de bodo, z njegovimi zasluženji obogatene prišle pred tron tvo-

jiga Božjiga Sina, — in te preponižno prosim, naj smém s tvojim Sercam zedinjen presveto Trojico moliti, in de od Jezusoviga Božjiga Serca sebi in vsim grešnikom praviga spreobrnjenja prosim in sprosim. Amen.

Večerne molitve.

V imenu Boga † Očeta, in † Sina, in sv. † Duha. Amen.

S svetim straham te mólim, o moj Bog! ker vé m, de se znajdem pred tvojim neskončnim veličastvam. Tvoje okó me vidi, tvoja roka me je današnji dan varovala, tvoje serce me je ljubilo. V tebe verjem, ker si neskončno resničín; v tebe upam, ker si neskončno dobrotljiv; tebe ljubim iz vsiga serca, ker si neskončno ljubeznjiv. O Bog, daj, de te bom

res ljubil. Ljubim svojiga bližnjiga, kakor sam sebe; dodeli mi, o Bog, de ga bom res kakor sebe ljubil.

Bodi češen in hvaljen, o usmiljeni Bog! de si me ta dan obvaroval velikih nesréc na duši in na telesu. Bodi češen in hvaljen, de si me zdraviga in živiga ohranil, ki jih je ravno ta dan na tavžente zbolelo in pomerlo. Prosim te pohlevno, obvari me tudi nocojšno noč vsiga hudiga, zlasti pa greha in hudobnih duhov zalezovanja.

Pomisli, kaj si od davi zagrešil.

Zoper Boga: zamude ali vnemarnosti v svetih opravilih, nespoštljivost v cerkvi, zadolžene razmišljenja pri molitvi, nasprotovanje do Božje gnade in svetih navdajanj, zmerjanje, kletev, prederzno imenovanje svetih imen, pomanjkanje zaupanja in vdanosti v voljo Božjo.

Zoper bližnjiga: Prederzne sodbe, natolčvanja, sovraštva, nevošljivost, vjedanje in želje se zmaševati, prepir, jeza, zaničevanja, razžaljenja, raznašanja, obrekovanja, zasmehovanja, krivične obdolženja in zatožbe, škodovanja na premoženju in na časti in poštenju, slabi zgledi, pohujšanje, preslabo spoštovanje, pokoršina, keršanska ljubezen, zvestoba . . .

Do samiga sebe: Nečimurnost, napčni strah pred svetam, laži, misli, želje, besede in djanje zoper čistost, nezmernost, serd, nepoterpežljivost, življenje brez prida in koristi, nečimerno in posvetno življenje, lenoba v spolnovanju dolžnost svojiga stanú . . . Zdaj reci:

Žal mi je v resnici iz globočine serca, de sim spet dans velikrat in hudo razžalil tvojo neskončno lepoto, tvojo neizmerjeno ljubeznjivost, tvojo neprecenjeno dobroto, o presvétí Bog, moj dobrotljivi Stvarnik, moj usmiljeni nebeški Oče!

O sveti Duh, studenec večne luči! razžêni temote iz mojiga uma in pameti, de bom spoznal gnjusobo in hudobijo greha, in de se ga bom v prihodnje z vsimi dušnimi in telesnimi močmi varoval.

Čuj mi tudi ti, o preljubeznjiva Božja Mati! nad dušo in telesam, de dušni in telésni sovražniki in pošasti teme s svojim zalézovanjem nič ne opravijo zoper mene. Zavoljo svojiga preusmiljeniga neomadežaniga Serca bodi vselej moja Mati, o Marija! in sprejmi moje serce k sebi, de se v posvetnost ne zamisli in s kugo greha ne ognjusi.

Vari me greha, tudi ti, moj angel varh! o vari greha!

Jezus, Marija in Jožef! vam v roke zročim svojo dušo.

Vsak dan obuditi.

Vero. O moj Bog! terdno in stanovitno verjem, kar sveta katoliška Cerkev zapoveduje verovati; ker si ti, o Bog! to razodel, ki si večna resnica in modrost, ktera ne more ne goljufat, ne goljufana biti.

„Verjem, o Gospod! pridi v pomoč moji slabi veri“.

Upanje. O moj Bog! zaupam v tvojo gnado, večno življenje doseči, ker si ga ti obljubil, ki si vsigamogočin, neskončno zvést, dobrotljiv in usmiljen.

„Obvari me, o Gospod! ker v té zaupam“.

Ljubezn. Ljubim te, o Bog! ker si naj vikši in neskončno ljubeznjiva Dobrota, ki je vse ljubezni vredna.

„Ti véš, o Gospod! de te ljubim“.

Obžalovanje. O moj Bog in Gospod! žal mi je iz globočine serca, de sim tebe, naj vikši neskončno Dobroto, ktero nad vse ljubim, kdej razžalil. Gnjusi in studi se mi do mojiga greha, in terdno sklenem, svoje življenje poboljšati in te ne več žaliti.

Dober namen. O moj Bog! tebi darujem vse svoje misli, besede in djanja, naj bodo v tvojo veči čast, in sklenem jih z britkim terpljenjem in s smertjo Jezusa Kristusa, ki je moj Zveličar. Amen.

Opomin. Kdor te molitvice vsak dan celi mesec zvesto móli, zamore enkrat kadar koli v mescu popolnoma odpustke zadobiti, ako vredno sv. Zakramente prejme in potem 7 Očenašev in Češena Marij in Vero v namen svetiga Očeta moli. Verh tega zadobé tudi zadnjo uro popolnoma odpustke, kateri so v svojim življenju to pobožnost zvesto oprav-

ljali. Tudi se dobé še vsak dan posebej, ko se té čednosti obudijo, nepopolnoma odpustki 7 let in sedemkrat 40 dni. Vsi ti odpustki se zamorejo tudi za duše v vicaah obrniti. Benedikt XIV. razp. 11. grud. 1754.

Sveta maša

zlasti kadar se bere bratovska maša za spreobrnjenje grešnikov.

Pri tih mašah, ki se beró ob sabotah za spreobrnjenje grešnikov, zadobí vsak véрни, ki pobožno za spreobrnjenje grešnikov moli, pet sto dni odpustkov, naj bo ud bratovšine ali ne. (Papež Gregor 24. mal. travna 1838.)

Pripravljanje.

Pred teboj klečim, o presveta Mati Jezusa, mojiga Zveličarja, in te prosim, pridobi mi gnado,

de bom s preponižno molitevjo, z naj gorečniši ljubeznijo, z naj občutljivši hvaležnostjo in z odkritoserčnim obžalovanjem svojih grehov zamogel biti pri ti visoki daritvi svete maše. S tem neomadežanim darom, o presveta Mati! želim in si naménim, se presveti Trojici zahvaliti za vse gnade, s katerimi je tvoje presveto in neomadežano Serce obogatila. Tudi želim in si naménim, Boga neskončno usmiljeniga po zasluženju Jezusa Kristusa in po preljubeznivi lepoti tvojiga Serca prositi svojiga lastniga spreobrnjenja in spreobrnjenja ubozih grešnikov.

Presveto Marijno Serce! brez greha spočeto, prosi za me, vari me. — Češena Marija . .

Pristop *).

V imenu Boga Očeta, in Sina in sv. Duha. Amen.

Ti, o Bog! si moja moč. Zakaj si me zapustil, in zakaj hodim žalostin, ko me moj sovražnik stiska.

Pošlji mi svojo luč in svojo resnico, naj me vodite in pripe-
ljete na tvojo sveto goro in v
tvoje prebivališa.

Čast bodi Očetu in Sinu in sv. Duhu; kakor je bilo v začetku, zdaj in vekomej. Amen.

Spovem se Bogu vsigamogočnimu, Marii, vselej Devici, svetimu Mihaelu arhangelu, svetimu Janezu Kerstniku, svetima apostelnama Petru in Pavlu, in vsim Svetnikom, de sim obilno grešil

*) Naslednje molitve so sploh iz mašnih bukev vzete.

z mislimi, z besedami in z djajanjem; moj greh, moj greh, moj silni greh! *) Torej prosim Marijo, vselej Devico, svetiga Michaela arhangela, svetiga Janeza Kerstnika, sveta apostelna Petra in Pavla in vse Svetnike, prosite za me pri Gospodu, našim Bogu.

Usmili se nas vsigamogočni Bog, in pripelji nas po odpušanjju naših grehov v večno življenje. Amen.

M o l i t e v.

O Gospod! prosimo te, odvzemi od nas naše grehe, de bomo vredni, s čistim sercam stopiti v nar svetejši svetišèe. Amen.

Prosimo te, o Gospod! po zasluženju tvojih Svetnikov, katerih

*) Pri teh besedah se z mašnikam vred trikrat na persi vdari.

svetinje se na tem altarju hranijo, in vsih Svetnikov, odpusti nam milostljivo vse naše grehe. Amen.

Gospod, usmili se! Kriste, usmili se! Gospod, usmili se nas!

Gloria.

Čast Bogu na visokim, in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te, povišujemo te; zahvalimo se ti za voljo tvojiga veliciga usmiljenja. Bog, nebeški Kralj! Bog, vsigamogočni Oče! Gospod, edinorojeni Sin, Jezus Kristus! Gospod, Bog, Jagnje Božje, Sin Očetov! Ki odjemlješ grehe svetá, usmili se nas! Ki odjemlješ grehe svetá, sprejmi našo molitev! Ki sediš na desnici Očeta, usmili se nas! Ker ti sam si svét, ti sam Gospod, ti sam

Narvikši, s svetim Duham, v Veličanstvu Boga Očeta. Amen.

Molitev.

O Bog, ki si presveto Serce preblažene in vselej neomadežane Marije Device z duhovnimi darmi in milostmi obilno prenapolnil, in ga po podobi Božjiga Serca, Sina tvojiga Jezusa Kristusa, z ljubeznijo in usmiljenjem navdal; dodeli, ki spomin njeniga presladkiga Serca obhajamo, de bo z zvestim posne-manjem njenih čednost v našim sercu zaznamnjan Jezus Kristus, kateri s teboj in s sv. Duham živi in kraljuje, Bog vekomej. Amen.

Vsigamogočni in neskončno pohlevni Bog, ki si žejnimu ljudstvu studenec žive vode iz skale obudil; zbudi iz naših terdih serc

solze obžalovanja, de bomo svoje grehe objokovali, in po tvoji milosti njih odpušenje dosegli.

Užgi, o Gospod! z ognjem svetiga Duha naše serca, de ti bomo s čistim telesam služili in z očišenim sercam dopadli. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

K berilu in evangeliju.

Iz bukev Sirahovih 24.

Jest sim ko terta sladek in dišeč sad rodila, in iz mojiga cvetja je častit in obilen sad. Jest sim mati čiste ljubezni, in strahú, in spoznanja, in svetiga upanja. Pri meni je vsa milost pota in resnice, pri meni vse upanje življenja in čednosti. Pristopite k meni vsi, kateri me želite, in mojiga sadú se nasitite. Zakaj moj duh je slajši

od medú, in moj del slajši od medú in satovja. Moj spomin je v večne rodove . . . Kdor mene posluša, ne bo osramoten; in kateri po moje delajo, ne bodo grešili. Kteri mene oznanujejo, bodo večno življenje imeli.

Vera.

Se moli, ako jo mašnik moli.

Darovanje.

Sprejmi, sveti Oče, vsigamogočni večni Bog! ta neomadežani dar, kteriga mašnik, tvoj služabnik, tebi pravimu živimu Bogu daruje, za moje neštevilne grehe, zamére in zanikernosti, za vse pričujoče, pa tudi za vse verne kristjane, žive in mertve; naj bo meni in njim v zveličanje in večno življenje. Amen.

Darujemo ti, o Gospod! kelih zveličanja, in prosimo tvojo milost, naj pride s prijetnim duham pred obličje tvojiga Božjiga veličastva za naše in vsiga sveta zveličanje. Amen.

V duhu ponižnosti in z potertim sercam naj bomo od tebe, o Gospod! sprejéti, in naša daritev naj se takó opravlja dans pred tvojim obličjem, de tebi, o Bog! dopade.

Sprejmi, o sveta Trojica! ta dar, kteriga ti darujemo v spomin terpljenja, od smerti vstajenja in vnebohoda Jezusa Kristusa, Gospoda našiga, in v čast presvete, vselej čiste Marije Device, svetiga Janeza Kerstnika, svetih apostelnov Petra in Pavla, teh in vsih Svetnikov; de bo njim v čast, nam pa v zveličanje, in de

oni za nas v nebesih prosijo, kterih spomin ohhajamo na zemlji; po ravno tistim Kristusu, Gospodu našim. Amen.

O Bog! čigar veličanstvu je presveta neomadežana Marija Devica neomadežan dar darovala, vžgi v naših sercih oginj tiste ljubezni, kteri je v njenim Sercu gôrel, de bomo, ž njim očišeni, vredni spoznani, tebi ravno tisti dar darovati, Jezusa Kristusa, kteri s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog vekomej. Amen.

Raztergaj, o Gospod! vezi naših grehov, in dodeli nam vnovič, kar si nam že enkrat dodelil, ter odreši nas z odpušenjem, ki si se bil ponižal nas z milostjo odrešiti; de ti bomo hvalni dar s pravo radovoljnostjo in s čistim sercam darovali. Amen.

Predglasje ali Sanktus.

Zarés vredno in pravično, spodobno in zveličavno je, de tebi povsod in vedno zahvalo dajemo, sveti Gospod! vsigamogočni Oče, večni Bog! in de te v čenjenju presvetiga in neomadežaniga Serca Marijniga hvalimo, častimo in poveličujemo. Ker ona je z obseñčenjem svetiga Duha tvojiga Edinorojeniga spočela in pri večni časti devištva svetu večno luč dala, našiga Gospoda Jezusa Kristusa; po katerim tvoje veličanstvo hvalijo angeli, molijo gospostva, se moči tresejo; kteriga nebesa in nebeške moči, in zveličani Serafi v združenim razveseljevanju prepevajo; s kterimi, prosimo, tudi naše glasove skleni, ker te ponižno hvalimo, rekoč:

Svét! Svét! Svét! Gospod, Bog nebeških trum! Nebo in zemlja je polno tvoje slave. Hosana na visokim! Češen bodi, kateri pride v imenu Gospodovim! Hosana na visokim!

Pred povzdigovanjem.

Tebe tedaj, predobrotljivi Oče, ponižno prosimo po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, Gospodu našim; dopadljivo sprejmi in blagoslovi te dari, te ponudbe, te svete in neomadežane darila, ktere ti darujemo, zlasti za tvojo sveto katoliško cerkev, ktero milostljivo vmiri, ohrani, zedini in vladaj po vesoljnim svetu, s tvojim služabnikom našim papežem I., in našim škofam I., in našim cesarjem I. in vsimi pravovernimi in spozno-

vavci katoliške in apostolske vere ob enim.

Spomni se, o Gospod! svojih služabnikov in služabnic I. I.; in vsih pričujočih, katerih vera in pobožnost ti je znana, za ktere ti darujemo, in kateri ti darujejo ta dar, za se in za vse svoje, v rešenje njih duš, v upanje njih zveličanja in blagra, in kateri tebi, večnimu, pravimu in živimu Bogu, svoje obljube opravljajo.

Zavoljo tega te prosimo, o Gospod, sprejmi dopadljivo ta dar naše službe in cele svoje občine, naše dneve v svojim miru vladaj, in zapovej, de bomo večniga pogubljenja oteti, in čedi tvojih izvoljenih prišteti; po Kristusu Gospodu našim. Amen.

*K povzdigovanju sv. Rešnjiga
telesa.*

Bodi češen in hvaljen pravi Bog, v podobi kruha na altarju živ pričujoči! O Jezus, bodi mi milostljiv! O Jezus, bodi mi usmiljen! O predobrotljivi Jezus, odpusti mi moje grehe!

*K povzdigovanju sv. Rešnje
kervi.*

Bodi češen in hvaljen pravi Bog, v podobi

vina na altarju živ pričujoči. O Jezus, tebi živim! O Jezus, tebi umerjem! O Jezus, tvoj sim živ in mertev! Daj, o Jezus! de tvoja draga Kri nad menoj ne bo zgubljena.

Po povzdigovanju.

Spomnimo se, o Gospod! visokosvetiga terpljenja Kristusa, tvojiga Sina, našiga Gospoda, pa tudi njegoviga od smerti vstajenja, in njegoviga častitljiviga vnebohoda, in darujemo tvojimu visokimu veličanstvu zmed tvojih darov in naklonil čist dar, sveti dar,

neomadežan dar, svéti kruh večniga življenja in kelih neprenehljiviga zveličanja. Na té dari tedaj se ponižaj z usmiljenim in prijaznim obličjem pogledati, in jih sprejeti, kakor si se ponižal sprejeti dar svojiga pravičniga služabnika Abelna, dar našiga očaka Abrahama, in uniga, ki ti ga je daroval tvoj véliki mašnik Melkizedek, svét dar, neomadežano daritev.

Spomni se tudi, o Gospod! svojih služabnikov, in služabnic I. I., ki so z znamenjem vere pred nami v večnost šli in v spanju tvojiga mirú počivajo. Tém, o Gospod! in vsim, ki v Kristusu počivajo, dodeli milostljivo kraj hladú, luči in mirú; po ravno tistim Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Tudi nam grešnikom, svojim služabnikom, ki v tvojo obilno usmiljenje zaupamo, dodeli dobrotljivo, imeti délež in občino s tvojimi svetimi apostelni in marterniki Janezam, Štefanam, Matevžem, Barnabam, Ignacjem, Aleksandram, Marcelinam, Petram, Felicito, Perpetvo, Agato, Lucijo, Nežo, Cecilijo, Anastázijo, in z vsimi tvojimi svetniki; sprejmi nas milostljivo v njih občino, ne zavoljo našiga zasluženja, ampak zavoljo svoje prizanesljivosti, po Kristusu, Gospodu našim, po katerim ti, o Gospod! vse te dobrote stvarjaš, posvečuješ, oživljaš, blagoslovljaš in deliš. Po njem, ž njim in v njem je tebi, o Bog, vsigamogočni Oče, v edinosti svetiga Duha, vsa čast in veličastvo od vekomaj do vekomaj. Amen.

K Očenašu.

Moli Očenaš.

Reši nas, prosimo te, o Gospod! od vsiga hudiga, pretečeniga, pričujočiga in prihodnjiga; in na prošnjo prečiste in vselej Device Marije in vsih svetnikov nam daj mir v našim življenju, in brani nas pred vsimi sovražniki, de nas v zmote ne zapeljejo in od tebe ne odvernejo. Amen.

Jagnje Božje.

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas! Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas! Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; daj nam mir!

O Gospod Jezus Kristus, ki si rekel svojim apostelnam: mir

vam zapustim, svoj mir vam dam; nikar ne glej na moje grehe, ampak na vero svoje svete Cerkve; in po svoji dobrotljivi volji jo v miru in edinosti ohrani.

O Gospod Jezus Kristus, Sin živiga Boga! ki si po volji svojiga Očeta s sodjanjem svetiga Duha po svoji smerti svet poživil, reši me s tem presvetim svojim Telesam in Kervijo od vsih mojih grehov in vsiga hudiga; daj, de se vselej tvojih zapoved deržim, in ne pripusti, de bi se kdej od tebe ločil.

Mašnikovo obhajilo.

Gospod, nisim vredin, de greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša. (Trikrat.)

Zdaj obudi resnično žalost nad svojimi grehi in serčne želje se z Jezusam skleniti,

ter se po duhovno obhajaj; po tem še le dalje móli.

M o l i t e v.

Vsigamogočni in predobrotljivi Bog! ozri se milostljivo na naše prošnje, in otmi naše serca skušnjavam hudih misel, de bomo po tvoji dobrotljivosti vredni, svetiga Duha prebivališa biti.

Gnado sv. Duha, o Gospod! milostljivo v naše serca vlij, de bomo zamogli svoje grehe z zdihoivanjem in solzami izmivati, in de po tvoji dobroti željeno odpušenje dosežemo.

Ponižno prosimo, o Gospod! naj milost sv. Duha naše serca razsvetli in s sladkostjo popolnoma ljubezni obilno napolni, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

S k l e p.

O Jezus Kristus, Sin Božji! ki si narsvetejši Device prečisto Serce v svoje prebivališe zvolil in v njem pohlevno in sladko počival, dodeli nam milost, in ponižaj se po téh obhajanih skrivnostih tvojiga Telesa in tvoje Kervi vedno v naših sercih prebivati, ki živiš in kraljuješ z Bogam Očeta in sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Blagoslov ali žegen.

Žegnaj nas, prosimo te, sveta Trojica: Bog † Oče, in † Sin, in sveti † Duh, in tvoj žegen ostani vselej pri nas. Amen.

Zahvalna molitev po sv. maši.

Zahvaljen bodi, o Zveličar moj! de si mi dal to sveto mašo

slišati, in presveto Serce tvoje nar čistejši Matere častiti. O de bi bil vendar to sveto mašo s takim zbranim duham in s tisto gorečnostjo slišal, ktero tolikanj sveto, tolikanj visoko opravilo tirja! Ti, o Jezus! po svoji milosti nadomesti, kar je bilo pri ti sveti daritvi pomankljiviga in dodeli mi, de te vprihodnjič zamorem vselej v duhu in resnici moliti, hvaliti in častiti. Po ti neskončni daritvi dodeli, o Jezus! na prošnjo Matere Marije, grešnikom spreobrnjenje, posebno pa te prosim, omeči in spreoberni tiste, ktere sim ti pri sv. maši priporočil, in za ktere sim posebno dolžan moliti, in še nar bolj se ozri na tiste, kateri so v nar večji nevarnosti, se vekomaj pogubiti. Dodeli pa tudi meni pravo pokoro in stanovitnost

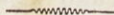
v dobrim, in de ne zgubim nikdar dobrot, ki sim jih pri ti sveti maši po tvoji neskončni milosti zadobil. S tem upanjem poživljen in potolažen, imam terdno voljo, vse po tvoji volji in v tvojo čast storiti, o moj dobrotljivi Bog! Tvoj sveti žegen me spremljaj po vsih mojih potih in tvoje presvete Matere zgled mi bodi vedno pred očmi; v tvoje in njeno Serce zročim svojo dušo in telo. Amen.

Zakrament sv. pokore.

Jezus govori duši od potrebe večkratne spovedi. *)

I. O moja hči! ki si povabljena na moje gostje, de bi Kruh večniga življenja jedla, očisti se pogosto svojih grehov, in vedno bolj in bolj se umij od svojih krivic. Tvoji počutki so v hudo obernjeni in tvoje serce na hudobijo vleče, in veliko truda boš imela, se čisto in neomadežano na mojih potih ohraniti, če ne boš velikrat k studencu gnade in usmiljenja pristopila.

*) M. C. Arvisenet.

Učili so te in dobro veš, moja hči, de pogostna spoved če dalje bolj in bolj zadolženje izpira, od greha odvrtačuje, pred hudim obvarje, v dobrim poterdi, in čuječnost poživljuje. Ti dobro veš, de te pogostna spoved na mojih potih ohra- ni, zoper skušnjave moč daje, duši svet mir prinaša, pobožnost zvikšuje, in člo- veka dan na dan bolj popolnoma dela. Učili so te tudi in iz lastne skušnje veš, de keršanska duša, ki z marsikterimi izgovori le poredko k spovedi hodi, če dalje bolj slabi, na svoje pogreške pre- malo gleda, v vojski zoper sovražnika njeniga zveličanja vsak dan bolj peša, se nevedama navadi greha; ložej v sa- tanove mreže pade, težej spet vstane; in de kolikor delj kdo spoved odklada, toliko še delj in delj jo odložiti želi.

2. Spoveduj se tedaj pogosto, ker veš, de sveta spoved ti je toliko po- trebniši, ker sim te v število svojih iz- voljenih devic vzél, de moraš biti mo- drejši in svetejši mem družih, ker se hudič, tvoj zopernik — tvoji čednosti bolj nevošljiviga skazuje; de moraš ve-

dno pripravljena biti, za nebeškim Ženinam v njegovo prebivališče iti; in ko bi bila pa ti prederzna, se s pogosto spovedjo ne izpraševala in skerbno ne očiševala, bi kmalo z ugasnjeno svetilnico zašla v globoko spanje in potem v žalostno zaslepljenje. Od tod izhaja, de se je toliko neumnih in nespametnih devic v smertno spanje pogreznilo, ker so poprej slabéle in opéšale. Ako bi bile skerbéle, se velikrat v zveličavni spovedi soditi, bi jih moja sodba ne bila s toliko strašno slepoto udarila.

3. Dobro vém, moja hči, sama si velikrat keršanske device vidila, katerih življenje je bilo v začetku sveto in spodbudljivo, ktere so pa na tako globoko stopnjo pregréh prišle, de tudi sence poprejšne čednosti niso ohranile. Zakaj to, moja hči? Ker so spoved opustile. Hudoba, njih sovražnik, ki pozná dobre pogoštne spovedi, je vse počel, jih od te posvečujoče navade odverniti. Kaj pomaga, je rekel, vsakih štirinajst dni ali vsake štir tedne k spovedi hoditi? To se pravi spovednika in samo sebe

brez potrebe nadlegovati. In pa, sej je tvoje življenje v lepim redu, tvoji vsakdanji pogrški so le slabosti; čakaj, de ti bo vést kej obilnišiga očitala, potlej utegneš k spovedi iti. Tako jih je vprvo zaslepil. Kaj je pa iz tega prišlo? — De so se preveč na svojo lastno pravičnost zanesle, se gnad obropale, ki jih sveta odveza delí, po tem so pa z žalostno lahkoto padle. Precej po pervim padcu so sicer hitéle s kesanjem in serčnim obžalovanjem vstati, in so k svojimu Zveličarju pribežale; in bile so ozdravljene. Koga je satan potlej storil? Stud in merzenje do spovedi jim je v serce vdihnil; zdaj jih je slepil, de s tem ne bodo nič dalje prišle, in de je nepotrebno; zdaj jih je z napčno sramožljivostjo navdal, ki jih je od njih praviga vodnika odvernila, in pa tako, de so se k lažnjivimu preroku obernile, ki jim je mir oznanoval, ko miru ni bilo, ki jim je zglavnice pod glavo, vajšnice pod komolce déval, jih pustil revno v njih napčnostih živeti in jih nikoli k poboljšanju ni pripeljal; ki jih je učil nesre-

čno skrivnost, luč s temoto, mizo Gospodovo z mizo satanovo, Kristusa z belialam, zakramente s padci, šego posvetnih veselic in godovánj s sveto ojestrostjo matere cerkve mešati. Tako so padale in so se v svojih padcih pobile, ker so izperviga spoved opuševale.

4. Dobro glej, moja hči, de se tebi taka nesreča ne prigodi. Ko pride čas k spovedi iti, kakor ti tvoj red veléva, pojdi in nikar se ne mudi. Nikar ne reci: Ni potreba, vest mi nič ne očita; zakaj, ktera pravi: Brez greha sim, — sama sebe goljufa, in resnice ni v nji.

Kolikoršna koli naj bi tudi bila tvoja čednost, vender vselej še nisi svetejši in popolnamši, kot toliko čistih devic, ki povsodi hodijo za Jagnjetam. Beri, moja hči, njih življenje, in boš vidila, de so pridno k spovedi hodile, ker pravičnim je to lastno, de se vedno tresejo in bojé, mojo jezo zaslužiti, kolikor bolj so ljubezni vredni. Ako pravični komej zaupa zveličan biti, kdo si potlej ti, de brez pogoste spovedi zve-

sto misliš v čednosti ohraniti se? Ako v greh, v slabost padeš, kdo koli drugi te zamore ozdraviti, če ne Pastir tvoje duše? Vidiš tedaj, koliko grozna nevarnost ti žuga, ako sveto navado pogostne spovedi začneš tje v némar pušati.

Spovedna pobožnost.

Pred spraševanjem vesti.

**O sveti Duh, Duh luči in re-
snice, ki vsaciga človeka vést
pregledaš in v serce vidiš, raz-
svetli me s svojo Božjo lučjo, de
spoznam število in ostudnost svo-
jih grehov; pokaži mi hudo, kar
sim storil, in dobro, kar sim opu-
stil storiti; pokaži mi takó jasno,
kakor bom enkrat pred sodnim
stolam večne pravice vidil.**

**O Jezus, ki si zavoljo moje
nehvaležnosti tako težke bolečine
terpel, ki si s solzami in zdiho-**

vanjem odpušenja za me prosil; dodeli mi, de v duhu za tabo grem na Oljsko goro, presúni me s tistimi britkostmi zavoljo mojih grehov, ktere so tebe z žalostjo do smerti napolnile.

Marija, presveta Devica, sve-to pribežališe grešnikov, moj do-brotljivi angel varh, moj kerstni pomočnik, pokličite za me sv. Duha, de vse spoznám, kar je Božjimu Sercu nasprotniga nad menoj.

Spraševanje vesti.

Opomin. Če si bolj prizadenemo vést prav izprašati, več razsvitljenja in tolažbe sme-mo od sv. Duha upati, ker sv. Duh delí svoje gnade po méri našiga truda. Kdor pa svojo vest vsak večer izprašuje, si to opravi-lo močno polajša. Težej že je, če se kdo le ob nedeljah in praznikih čez ves teden izprašuje; nar težej in skorej nemogoče pa je, se čisto izprašati, ako kdo dolgo časa, more-

biti pol leta ali celó céle leta ni v svoje serce pogledal. Torej mati sveta Cerkev svetuje in opominja, pridno vést izpraševati in s pogostno spovedjo tanko vest ohraniti.

V é s t n o o g l e d a l o .

Duh Božji te bo pri tistih rečeh v naslednjim ogledalu delj priderževal, ki tebe zadevajo, ako si ga v pomoč klical.

1. Čez poprejšne spovedi:

Če ni bilo kej pozabljeniga, zmanjšaniga, prikritiga, zamolčaniga? Če je bilo pravo obžalovanje grehov, če je pokora opravljena, in vse, kar je bilo rečeno? Če ni bila spoved delj odlašana, kakor je bilo od spovednika priporočeno?

2. Božje zapovedi.

1. Zoper **vero**: — radovoljni dvomi — zakon s krivoverci, — maloserčnost in napčni strah pred sovražniki svete vere, — govorjenje zoper sv. cerkev, njene nauke in svete opravila in šege, zasmehovanje duhovnov i. t. d. Merzlota, vnemarnost

v veri ali celo njeno zatajenje, — mnogotere vraže in prazne vere, še posebno če je bilo ž njimi bližnjimu dobro ime odvzeto, ali škoda storjena. — Zoper upanje: — Nezaupnost v previdnost Božjo — godernjanje v težavah in nesrečah, — nezadovoljnost s stanam, presilne časne skerbí, — obupanje, — prederzno zaupanje na božjo milost; svojoglavno, termasto opušenje molitve v skušnjavah in stiskah. — Zoper ljubezin: — Nehvaležnost za Božje dobrote, lenoba v vsakdanji molitvi, v obudovanju treh Božjih čednost, v prejémanju svetih zakramentov, v spraševanju vesti, — nasprotvanje zoper navdajanja sv. Duha.

II. Bogokletje, kletvinja, rotenje, zavdajanje, zasmehovanje svetih reči — tatvina ali rop v svetih krajih, oskrunjenje cerkve. Motenje Božje službe; kriva pri-sega, prelomljenje obljube; vnemarno klicanje svetih imén Jezusa, Marije i. t. d.

III. Zamuda duhovniga opravila ob nedeljah in praznikih; maše, pridige, nauka, postajanje zunaj cerkve med mašo, pridigo, litanijami, pohajanje po pivnicah ali dru-

zih krajih, zaderžanje družih od Božje službe. Ples, pijančevanje, igre, sploh pregrešne družine; — hlapčevske dela; hudi prepiri ob svetih dnevih i. t. d.

IV. Dolžnosti podložnih in otrok do staršev, vikših, gospodarjev. . . Nepokoršina, zasmehovanje, zaničevanje, nasprotvanje, nehvaležnost do njih. Če si jih k jezi dražil — jim hudo privošil — njih slabosti raznašal — jih hudovoljno zapustil v starosti — v sili; ali jim jemal, škodoval, nerodno delal, se ž njimi prepiral, druge zoper nje šuntal. Če si jim dal izgovorjeno? Če jih nisi težko terpel? . . .

Dolžnosti staršev, gospodarjev in vikših do otrok in podložnih: Lenoba v izreji otrok, slabo čuvanje nad podložnimi, slabi zgledi; preslabo priganjanje k Božji službi, k uku, k prejemanju sv. zakramentov . . . Če nisi odvernili pregrešniga ponočevanja, peklenkiga vasovanja, kužniga soznanovanja. — Jeza, neusmiljenost, večji nagnjenost do nekterih; zabavljanje čez gosposko, postave i. t. d. v pričo domačinov. Odverženje bolnih —

slab živeš, uterganje zaslužka, presilovanje z delam . . .

V. V mislih: z jezo, sovraštvam, čertanjem (kako dolgo?). Hudo privošenje, nevošljivost, veselje nad škodo, nepotolažljivost, ali nespravljalivost. — V besedah: z obrekovanjem, zniževanjem, zasmehovanjem . . . V djaju: ubijanje, poškodovanje, žaljenje, terpeženje, neusmiljenje. Poškodovanje bližnjiga na zdravju, z zapeljanjem k pijanosti, k nečistosti ali z odrečenjem potrebne pomoči, z nepostrežbo i. t. d. — S pohujšanjem se duša umori, če se k hudimu pomaga, svetuje, privoli, draži (z ošabnimi oblačili, hudobnimi bukvami, pesmami i. t. d.); če se hudobija hvali, zagovarja, ukazuje, ne svari.

VI. in IX. Radovoljne nečiste misli in čutila — nečiste želje, pogovori, petje, poslušanje, gledanje, branje, posojevanje zapeljivih bukev; prodajanje, malanje ali kazanje nespodobnih podób. Nespodobni plesi, gledališa (teater), igre, obleke, družine. Nespodobne dotikovanja, pogledi, prijaznosti z drugim spolam, nesramožlji-

vost sam pred seboj ali pred drugimi. — Nečiste dela, prešeštvanje — grehi zoper zakonsko čistost i. t. d. (Vse dvome v tih rečéh zaupljivo spovedniku razodeni; če se ti bolj težko zdi povedati, bolj se je bati, de je velik greh.)

VII. in X. Izmikanje, kraja, rop, krivične pravde, prevelike obresti (činži), lakomnost, odertija. Goljufija — slabo delo — skaženo blago — lažnjiva vaga — zapravljanje ptujiga — pahnjenje svojih v revšino z lenim ali zapravljivim gospodarstvom — vnémarno dolgove delati — ogoljufanje posojivcov. Kupovanje, shranovanje, prenašanje, skrivanje ukradenih rečí. Nezvesto spolnovanje ali opušenje obljubljenih služb, dél, pogoj. Poškodovanje ptujiga; podkupovati ali se dati podkupiti — neobvarvanje ptuje škode. Delež na krivici ali škodi s svetvanjem, pomaganjem, ukazanjem, hvaljenjem, zagovarjanjem i. t. d.; želje po ptujih rečéh, druge škodovati . . .

(Kdor škode noče poverniti, je njegova spoved nevredna.)

VIII. Krivo pričevanje pred sodbo; zapeljanje družih k temu; molčanje pri zatajenju resnice, pravice, pri nedolžnim stiskanju bližnjiga. Laži, posebno še v večih rečéh, pred starši, vikšimi, ali celo na spovedi. Opravljanje, obrekovanje, lažnjivo zatoženje, zmanjševanje, razširjanje laži; poslušanje opravlјivcov in obrekovavcov, ali podpihovanje k temu; hinavska prijaznost, hinavska pobožnost, podpihovanje, zdražbe delati, skrivnosti razglasovati, natolcovanje v sercu ali celo z besedami i. t. d.

3. Cerkvene zapovedi.

I. II. Glej spredej v III. Božji zapovedi.

III. Če si post prelomil, druge k tem napeljal, post zaničeval . . .

IV. Ali si opravil spoved in sv. Obhajilo za veliko noč v domači fari? si bil prav pripravljen? i. t. d.

V. Si hodil na kake hrupe, kratkočase, šumeče razveselice, ali imel take že-

nitnine o prepovedanih časih, to je, od 1. adventne nedelje do sv. 3 Kraljev in v póstu od pepelnice do bele nedelje?

4. Sedméri naglavni grehi.

Ti grehi niso samo studenci vsih družih grehov, temuč oni človeka popolnoma obropajo gnade Božje, in v dušno smert pogreznejo. Ti grehi niso posamezne stábla, ampak hudobne korenine, ki veči del globoko v dušo sežejo; torej se je treba čez nje ojstro in na tanko sprašati.

1. **N a p u h** se kaže z bahanjem, zaničevanjem družih, z zasramovanjem staršev in žlahte, z nepriljudnostjo in režavnostjo, s preobčutljivostjo pri svarjenju in opominovanju, samoglavnostjo, prepirljivostjo, nepokoršino, nečimernostjo in lišpam v obleki, tudi s hlimbo in hinavšino, če kdo hoče več veljati, kakor je.

2. **L a k o m n o s t** je izvirek veči del vsih grehov zoper 7. in 10. zapoved. (Glej spredej.)

3. **N e č i s t o s t.** (Glej 6. in 9. zapoved.)

4. **N e v o š l j i v o s t.** (V 5. in 8. zapoved.)

5. **Požrešnost.** Nezmernost v jedi in pijači, mehkužna lahkoživnost in postopanje po pivnicah in gostarijah; vedno pojedanje; žertje, pijanost, preobloženje z jedmi, uživanje škodljivih jedil ali pijač; presilno poželenje jedi in pijač in njih pohlepno goltanje i. t. d.

6. **Jeza** se razodeva z nepoterpežljivostjo, z naglim raztogotenjem, s poželenjem se znositi, stresti in zmaševati, s kletvinjo, vpitjem, preklinovanjem, s preojstrostjo in prenaglostjo v kaznovanju i. t. d.

7. **Lenoba.** Stud pred delam, vne-marnost v spolnovanju svojih dolžnost in opravil, mlačnost v molitvi, opušenje molitve, Božje službe, prejemanja svetih zakramentov; iskanje kratkočasov in razmišljenost.

Poprašaj se še, kateri so tvoji narhujši in nar nevarniši grehi, ki se ti nar težej zdi, jih opustiti? V ktere si morebiti že velikrat padel, in jih nisi bil opustil. Ali nimaš kakiga nalaš zamolčaniga smertniga greha na svoji vesti? Če je kej taciga, ti je dolga spoved potrebna, to je, ponovljenje spo-

vedi od tistiga časa, kar si greh zamolčeval, de usmiljenje Božje spet dosežeš. Ravno tako tudi, če si v velikih pregrehah živel in se le vnémarno spovedoval; če si bil v vednim sovraštvu, v posestvu ptujiga blaga, v nečistosti.

Dolga spoved je pa tudi tistim dobra, kateri mislijo v drug stan, p. v zakon, v duhovstvo stopiti, kateri so v nevarni bolezni in sploh kateri so dosihmal bolj slabo živeli. Kako mirno človek živi, ki se je z dolgo spovedjo prav z Bogam sklenil, in mu po tem res z vsim sercam služi!

Ko bi vest izprašal, pomisli, kako si bil nehvaležen Bogu, svojimu nar večimu Dobrotniku, kliči sv. Duha na pomoč, de bi se mogel v resnici skesati zavoljo svojih grehov in moli naslednje molitve.

M o l i t e v

za resnično obžalovanje grehov.

O moj Bog, tvoje oči, ki so neprenehama na me obernjene, so vse vidile, kar je nepopolnoma, pregrešniga in svarljiviga v mojih delih, in tvoja luč mi je razodela globočino mojih ran. Omeči moje terdo serce s sapo svetiga Duha in obudi spokorne solze prave žalosti iz njega, ti ki sam zamoreš skale v pušavi v žive studence premeniti. O de bi zamogel jest svoje solze zmešati s predrago kervjo, ktero je Kristus na križu za me prelil! Žal mi je, o Bog, de sim te žalil, zares mi je žal; daj, de bom veliko ljubil, po tem mi boš tudi veliko odpustil. Te milosti te zdihajoči grešnik jest prosim v imenu tvojiga

Sina in na prošnjo preusmiljeniga Serca Marije čiste Device, moji- ga angela varha in vsih mojih svetih pomočnikov.

Djanje obžalovanja.

O dobrotljivi Jezus! ki so te ginile spokorne solze Petra in Magdalene grešnice, sprejmi tudi mojo žalost zavoljo mojih preobilnih grehov. O de bi bila moja serčna bolečina enaka velikosti mojih grehov! O ti moj Zveličar, ki si na Oljski gori terpel smertne bolečine, vlij v moje suho in neobčutljivo serce eno kapljo britkosti, ki si jo ti občutil zavoljo naših grehov, in iz obilnosti tistih pregrenkih težáv nadomesti dobrotljivo, kar je pri mojim obžalovanju pomanjkljiviga.

Odpusti mi, o Bog! vse hu-
do, kar sim sam storil, ali nad
drugimi deležin bil. Odpusti mi,
o Bog, odpusti mi, zarés mi od-
pusti! Odpusti mi, kar sim dobri-
ga opustil, ali slabo opravil; od-
pusti mi vse grehe, ki jih vém,
in ki jih ne vém. Sovražim jih iz
vse duše, in pripravljen sim dati
in se znebiti tudi nar ljubšiga,
kar imam, de bi le nesrečo in
krivico popraviti zamogel, ker sim
te razžalil.

Sklep se poboljšati.

Res, o Bog! vsimu, tudi nar
ljubšimu se vprihodnjič rajši od-
povém, kakor tebe še kterikrat
razžaliti. Kako bi zamogel še kte-
rikrat tvoje dobrote zaničevati, in
te žaliti, ki si zgolj usmiljenost,
nezmerna dobrota in večna lepo-

ta? Nikoli, nikoli več ne! Ti, o Bog! si priča mojiga terdniga sklepa, ki ga zdaj storim, greha se varovati, priložnosti greha se ogibati, in si z vso močjo prizadevati, te hude navade premagati.

(Tukej imenuj tiste grehe, katerih ti je posebno treba se poboljšati.)

M o l i t e v

napčno sramožljivost na spovedi premagati.

O Jezus, ki si se ponižal, za grešnika spoznan biti in terpeti, kakor de bi ti krivičin bil, odzemi mi škodljivo sramožljivost, ktera včasi spokornike zapeljuje, de bi se vsih grehov ne spovedali, in nikar ne pripusti, de bi bil zmoten in kej zamolčal. Dobro vém, o Bog! de po mašniku

s teboj samim govorim; kako bi se mogel prederzniti, pred tvojim namestnikom kej utajiti, kar ti že veš, ki vidiš v globočino serca, in ti nič ni skrito, kar se godi v mojim sercu. **Z** zamolčanjem smertniga greha bi moja spoved bila božji rop; o moj Bog! obvari me te tolike nesreče; daj mi ponižno in priprosto serce, de bom svojimu spovedniku odkrito-serčno razodel vse rane svoje duše, mu grehe in njih število naznanil, in tudi vse okolišine, ktere greh povikšajo, de ne bom nič zmanjševal in nič zakrival, de k zakramentu svete pokore pripravljen grem in odpušenje vsih svojih grehov dosežem. Amen.

P o s p o v e d i.

Zahvala.

Svetiga Avgušтина.

Visoko hvaljen bodi Gospod v nebesih in na zemlji! Veliko in prečudno je tvoje ime! Hvali naj te moje serce in moj jezik, in vse moje kosti naj rekó: O Gospod! kdo je tebi enak? Rekó naj to, in ti mi odgovôri in rêci: Jest sim tvoje zveličanje. — Kdo sim jest in kakšin človek! Kakó hudobin sim bil jest, ali moje dela, ali če ne moje dela — pa moje besede, ali če ne moje besede, pa moja volja. — Ti pa, o Gospod! si dobrotljiv in usmiljen, in tvoja desnica je segla doli v globočino mojiga serca, in je iz dna mojiga serca brezno

pogube odvzela. Bil sim v zmoti, ali začel sim na te misliti.

Zdaj tedaj se z novo ljubeznijo vnet zopet k tebi povernem! Nočem sam sebi življenje biti, ker sam iz sebe sim le hudobno živel, sam sebi sim lastna smert bil; v tebi pa zdaj vnovič oživim! O resnica, o luč mojiga serca! ti me razsvetluj vprihodnje. Amen.

Sklepna molitev

sv. Frančiška Salezjana.

O svet! za vselej zapustim tvojo neumnost in nespamet.

O kralj napuha, kralj nesreče, duh pekla! tebi se odpovém in vsimu tvojimu napuhu in vsim tvojim hudobnim delam.

K tebi se obernem, preljubeznjivi Jezus, ti Kralj zveličanja

in večne lepote! Tebe objamem z vsimi močmi svoje duše, tebe molim s celim sercam. Tebe zvolim odslej za vselej v svojiga kralja in ediniga gospodarja. Tebi prisežem nepremakljivo zvestoba, tebi nepreklicljivo vérnost obljudim. Popolnoma pokorin se podveržem vsim tvojim postavam in zapovedim.

O sveta Devica Marija, moja ljubeznjiva Gospá! tebe izvolim v svojo besednico, mater in vodnico. Tebe s posebno pobožnostjo častim. Prosi vsak čas pri svojim Božjim Sinu za me uboziga grešnika, prosi zdaj in ob moji smertni uri. Amen.

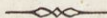
O moj sveti kerstni pomočnik! skleni tudi ti svojo prošnjo za me s prošnjo presvete Device Matere Marije.

Sveti angel varh! vodi me
in ne zapusti me, dokler ne pri-
dem k zveličani trumi, s ktero
kličem zdaj in vekomaj: Slava
Jezusu, poglavarju nebeškiga mi-
rú, kateri je hvaljen zdaj in veko-
maj. Amen.

Sveto Obhajilo.

Besede Jezusove k duši, ki je k svetemu Obhajilu namenjena.

(To premišljevanje je dobro zvečer pred sv. Obhajilam brati.)

1. Pripravi mi stanovanje, moja hči, ker jest bom veliko noč s teboj obhajal, in v tvojo hišo prišel prebivat. Ko veliciga kralja pričakujejo, mu pripravijo naj lepši stanovališče, in ko kdo prijatla sprejme, mu odloči nar lepši izbo v hiši; in jest, moja hči, jest sim tvoj kralj, ki pride k tebi ves pohlevin; jest sim tvoj ljubljeneec, kateri je rad med

lilijami (čistimi dušami); jest sim tvoj Bog, ki nebés nebesa niso vredne ga posesti. Kolikor bolj se tedaj iz ljubezni do tebe ponižam, in do tvojiga nič doli pridem, toliko bolj se ti z visokimi in gorečimi občutki vnémaj. Ne bodi zadovoljna, samo tabernakel svojiga serca z darom svete odveze očistiti, temuč pripravi tudi skerbljivo v njem z globokim zbranjem duha zlato narčistejši ljubezni, in kadilo naj resničniši in naj priserčniši pobožnosti. Ljubezin pogostovavca se razodene s skerbjó, s katero on svojimu prijatlu naj boljši in naj lepši stanovališe pripravlja.

2. O vé, ki niste merzle, pa vendar tudi ne gorke! mlačne in vnémarne duše, ki si z mojim obiskanjem komaj kej opraviti daste, ki od svojiga doma in od svojih domačih opravil k moji mizi pridete, in se še nekoliko malo časa ne pripravljate, kaj čem vam reči? Vé svojo mizo pripravljate že zjutraj, kadar imate povabljene sprejeti; vé po cele dni jedi pripravljate: ko pa jest k vam pridem, si še četertleja ure

ne odločite, de bi stanovališe napravile, ktero me ima sprejeti. Vender pa tisti, ktere ti v svoje gostovanje povabiš, morebiti nimajo ne ljubezni ne spoštovanja do tebe, jest pa te ljubim z odkritoserčnostjo. Tvoji povabljeni k tebi pridejo, se v tvojo škodo dobro imet, jest pa pridem, te s svojim lastnim bistvam poživit. Tvoji gosti k tebi pridejo, tvoje posestvo snést, jest pa pridem tvoje bogastvo pomnožit, in mu še vikšiga pridat. Pri vsim tem pa une s častjo obsipaš, mene pa onečastiš. Vi človeški otroci, kak dolgo še bote ljubili nečimernost in laž? Doklej še bodo vaše otovorjene serca mojo dobroto zaničevale? Vaše serce se k meni obrača, kakor k jedi, do ktere ga naj bolj merzí. Nespametni! kdo vam je oči tako zaslépil? Mlačne duše, ki jih le s težavo še prenašam, kmalo bom vas pljunil iz svojih ust.

3. Vstani, moja hči, urno vstani, in ne bodi lena, kakor une duše, ampak hiti mi naprot priteči. Pridi, prevdari mojo visokost in svojo nizkost, in spo-

znaj se s stotnikam nevredno me prejeti. Pridi, in goreča v ljubezni, kakor Cahaj, me veselo sprejmi v svojo hišo, v veliki zanesljivosti, de bo moje obiskanje tebi zveličanje in mir prineslo. Pridi, in pripravi svoj dar, kakor pravični Abel z nar čistejšim namenam. Potlej bo meni tvoje obhajilo prijetno in tebi neizrečeno zveličavno. Ž njim boš mojiga Očeta povelicala, moje svetnike častila in nebesa z veseljem napolnovala. Ž njim boš Cerkvi jezero dobičkov, svoji duši zveličanje, pravičnim stanovitnost, grešnikom pokoro, slabim pomoč in mertvim pokoj pridobila. Ž njim si boš sama za se nebeško zdravilo dosegla, ki bo tvoje hude nagnjenja slabilo in te greha obvarovalo; dosegla boš predobri očesni pomoček, ki bo oči tvoje duše razsvitloval; čisto mazilo, ki bo tvoje čednosti poterdilo, in te celo zoper hudiča močno storilo, kterimu boš strašna kakor rujoveč lev. Tvoje življenje tedaj, moja hči, bodi vedno pripravljane k svetimu Obhajilu; pomnožila boš moje obiskanja mirú in zveličanja,

ko boš svoje obhajilo pomnožila, in neprenehama se bodo nad teboj čudeži moje dobrote in moje ljubezni pomnoževali.

4. **Gospod**, ki te nebesa ne obsežejo, in ki si takó svet, de stermí sveta Cerkev, de se od naročja prečiste Device nisi odverníl; ti, kterimu jermene odvezati se je sveti Janez nevredniga spoznal, ti me večkrat k svoji mizi povabiš, me s svojim telesam in s svojo kervjo poživiti. **O** jest nesrečna in nevredna! kam čem bežati, de se umaknem pred pógledam tvojiga obličja? **Pojdi** preč od mene, o **Gospod!** ker grešnica sim. **Kakšno** občenje zamore biti med teboj in belialam, med tvojim tempeljnam in maliki, med tvojo lučjo in mojo temoto, med tvojo svetostjo in mojo spačenostjo? **Oh**, kako bi moje serce in moje usta zamogle dosti čiste biti, taciga povabljeniga, kakor si ti, sprejeti! —

5. Moja hči! nikar se v toliko maloserčnost in nepokojnost pred obličjem moje svetosti ne podajaj. Jest sim sicer trikrat svéti Bog, in ti si prah in perst; ali jest poznam prah, iz kteriga si stvarjena, vem, de imam nad teboj slabo in umerjočo hčer in ne kteriga zmed angelov. Ne tirjam od tebe popolnoma in dopolnjene svetosti, tirjam pa, de skerbiš, se zmiram bolj in bolj očistiti. Stòri tedaj, kolikor je v tvoji moči, in stòri urno: ako ti po tem še kej primanjkuje, bom besedo rekel in vse nadoméstil.

6. Gorje tebi, moja hči, ako bi ne storila, kar je v tvoji moči. Ako bi se k moji mizi z omadežano dušo približala, bi jo oskrunila in sama sebi pogubljenje jedla. Resnično, povém ti, očisti svojo vest z nar večí skerblijivostjo; glej, de svoje serce čisto in svoje roke nedolžne storiš, ako hočeš žegen in usmiljenje mojiga svetiša doseči. Svojo dušo vedno v rokah nôsi, de je s hudimi mislimi in hudim poželenjem, ali s hudobnimi besedami, ali z greš-

nim djanjem ne oskruniš. Sodi samo sebe, de ne boš sojena, in ako vidiš, de zlato tvoje duše otemnuje in se moja gnada manjša, moja hči! nikar ne daj, de bi solnce nad tvojimi grehi zašlo, teci k potoku Siloe, se umit v Jagnjetovi kervi. Pojdi, pokaži se mašniku, in prinesi dar solz in skesanja. Takó, ako padeš, se ne boš razbila, ker bom svojo roko nad te vzdignil in silo padca ubranil.

7. Za roko me derži, Gospod moj Bog! in pelji me, kakor ti je ljubo, de ne padem. Sicer sim v svoji gorečnosti rekla: Nikoli ne bom omahovala; sklenila sim in prisegla, tvoje pravične zapovedi spolnovati; ako pa ti svoje obličje od mene odverneš, kar naravnost spet v nepokoj in v pregrešenje padem, in sim vnovič vsa omadežana. Ozri se tedaj, o Gospod! ozri se na mojo slabost in hiti mi pomagat. Stój mi vedno na strani, de ne bom kakor

zaveržena posoda, temuč vedno pri tvoji mizi, in de s čistostjo in nedolžnostjo vselej k nji pristopim.

Molitve pred sv. Obhajilam.

Tri božje čednosti.

V e r a.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh, kateri si vse vstvaril, kateri vse ohraniš in vladaš, kateri dobro plačuješ in hudo štrafuješ. Verujem, de je Sin božji za nas človek postal, de nas je s svojo smertjo na križi odrešil, in de nas sveti Duh s svojo gnado posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so apostelni ozna-

novali, in kar nam sveta Rimska katoliška cerkev verovati veléva. Vse to vérujem, ker si ti, o Bog, večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljfati, ne goljfan biti. O Bog! pomnoži mojo vero.

U p a n j e.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! de mi boš po neskončnim zasluženji svojiga edinorojeniga Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje, in odpušenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca vživati. Upam tudi od tebe potrebnih pripomočkov vse to doseči. Upam to od tebe zato, ker

si ti to obljubil, kateri si vsigamogočin, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. **O Bog!** poterdi moje upanje.

Ljubezin.

O moj Bog! ljubim te iz vsiga mojiga serca, in čez vse, zato ker si ti nar veči dobrota, neskončno popolnoma, in vse ljubezni vredin. Tudi zato te ljubim, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsiga serca, de bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služabniki ljubili, ali kakor te še zdaj ljubijo. **Z** njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezin; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! čedalje bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno prizadevam,

mi je iz serca žal, de sim tebe svojo neskončno dobroto, ktero čez vse ljubim, tebe, svojiga stvarnika, odrešenika in posvečevavca razserdil. Žal mi je, de sim grešil, de sim tebe, svojiga vsigamogočniga Gospoda, svojiga nar boljšiga Očeta razžalil. Terdno sklenem vse grehe in vse grešne priložnosti zapustiti, storjene grehe čedalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ne ravnati. Vzemi me zopet za svojiga otroka, in dodeli mi gnado, ta svoj sklep dopolniti. Tega te prosim po neskončnim zasluženji tvojiga božjiga Sina, našiga Gospoda in Zveličarja, Jezusa Kristusa. Amen.

M o l i t e v

sv. Tomaža.

Vsigamogočni, večni Bog! lej, pristopim k Skrivnosti tvojiga edinorojeniga Sina, Gospoda našiga Jezusa Kristusa. Pristopim kakor bolnik k zdravniku življenja, nečist k studencu usmiljenja, slép k luči večne svitlobe, révin in ubog k Gospodu nebés in zemlje. Prosim tedaj tebe, ki si brez vse mére velika dobrota, ponižaj se, mojo bolezin ozdraviti, umazanost očistiti, slepost razsvetiti, ubožnost obogatiti, golóst obleči; de angeljski Kruh, Kralja vsih kraljev, in Gospoda vsih gospostev prejmem s toliko častitljivostjo in ponižnostjo, s toliko skesanostjo in pobožnostjo, s toliko čistostjo in vérnostjo, s takim sklepam in

namenam, kakor je treba k zveličanju moje duše. Daj mi, prosim, ne le zakrament Gospodovi-
ga telesa in kervi prejeti, ampak tudi reč in moč zakramenta. O prepohlevni Bog, daj mi telo svojiga ediniga Sina našiga Gospoda Jezusa Kristusa, ki je od Marije Device, tako prejeti, de bom vredin, se k njegovimu skrivnostnimu telesu (sveti cerkvi) pritelesiti in se med njegove ude šteti. O preljubeznjivi Oče, dovoli mi, tvojiga ljubiga Sina, kteriga bom zdaj na poti zakritiga prejel, poslednjič enkrat v odkritim obličju vekomej gledati; kteri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Molitev sv. Bernarda

pred sv. Obhajilam.

O ti presrečna Devica, ki si milost našla in življenje prinesla, in si mati našiga zveličanja, daj, de po tebi pot k tvojimu Sinu najdemo; de on, ki nam je po tebi bil dan, nas tudi po tebi v milost sprejme. Mi smo grešni in strahovanja vredni ljudje; tvoja neomadežanost naj nas pri njem izgovarja. Mi smo nečimerni in napuhnjeni; tvoja ponižnost, ki je Gospodu tolikanj dopadla, naj nam pri njem odpušenje doseže. Veliko smo grešili, naj naše grehe tvoja silno velika ljubezin pokrije; tvoja častitljiva rodovitnost pa nam pridóbi, de bomo tudi mi rodovitni v dobrih delih. O ti naša Gospa, naša Srednica, naša Besednica, pri-

poroči nas svojimu Sinu, spravi nas s svojim Sinom, in pokaži nas svojimu Sinu. Dosézi nam, o Visokočešena! po povišanju, ki si ga zaslužila, po začetniku usmiljenja, kteriga mati si, de ta tvoj Jezus Kristus, naš Gospod! vekomaj nad vse češeni Bog, ki se je ponižal, s tvojim posredovanjem našo slabost in revšino nase vze-ti, nas svojiga zveličanja in časti deležne stori.

Prosi za nas posebno v ti sveti uri, de bomo Jezusa, tvojiga Sina, v njegovim svetim zakramentu s tako serčno čistostjo, s tako dušno gorečnostjo in vdanostjo prejeli, kakor si ga ti od svetiga Duha spočela, ko si angelu rekla: „*Lej, dekla sim Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi*“. O Jezus, po tebi hrepeni

moja duša! Pridi, o moj Stvarnik in Odrešenik, pridi, o moja Ljubezin! pridi in ostani vekomej pri meni. Ti si moje zveličanje, ti si življenje mojiga življenja. Pridi, o moj Zveličar! in zveličaj me. Amen.

Vsi sveti angeli in izvoljeni Božji, prosite za me, de pri Jezusu milost najdem, in to nebeško jed vredno vžijem. Amen.

Namen pri sv. Obhajilu.

Stori vselej namen, ko k Božji mizi pristopiš, za koga de misliš sveto Obhajilo Bogu darovati, ali za se, za koga družiga, zlasti za tega ali tega terdovratniga, v veči Božjo čast, ali za duše v vicah i. t. d. Posebno močno je želeti, de bi za tiste grešnike, ki se ob sabotah pri litanijah ali drugikrat v molitev priporočé, vselej nekaj bratov ali sester sveto Obhajilo darovalo. Na tako vižo se nar več terdovratnih spreoberne.

Po sv. Obhajilu.

Po svetim Obhajilu premišluj nekaj časa v globoki ponižnosti neizmerno skrivnost in moli s besédami, kakor ti jih dobra misel da. Priporoči in potoži Jezusu vse pritežnosti in ne pozabi moliti za spreobrnjenje grešnikov in za verne mertve, in molitev za odpustke ali saj tistih 7 očenašev in češenamarij v namen svetiga Očeta.

M o l i t v e

Po sv. Francišku Salezju in Alfonzu Ligvorju.

Najdel sim ga, kteriga ljubi moja duša. Imam ga, in ne bom ga več izpustil, de zamorem v resnici reči: „Živim, pa ne že jest, ampak Kristus v meni“. Zdaj tedaj, o Jezus! moj pokoj, moje edino veselje, moje zveličanje! zdaj vtegneš svojiga hlapca spustiti v miru, ker so moje oči vidile tvoje zveličanje. Moje serce se tebe veseli; v tebi moja duša poskakuje. O Bog mojiga serca! de bi jest

tebe le prav ljubil, te vredno v ti neskončni svetosti objemal, — rad sim pripravljen umreti.

O čezmerna Ljubezin! prepониžni Jezus! skriti Bog! molim te, ki si v mojim sercu. Premajhno je eno serce, te ljubiti; premalo en jezik, te hvaliti!

O moj Zveličar! koliko hvaležnost sim ti dolžan, de mene, ubogo stvar, tako prečudno obišeš! Nič manjši ne sme ta hvaležnost biti, kakor de samiga sebe tebi popolnoma dam in darujem, in želim in prosim, de bi le ti sam v meni prebival.

O moj Bog! k meni prideš, mene seboj sklenit, mi zasluženj svojiga terpljenja v polni meri podelit in me posvetit. Stori in dopolni tedaj vse to v meni, zavoljo česar si prišel; ne daj, de bi

bil sad tvojiga prihoda nad menoj zgubljen.

O Jezus, ti veš, koga mi primankuje, in veš moje slabosti: daj mi ponižnost, čistost serca, edinost moje volje s tvojo sveto voljo, moč zoper hudo navado, in poterpežljivost, de zamorem vse kar me zadene, iz ljubezni do tebe voljno prenašati.

O moj Zveličar! po tisti neskončni ljubezni, ki te je na zemljo doli pripravila, in nagnila na križu umreti, daj tudi meni v tebi vsi posvetnosti odmreti, de ti v meni vekomej živiš.

O Bog moje duše! častim in ljubim te nad bogastva tega sveta, in bolj kakor samiga sebe. Torej se čisto tebi zročim in se v ljubezni in spoštovanju podveržem vsim tvojim naredbam; naj

se sgoti v času in v večnosti nad menoj, kar je tvoja sveta volja! Upam enkrat tvoje Božje obličje in tvojo popolnoma lepoto v nebesih gledati.

Moj Bog in moje vse! nič nočem iskati razun tebe, ker v tebi edinim zamorem vse najti. O preljubeznjivi Oče! daj, de bo moja nar veči skerb, tebi vredno služiti, ravno kakor si ti za moje zveličanje preobilno veliko skerb imel. O včlovečena Beseda večniga Očeta, Jezus Kristus! ti nisi zavoljo nič družiga na svet prišel, kakor v sercih ljudi stanovat, ktere si s svojo kervjo odkupil. Moje serce bodi tedaj popolnoma tvoje; imej ga, razsvitluj ga, in stori ga radovoljniga, tvojo presveto voljo spolnovati.

Vsigamogočni Jezus! vse od mene odvzemi, kar djanje tvoje moči in dobrote v meni zaderžuje, ozdravi me vse nesnage in nezvestobe in napolni me s svojo gnado in modrostjo.

O sveti Duh! napolni mojo voljo s tistim svetim hrepenjenem, ki človeka s čednostmi obogati, in ji ne pusti nobene druge prostosti, kakor to, se tebi popolnoma darovati.

Neskončna moč! podpiraj mojo nemoč. Večna modrost! razsvetli mojo temo. Neizmerna dobrota! preglej moji hudobii. **O dobrota! O ljubezin! O modrost! O kako pozno sim te spoznal, kako pozno začel te ljubiti!**

Prezveličana Devica! ti naj bogoljubniši, naj ljubljivši, naj ljubeznjivši, dosezi mi pri svojim

Sinu milost, de bom vsim njegovim navdajanjem pokorin, in uči me vse tiste čednosti, s katerih spolnovanjem si si ti na zemlji Božje dopadajenje pridobila. Prosi svojiga Sina, de se s svojo skrivnostno pričujočnostjo ne loči od mene, dokler v moji duši obilnosti svojiga blagra in blagoslova ne zapusti.

Terdno vérujem v te, o resnica, ki ne moreš zapeljati! Nepremakljivo upam v té, o neskončna dobrota! Serčno in priserčno te ljubim, o nar vikši, nar ljubeznjivši Bitje! Moj Bog in moj neprenehljivi dobrotnik! Tebe se podveržem, tebe bom ljubil in hvalil svoj živi dan in vekomej.

Molitev za odpustke.

Gospod Jezus Kristus! presunjen od bolečine zavoljo svojih grehov, ti to slabo in preponižno molitev darujem v tvojo čast in poveličanje, in v blagor tvoje sv. cerkve. Ti jo posveti in ji po svoji milosti vrednost dodéli. Želim se popolnoma pridružiti pobožnimu namenu svetiga Očeta, ki so té odpustke v zveličanje svojih vernih podelili. Zavoljo tvoje neskončne dobrote te prosim z vso ponižnostjo, zateri krivovérstva po vsim svetu, uterdi stanovitin mir in pravo edinost med keršanskimi poglavarji, de oni in njih podložni, vsi tebi služijo v čistosti serca, nasprotni ljubezni, in v edinih sv. mislih.

Navdaj tudi našiga sv. Očeta papeža s svojim duham, odvrčaj od njega vse zalezovanja, in sprejmi ga v svoje varstvo. O ljubeznjivi Zveličar! po zasluženju presvete Marije Device in vsih svetnikov v nebesih, me vdeleži tistiga zaklada, ki si ga s prelitjem svoje predrage kervi sveti cerkvi pridobil, in dodeli mi dans dobroto teh odpustkov.

Prizanesi mi, o moj Bog! zavoljo svojiga neskončniga usmiljenja kazni in strahovanja mojih grehov, ktere bi mogel sicer na tem, ali na unim svetu terpeti. Od tega trenutka zanaprej sklenem za terdno in resnično, spokorno in v zatajevanju živeti. Tudi hočem po svoji moči tvoji pravici zadostovati, greh studiti, se ga varovati in kakor naj hujši hudo ga nad

vse drugo obžalovati in preklicovati, ker sim ž njim tebe, svojiga preljubeznjiviga Boga, razžalil, ki te zdaj čez vse ljubim in te ljubil bom vse dni svojiga življenja. Amen.

(7 Očenašev in Česenamarij in Vero.)

Pripravne molitve po svetim Obhajilu so še: Molitev h Marijnimu Sercu; za spreobrnjenje grešnikov; za blagor cerkve; za svojo škofijo; za ohranjenje in razširjanje svete vere in več družih, kakor nekoliko dalje nasledovajo.

Besede Jezusove

do duše po svetim Obhajilu.

(Naslednje premišljevanje je dobro v dan sv. Obhajila v cerkvi ali pa domá o priliki preudariti.)

1. Jest sim svoje prebivališe v tebi izvolil, moja hči; Jest, ki sim večna, včlovečena Beseda in kruh življenja; Jest, ki sim poln gnade in resnice, poln moči in mogočnosti; Jest, kteriga usmiljenje nobene meje ne pozná; Jest sam sim s teboj, in imam plačilo sa te pri

sebi. Jest sim s teboj, moja hči, te oteti, te iz roke hudobnih in močnih rešiti. O! ko bi ti poznala dar Božji, in Tistiga, kateri v tvojim sercu počiva! Zares bi se to serce v moji pričujočnosti kakor vosk na solncu stopilo; zares bi se moči tvoje duše zamaknile in bile zvun sebe v sveti opanljivosti, in tvoje oči bi se v solze hvaležnosti in ljubezni zlivale; zares bi, napojena z mojo ker- vjo — skrivnostnim vinam, ktero device stori, in poživiljena s pšenico izvoljenih, vsim rečem tega zaničljiviga svetá ve- čno slovó dala; zares bi, zvun sebe, zamaknjena brez glasu in občutka v ti- hoto občudovanja in ljubezni zatopljena ostala; zares bi Mene, ki te ljubim, iz vsiga serca objela, in se v svetim ra- dovanju in veselovanju Meni čisto in brez prideržka darovala. Zares bi tako dobriga Očeta za dobroto in sladkost vsih čednost prosila; zares bi tako mo- gočniga kralja za vso pomoč njegove gnade zoper sovražnike nagovorila; za- res bi nebeškemu Očetu z nar večim spoštovanjem in s popolnoma zaupanjem

tistiga Jezusa darovala, kateri ima v tebi svoj sedež, in kateri je tvoje dobro, tvoj délež; ti bi ga njemu kakor nar boljši in nar bolj popolnoma dar darovala; zarés bi vse nebeške prebivavce povabila, de naj bi neprenehama s teboj gnali v čast tvojiga Ljubeznjiviga: Čast na višavah! Zarés bi se z veliko bolečino še le, ko se podobe spovžijejo, od telesne pričujočnosti svojiga Zveličarja ločila.

2. Ali je kakšno ljudstvo, moja hči, de bi tako blizo, tako pričujoče bogove imelo, kakor sim jest tebi in vsim vernim dušam? Kako je to vender, de nar veči del zmed njih mojo ljubezin tako rekoč zaničuje, ali je saj ne cenijo tako, kakor bi mogli, in se jim ne zdi vredno, me tudi le kratek čas v svojim sercu s sveto hvalo in hvaležnostjo častiti? Komej so od moje mize odstopili, že leté iz mojiga tempelna k posvetnim opravilam. Še so njih žnablji od moje kervi mokri, že pozabijo Boga vse dobre, kateri jih je poživil. **O** nehvaležni! **O** otroci luči, ki so nesprevidniši od

otrók tamè! zakaj če so otroci tega sveta od kralja ali mogočniga gospoda obiskani, ga prideržujejo, dokler le morejo; priljudnosti, vošila, darila, prošnje, pisane priporočila, vse poskusijo, veselje pokazati, ki ga občutijo za to, kar z gospodovavcam samim govore, mu spoštovanje in ljubezin skazati, in mu povedati, kar imajo pritežniga. Vender je pa gospodovavec, ki ga tako časté, le umerjoč človek, in le minljivih dobrot dobé od njega. **O** otroci luči, kako nespametni ste vi, in kako počasne so vaše serca verovati! **N**inivljanje bodo sodnji dan zoper vas vstali, ker so bili z Jonovo pridigo presunjeni in skesani; in lej, tukej je več od Jona. **K**raljica od Juga bo zoper vas vstala in vas obsodila, ker ona je prišla od kraja zemlje Salomonovo modrost poslušat; in lej, tukej je več od Salomona. **P**rebivavci judovske dežele bodo zoper vas vstali, ker so me hotli kralja narediti, ko sim med njimi prebival, vi pa me zapustite, in mi nobene časti ne

skazujete, meni, ki sim kralj kraljev in vaš Bog, ki ima tron v vašim sercu.

3. In tudi ti, moja hči, me hočeš zapustiti? **O** nikar te nesreče! **Ko** od moje svete mize odstopiš, pa spet k meni pridi, me poslušat: Jest imam beséde večniga življenja, de vidiš in čutiš, kako sladak sim jest, in de se tvoje serce ogreje in gori, kadar tebi govorim. Moli me z vso gorečnostjo, kolikor imaš zmožnosti, mene, ki sim **Gospod**, tvoj **Bog**, in je moje veselje pri tebi biti. Skleni se z angeli in arhangeli, mojo hvalo v svojih pesmih obhajati, in nikoli me ne zapusti, dokler z gorečo molitevjo mojiga blagoslova (žegna) ne dobiš.

Razne molitve,

ki se zamorejo moliti po sv. Obhajilu,
pri obiskanju altarja Marijniga Serca
in družih priložnostih.

Molitev k presvetimu Marijnimu Sercu.

Papež Pij VII. so tistim, ki naslednjo molitev s pristavljeno pohvalo k presvetimu Jezusovimu in Marijnimu Sercu pobožno molijo, več odpustkov dodelili.

1. Odpustek 60 dni enkrat na dan.
2. Popolnoma odpustke v praznike rojstva, vnebovzjetja in presvetiga Serca Marije Device, za tiste, ki to molitev vsak dan eno celo leto

molijo in ob imenovanih dneh svete zakramente prejmejo, cerkev obišejo in v namen svetiga Očeta ondi molijo.

3. Popolnoma odpustek ob smertni uri za tiste, ki v svojim življenju te molitve niso opustili.

Ti odpustki se zamorejo tudi za duše v vicah obrniti.

M o l i t e v.

O sladko, o pohlevno Serce Marije, Matere Božje in naše ljube Matere! **O** preljubeznjivo Serce, nad katerim prečešena sveta Trojica svoje dopadajenje ima, ki si vredno vsiga češenja in sladke ljubezni angelov in ljudi! **O** serce, ki je Jezusovimu Sercu nar bolj enako, kteriga nar bolj popolnoma podoba si ti; Serce polno ljubezni, dobrote in priserčniga usmiljenja do naše revšine! **Stôpi**, te prosimo, ledeno skorjo naših serc, in **stóri**, de jih bo Serce Božjiga **Odreše-**

nika popolnoma nase potegnilo. Navdihni jih z ljubeznijo do tvojih čednost, in vnemi jih s tistim svetim plamenam, v katerim ti neprenehama goriš. Zakleni v sé sveto Cerkev, obvari jo in ostani vedno njeno sladko pribežališe in nepremagljiva terdnjava zoper vsak napad njenih sovražnikov. Ti bodi naša pot, de po nji k Jezusu pridemo, in točilo, po katerim naj k zveličanju potrebne gnade k nam pritékajo. Bodi nam pomoč v sili, poterjenje v stiskah, podpora v skušnjavah, pribežališe v preganjanju, pomoč v nevarnostih, zlasti v poslednjim vojskovanju našiga življenja, ob času ločenja, ko se bo cel pekel zoper naš vzdignil, de bi nam v tem strašnim trenutku, v tem groznim in razločivnim migljeju, ko se bo za

celo večnost razločilo, našo dušo v svoj rop vzel. Daj nam tedaj, o presrečna Devica! sladkost tvojiga materniga Serca okusiti; daj nam občutiti velikost tvoje mogočnosti pri Jezusovim Sercu; odpri nam v njem studenec usmiljenja, varno pribežališe, de ga bomo enkrat s teboj v nebesih hvalili in častili od vekomej do vekomej.

Pohvala k presvetima Sercama Jezusa in Marije.

Spoznano, ljubljeno, hvaljeno in poviševano, češeno in poveljevano bodi vsak čas in povsod Božje Serce Jezusovo in nar čistejši Serce Marije. Amen.

Darovanje samiga sebe Marii.

Sv. Alfonza Ligvorja.

Prečista, neomadežana in preblaga Devica Marija, o moja Mati, pribežališe in tolažnica vsih žalostnih! ponižno pridem dans pred tvoj tron in te zvoľim v svojo gospo, svojo mater in besednico pri Bogu.

Darujem se z vsimi, kar je mojih, v tvojo službo; prosim te, o Mati mojiga Boga, vzemi me v število svojih služabnikov in pod svojo brambo, in bodi moja pomoč skoz celo moje življenje, sosebno pa ob moji smertni uri.

O Mati usmiljenja, zvolim te v oskerbnico vsiga, kar je mojiga, vse moje žlahte, vsih mojih del in opravil. Ne odklanjaj od sebe skerbí za vse to; delaj in ravnaj z vsim, kakor je tvoja volja.

Blagoslovi me tedaj na duši in na telesu, in nikakor ne pripusti, de bi jest kterikrat razžalil tvojiga Božjiga Sina. Podpiraj me v skušnjavah, reši me iz vsih nevarnost, pridi mi v pomoč v mojih dušnih in telesnih potrebah, razsvetluj me v mojih dvomih, tolaži me v mojih stiskah, pristopi mi v mojih telesnih in posebno v mojih smertnih težavah.

Ne pripusti, de bi se hudobni sovražnik kdež zamogel hvaliti, me še kterikrat v svojim železju imeti, ker saj zdaj sim tebi posvečen.

Pridobi mi, de enkrat v nebesa pridem, tebe zahvalit, tebe hvalit in ljubiti z Jezusam, našim Odrešenikom, na vekomej.

To milost doseči, mi sprosi, de stanovitno služim tebi in tvojimu Sinu Jezusu do smerti. Amen.

Molitev za Marijno brambo in prošnjo pri Bogu.

Sv. Alfonza Ligvorja.

Presveta, neomadežana Devica, moja preljubeznjiva mati Marija! Ti si mati mojiga Gospoda in Zveličarja, kraljica zemlje, besednica, upanje in pribežališe grešnikov. K tebi jest, naj revniši zmed grešnikov, dans pribežim. Tebi, o velika Kraljica! se s spodobnim spoštovanjem ponižno podveržem, in z naj priserčnišim čutilam svoje duše se ti zahvalim za toliko meni skazanih milost; posebno pa za to, de si me s svojo ljubeznjivo prošnjo pekla otéla, ki sim ga tolikrat zaslužil. Ljubim te, o preljubeznjiva Gospa in Gospodovavka! in iz nar čistejši ljubezni do tebe storim nespremenljivi sklep, tebi vsak čas slu-

žiti, in si z močjo prizadevati, de ti bodo tudi drugi služili. V tebe stavim za Jezusam, tvojim Sinam, vse svoje upanje; od tebe pričakujem vsiga blagra svoje duše. Sprejmi me za svojiga služabnika, o usmiljena Mati! in ohrani me pod svojo močno brambo.

Ker vém, de pri Bogu vse premoreš, torej zdihujem k tebi, in kličem s potertim sercam: Otmì me vsih skušnjav, ali ohrani mi saj dovoljno moč, de jih bom do konca življenja vedno premagoval. K tebi zdihujem za pravo ljubezin do Jezusa. Po tebi upam tudi enkrat zveličan biti. O moja preljubeznjiva Mati, prosim te po tvoji ljubezni do Boga, bodi mi vselej pomočnica, posebno pa v poslednjim vse razločivnim trenutku mojiga življenja. Nikar me ne za-

pusti, dokler me med zvoljenimi v nebesih ne vidiš. Tam te bom častil in hvalil, tam bom tvoje usmiljenja vekomej poveličeval! Amen.

Molitev sv. Terezije za spreobrnjenje grešnikov.

O Gospod Jezus Kristus! prosimo te, de bi ti tudi tiste hotel, kateri tebe nočejo; de bi tistim odperl, kateri k tebi ne marajo klicati; de bi jih ozdravil, kateri se svoje dušne bolezní še veselé in so sami svoje bolezní izvir. Sej si na svet prišel grešnikov iskat. Lej, Gospod! ti so v resnici nesrečni in revni, kateri k tebi nočejo priti. Pridi ti k njim; usmili se teh nesrečnih, ki sami do sebe usmiljenja nimajo. Prebij, o Gospod! terde serca svojih stvari.

Ne oziraj se na nevrednost tih, ki pri tebi terkati nočejo; temuč glej milostljivo doli na nas, ki za te zmotene k tebi kličemo. Ukroti, o Gospod! njih terdo voljo, in stori, de bodo hotli, kar poprej niso hotli, de bodo namreč tebe spoznali in ljubili. Amen.

Za blagor svete cerkve.

Prosimo te, o Gospod! milostljivo sprejmi ponižno molitev svoje svete cerkve, de po zatertih stiskah in zmotah tebi v varni prostosti služi.

Bog, naše pribežališe in moč! bodi vedno s pobožnimi prošnjami svoje svete cerkve, ker si ti sam začetnik pobožnosti, in dodeli, de popolnoma dosežemo, česar véno

prosimo, po Jezusu Kristusu, tvojim Sinu.

Molitev za blagor škofije.

Vsigamogočni, neskončno usmiljeni Bog! čigar duh vse telo svete Cerkve posvečuje in vlada, glej milostljivo na naše prošnje, ki jih za blagor naše škofije pred sedež tvojiga veličastva prinesemo. Daj, de naj tvoja bramba in žegen nad njo vlada, de, vsih napadov in zmot obvarvana, varno in mirno tebi služi. Posebno te prosimo za našiga vikšiga pastirja, tvojiga služabnika I. Pridaljšaj jim življenje, razsvitluj njih svetovavce in množi število zvestih in gorečih mašnikov, de bodo pri bogati žetvi in obilnih delavcih otenje in ohranjenje nešte-

vilnih duš veseli gledali. Tega te prosimo po Jezusu Krisustu, tvojim Sinu, Gospodu našim.

Opomin. Na to se škofijski pomočnik pokliče:

V. Prosi za nas sv. Nikolaj!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

O Bog, ki si sv. Nikolaja z neštevilnimi čudeži ozaljšal; dodeli nam, te prosimo, de bomo po njegovim zasluženji in prošnjah od peklenkiga ognja rešeni; po Jezusu Kristusu, Gospodu našim.

Molitev za ohranjenje sv. vere v domovini.

O Jezus, naš nebeški Ženin! ki si rekel, prosite in se vam bo dalo, išite in bote našli, terkajte in se vam bo odperlo; lej, pred tvojimi koleni te za našo domo-

vino priserčno prosimo. Oberni svoje milostljivo oko v to deželo, ki si jo s svojo milostno ljubeznijo vselej varoval. Ljubi in vari jo tudi v prihodnje z očetovsko skerbljivostjo; ohrani v nji sveto rimsko-katoliško apostolsko vero; obvari jo v čistosti in resnici ediniga, praviga nauka, de po tvoji milosti vsih zmot očišena, vsiga ločenja obvarovana, tvoji sveti službi v vsi pravičnosti in svetosti vdana, vedno namen dosega, h katerimu si jo pokličal, in de zasluži tebe vselej in v vsim brambo in vodnika imeti. Te gnade te prosimo, o Jezus, po prošnji tvoje visokočešene Matere, in terdno upamo, de nas boš po svoji neskončni milosti uslišal.

Opomin. Na to se pomočnik dežele v pomoč pokliče.

V. Prosi za nas sveti Jožef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

O Bog, ki si po svoji neskončni previdnosti svetiga Jožefa ženina presvete Božje porodnice zvolil; prosimo te, dodeli nam, ki ga svojiga pomočnika častimo na zemlji, de ga tudi v nebesih prošnjika imamo; ki živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog vekomej. Amen.

Molitev za razširjanje sv. vere.

O Bog! ki si svojim služabnikom dodelil milost, v spoznanju prave vere tvojo lepoto, moč in veličastvo moliti, hvaliti in poveličevati, prosimo te blagovôli to zveličavno vero v nas poterdti in gnado njeniga spoznanja po vsim

svetu razliti, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim.

V. Prosi za nas sv. Francišek Ksaverjan!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

O Bog, ki si indijanske narode po pridigah in čudih sv. Franciška Ksaverjana svoji Cerkvi dobrotljivo pridružil; dodeli milostno, de zglede njegovih čednost nasledvamo, ravno kakor njegove častitljive zasluženja častimo; po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Cerkvene molitve.

Za spokorniga duha.

Vsigamogočni in neskončno dobrotljivi Bog, ki si žejnemu Izraelskimu ljudstvu studenec žive vode iz skale odperl; obudi solze praviga skesanja v naših terdih sercih, de zamoremo svoje grehe objokovati in njih odpušenje od tvoje milosti doseči.

Za odpušenje grehov.

O Bog, ki nikogar ne odverguješ, temuč tudi naj večim greš-

nikam po pokori v zvestim usmiljenju odpušaš; ozri se milostljivo na naše ponižne prošnje in razsvetli naše serca, de zamoremo tvoje zapovedi spolnovati; po Jezusu Kristusu, Gospodu našim.

Zoper hude misli.

Vsigamogočni in predobrotljivi Bog! glej milostljivo na naše prošnje, in reši naše serca od skušnjav hudobnih misel, de bomo po tvoji dobrotljivosti vredni, biti prebivališče svetiga Duha; po Jezusu Kristusu, Gospodu našim.

Za dar čistosti.

Užgi, o Gospod! z ognjem sv. Duha naše ledja in naše serce, de ti bomo s čistim telesam služili in z očišenim sercam dopadli, po Kristusu, Gospodu našim.

Za ponižnost.

O Bog, ki si prevzetnim nasprotnik, in ponižnim svojo milost deliš, dodeli nam čednost prave ponižnosti, s katero oblečen se je tvoj Edinorojeni vernim razodel, de nikoli s prevzetjem samih sebe tvoje prijaznosti ne zgubimo, ampak s podverženjem darove tvoje gnade prejémamo, po Kristusu, Gospodu našim.

Za poterpežljivost.

O Bog! ki si v poterpežljivosti svojiga Edinorojeniga napuh stariga sovražnika razdjal; dodeli nam, prosimo te, vredno premišljevanje, kar je on za nas preterpel, in tako po njegovim zgledu, nasprotnosti pohlevno prenašati, po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našim.

Za keršansko ljubezin.

Bog, ki njim, kateri te ljubijo, vse v dobro iziti daješ; dodeli našim sercam svojo nepremagljivo ljubezin, de naših željá, ki iz tvojiga navdajanja izhajajo, nikakoršna skušnjava več spremeniti ne more, po **Jezusu Kristusu**, **Gospodu** našim.

Besede Jezusove

do duše od nevredniga Obhajila.

1. Pridi k meni, moja hči, te bom z darovi in tolažili obsul; ko pa prideš, pripravi skerbno svojo dušo, in presodi sama sebe. Jest sim velik, svet in strašin **Bog**. Meni se gnusi do hudobniga in do njegovih hudodelstev. Jest sodim in pogubim tistiga, kateri nevredin k moji mizi pristopi, in mu z močjo svojiga mesa in kervi, ktero je oskrnil, prekletstvo svoje vsigamogočne jeze pri-

pečatim. Sodi se tedaj, moja hči, de ne boš sama sebi sodbe in pogubljenja jedla. Skerbno se presodi, prašaj svojo vést, in ako v sebi sledi neopravičenosti znajdeš, vari in vari se, de tako omadežana ne prestopiš praga mojiga svetiša, temuč presunejo naj te, pred mojimi očmi naj globokejši osramoteno, vse čutila tvoje nevrednosti, in kakor koli si tudi skesana, ne približuj se k moji mizi, dokler se v kopeli svete pokore ne umiješ.

2. Jest sim tvoj ves pohlevin Ženin, moja hči! s tolikimi dobrotami sim te preobsul; bi se li zamogla prederzniti, me po izdajavsko kušniti! Jest sim tvoj Bog, moja hči! bi me li zamogla satanu zročiti! Jest sim tvoj Odrěšenik; ali bi se ti prederznila, de bi me vnovič križala! Jest sim Najsvetejši zmed svetih, in ti bi se ne prestrašila, me v omadežani grob, grob z zadolženjem obložene vesti pogrezniti! O moja prijateljica! moja ljubeznjiva! s kakšnim namenam bi ti tako k meni prišla? Ali

bi ne bilo bolje, de bi nikoli ne bila rojena?

3. Tega ne, tega ne, o Gospod! de bi se v toliko grozo podala. Oh! pred naj mi jezik zastane, se mi desnica usuši in pozabljeno bo, rajši tavžentkrat umerjem, kakor de bi si toliko pregreho nakopala. Tavžentkrat boljši bi bilo, de bi jest, tako zanikerna stvar, poginila in končana bila, kakor de bi tako z zaničevanjem svojiga Boga in Stvarnika z nogami taptala. O Bog! ki si sama dobrota, naj vikši Gospodar nebes in zemlje, kdo bi bil v stanu, te tako malopridno izdati? —

Kdo, moja hči? Oh, ko bi le en sam bil, ali tudi le malo število. Ali gorje! so, ki me ne le enkrat, ampak vsak dan zatajé in križajo. Vsak dan vidim pri svoji mizi duše, ki so sovražnice mojiga križa, ki vse zgolj napuh, samolastna ljubezin in nečimernost vlada; duše, ki mehkužnosti in

pregrešnemu razveseljevanju služijo in so s sto in sto družimi pregrehami omadežane. Vse take duše, moja hči! mene z nogami taptajo in oskrunijo kri mojiga testamenta, ker mene na nečist jezik in v omadežano sercé prejé-
majo. Lahko bi se Jest iz njih rók réšil, v njih glave bi lahko strelo spu-
stil in jih zdrobil; ali one bi zgubljene bile: Jest pa nočem smerti hudodelnika. Oh, de bi se vender k meni spreober-
nile, pokoro storile in sveto živele! Spa-
čeni rod! kako dolgo naj še pri vas bom? Doklej še bodo vaše lene serca igra zmote in laži? Doklej še bote moje po-
niževanja in terpljenja množili? Nesrečni in slepi, kar mislite storiti, storite sko-
rej; povém pa vam, de moje usmiljenje se bo v pogubo zoper vas spremenilo; v svoji jezi sim prisegel, ne pojdete v kraj mojiga pokoja.

Obiskovanje svetiga Rešnjiga Telesa.

Besede Jezusove

do duše od obiskovanja sv. Rešnjiga
Telesa.

1. Jest sim tvoj Bog, moja hči! in tvoje vse. Akoravno svoje stanovanje v nebesih imam, sim vendar v svojim tempelnu na zemlji, prav bliz tebe, de, kolikorkrat hočeš, svoje življenje v meni najdeš in pozdrav svojiga Gospoda prejmeš. O moja hči! z družimi narodi nisim tako delal. Ako bi v naj daljnjih nejeverskih okrajnah stanovala in slišala, de je ljudstvo, pri kterim se pravi Bog

stanovati poniža, in pa tako, de se mu smé slehern varno in vsako uro približati in ž njim zaupljivo govoriti, ali bi ne zaklicala, rekoč: „Srečno, tavžentkrat srečno ljudstvo, ki taciga gospoda ima Boga!“ V preobilnim duhovnim veselju bi rekla: „Sama bom šla k temu ljudstvu in to veliko čudo premišlovala. O, kako prijetne vender so tega Boga stanovanja! Moja duša omaguje od hrepenenja po teh svetih dvorih; napravila se bom in k njemu pojdem. Pojdi, moja duša, pojdi — proč od svoje rodovine in domačinstva; pojdi, greve včlovečeno Besedo gledat; pojdi, zlata, kadila in mire mu hočeve v dar prinesiti“.

2. Lej moja hči, pri tvojih vratih sim prav blizo tebe, ti srečo pripraviti, de me zamoreš viditi, z menoj govoriti in me moliti; ni ti treba ne hribov prestopati ne morja prebrodariti; še svoje rodovine in domovine ti ni potreba zapušati. Jest sim prav blizo tebe, moje duri so ti vedno odperte: moje oči, moje ušesa in moje serce ti je odperto. Pridi, dovolim ti, pridi, želim te viditi;

ker moje veselje je s teboj biti. Pridi, vedno te pričakujem, de bi za te skerb, de bi tvoje molitve uslišal. Pridi k svojimu Gospodu, svoje vošila in pohlevne molitve mu daruj. Pridi k studencu, kteriga vode v večno življenje tekó, in zastonj se ti bo dajalo vina in mleka. Pridi k njemu, ki je kruhe v pušavi namnožil, in tvoja duša bo dobro rejena in z dobrotami napolnjena. Pridi, te bom s svojimi dobrotami napolnil, ti bom v naročje polno in preobilno méro izlil.

3. O Bog, ki samiga sebe v portrato daješ, ako smém tako reči, o kako nesrečna bi jest bila, ako bi se branila k tebi pristopiti, in ako bi merzla in oterpnjena ostala pred ognjem, ki zmirej gori in nikoli ne ugasne. O! kdo je kdej kej taciga slišal? Meni, ki nisim vredna, dovoliš, de smém v tvojo hišo stopiti, do tvojiga svetiša priti. Ali kaj rečem? Ti mi zapoveduješ, ti

me siliš priti! Pokorna ti bom, Gospod! in po tvoji volji bom storila. Grem kraj obiskat, v katerim ti stanuješ, ti, moj Kralj in moj Bog. Ko si vidno po svetu hodil, Gospod, so od Jeruzalema in iz Judeje in Galileje vse na trume za teboj tekali; in množica je bila tolika, de so bili primorani, streho na hiši odkriti, v kateri si bil, hromoviga človeka do tebe pripraviti. O, res Gospod! vsak večer bom z Marijo Magdaleno prišla, grob ogledat, v katerim tvoja Božja človečnost tako ponižno in ljubeznjivo počiva. Tukej te hočem moliti in se v zemljo pred teboj poniževati; obtožiti se hočem, spoznati svoje napčnosti; hvaliti čem tvoje sveto Ime, poveličevati te čem v svojih hvalnih pesmih, prosila bom in ti mi boš dal, terkala bom in ti mi boš odperl. Tukej me boš, moj dobri Pastir! na svojo pašo vodil in nič mi ne bo zmanjkovalo. Tukej bom

pota tvoje pravice preiskovala; tukej se bom učila, pritežnost se ne bati, tukej me bote tvoja palica in tvoja pastirnica s tolažilam navdajale; tukej se bom zoper vse svoje sovražnike poterdovala; tukej bo poslednjič tvoja usmiljenost oklep okrog mene naredila, in bo vse dni mojiga življenja pri meni, dokler me ne sprejmeš v svoje večne stanovališa, kjer se mi boš brez zagrinjala in brez zamotave kazal.

Pobožnost

pred sv. Rešnjim Telesam pri njegovim obiskanju.

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga

terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog vekomej. Amen.

Obudi obžalovanje čez svoje grehe, moli 5 očenašev in češenamarij; po tem dobro storiš, ako natihama en čas spremišljuješ, Jezusu svoje potrebe, zlasti dušne, potožiš; ga pomoči prosiš, mu nektere grešnike posebej priporočiš i. t. d., kakor ti dobra misel v serce da. Poslednjič zamoreš moliti tudi „Cerkvene molitve“, kakor so malo spredej na 134. strani, in še več unih, ki jih ondi spredej najdeš. Ako imaš pa več časa, zamoreš to pobožnost opravljati po Baragovih bukvah, imenovanih: „Obiskovanje Jezusa Kristusa v presvetim Rešnjim Telesu in pozdravljenje Marije“.

1. Pozdravljenje Jezusa v nar svetejšim Zakramentu.

O Jezus, predobrotljivi Zveličar! ker je tvoje veselje, med

človeškimi otroci v nar svetejšim zakramentu prebivati; daj mi posebno gnado, de tudi moje veselje bo, tebe v ti nezmérni skrivnosti obiskovati in vredno moliti. Spoznam, de mi to gnado tudi res ponujaš, ker svojo Božjo in človeško visokost pod slabimi podobami kruha skrivaš, de bi se tudi jest nevredni in slabi ne bal, se pred skriti tron tvojiga veličanstva približati, te po vsi svoji zmožnosti poželeti, ljubiti, moliti in častiti.

V strahu in ponižnosti te tedaj molim v ti skrivnosti, o prečudna nezapopadljiva in nezmérna ljubezin, moj Bog in moj Gospod! Moja duša te hvali za to neizrečeno ljubezin, in v sercu me boli, de sim ta sladki studenec vse sladkosti premalo spoznal, premalo

cénil, mu še celo tudi mnogo nečastí storil. O Jezus, odpusti mi!

Moj Zveličar! ti si oginj, ki vse uname in ogreje, kar se uneti in ogreti da; prosim te, unêmi mojo vnémarnost k gorkoti, užgi mojo merzloto k toploti, de bom z gorečim sercam in z uneto dušo v edinosti vsih izvoljenih duhov tebe, svojiga Boga in Zveličarja, v ti skrivnosti hvalil; de bom preudaril ljubezin, ktero ti nam v tem zakramentu skazuješ; v vsih stiskah, potrebah in težavah k tebi pribežal; to presveto Večerjo vselej s sveto ljubeznijo in dobro pripravljen vžival, se v dobrim čedalje bolj uterdil in ohranil, se hudiga nagnjenja očiševal in s teboj bolj in bolj sklenil.

O angelski kruh! sveta jéd močnih, stori močno mojo dušo,

de se na poti keršanskih čednost ohranim in tvojim zapovedim pokorin, po vozki stezi varno hodim, ktera v nebesa pelje, de po dokončanim teku v tvojo očetovo hišo srečin in vesel pridem, kamor si ti naprej šel, nam mesto pripravit. **O Jagnje Božje!** stori vender tudi z menoj milost, biti s tistimi, kateri te bodo obličje v obličje gledali in vživali vekomej. Amen.

2. K Jezusovim Sercu.

Usmiljeni in dobrotljivi Bog! ozri se na Serce Jezusa Kristusa, svojiga preljubiga Sina, ki imaš nad njim svoje naj večji dopadajenje. Zavoljo neskončne ljubezni, s katero nas je vsak čas to serce ljubilo, in zavoljo bolečin, ktere je za naše grehe preterpelo, tudi nam, o Gospod! milostljivo odpu-

sti naše razžaljenja, zmote in ne-
hvaležnosti, ktere s potertim ser-
cam in v duhu pokore obžalujemo.
Unémaj naše serca s takim pla-
menam goréče ljubezni do Jezusa,
kakoršna ljubezin iz njegoviga
Serca do nas gorí.

O ti popolnoma Serce mojiga
Jezusa! ti sedež vsih čednost, ti
zaklad vse lepote, ti studenec
vse sladkosti, ti predrago orodje
mojiga odrešenja, ti dopolnjeni iz-
gled, po katerim je meni moje ser-
ce lepšati in zaljšati! — častim te,
ljubim te, poveličujem te, molim
te s svetim straham. Iz serca in
resnično obžalujem, de sim to lju-
beznjivo in vsesveto Serce s to-
likimi grehi žalil; gnjusi se mi do
njih, sovražim in prekličem jih,
in terdno sklenem, tvojiga Božjiga
Serca nikoli ne več s kakim gre-

ham radovoljno žaliti. Prizadevati si pa sklenem, tebe, nar svetejši Serce, tebe ognjiše vse ljubezni, zmiram bolj in bolj ljubiti.

O de bi te zamogel pač tako ljubiti in častiti, kakor te ljubi tvoje deviške Matere neomadežano Serce, kakor te ljubijo in časté vsi angeli in svetniki. Kadaj me bo došla sreča, de boš ti, o Jezus, moje edino hrepenenje, edina želja mojiga serca?

Ponižam se pred teboj, o pre-milostljivo Serce mojiga Jezusa, ki si bilo s sulico prebodeno, in si se popolnoma odperlo nam in našim prošnjam. Pribežim nar pred sam v tvoje presveto Serce, se zročim vsiga in popolnoma pod tvojo obrambo in v tvoje varstvo, in tebi dam, zročim in posvetim vse svoje misli in želje, vse be-

sede in poglede, vse djanja in nehanja, vse bolečine in stiske, vse skerbí in prizadevanja. Vse to položim v tvojo odperto serčno rano; nič nad menoj ne smé biti in se zgoditi, kar tebi ni dopadljivo. S svojo serčno rano ozdravi moje bolno serce; očisti, ozaljšaj in olepšaj mi dušo in telo z vsimi lepotami nebeške svoje gnade in dobrote, in stóri me tako močniga, de vsak čas rajši umerjem, kakor de bi tvojo dobroto in neskončno lepoto žalil.

Pribežim pa še vnovič k tebi, o Serce, studenec usmiljenja! in te prosim posebno za té le terdovratne grešnike, kterih zveličanje mi je močno pri sercu, in ki jih dozdej nobena prošnja ni mogla spreoberniti. (Imenuj in pri-

poroči jih Zveličarju, za ktere imaš posebin namen moliti.)

Presuni jih, o dobrotljivi Jezus! z nar močnejšim žarkam svoje vsigamogočne gnade, kterimu se ne bodo zamogli več ustavljati, de se uname gnjusoba do greha in ljubezin do tebe v njih terdih sercih, de se uterne spokorna solza iz njih samopašnih oči, de začno iskati, kar so nespremišljeno zamudili, in zbrisovati, kar so prederzno zagrešili. **O usmiljeni Gospod, ki nočeš smerti grešnika, nikar ne zaverzi moje prošnje!**

Priporočim v tvojo usmiljeno obrambo tudi vse, kar je mojih, prijatle in rodovince, žalostne in vesele, stiskane in preganjane, grešnike in pravične, zdrave in bolne, žive in mertve. Vse priporočim v tvoje usmiljeno Serce,

o ljubeznjivi Zveličar moj! Usmili se vsih vernih duš v vicah, ohladi jim njih bolečine in daj jim po svoji neizmerni dobrotljivosti večni mir in pokoj. Amen.

Molitev k Jezusovemu Sercu za dar čistosti.

O serce mojiga Jezusa, zgled in studenec vse čistosti! posveti moje serce v tempelj svoje svete ljubezni. Požgi s svojim svetim ognjem vse, kar je v mojim sercu nečistiga, pregrešniga in tebi zoperniga, de se v mojim sercu čistost kakor lilija razcvete, in ga z nar lepšim duham napolnuje. O dobrotljivi Jezus, ki čiste in očišene duše ljubiš, in toliko grešnikov v čiste jagnjeta svoje čede spremeniš, usmili se mojiga serca, potegni k sebi vse moje na-

gnjenja in želje, skleni seboj moja dušo z zavezo nar čistejši ljubezni, in nikar ne pusti, de bi se kdej od tebe moja duša razločila! Tvoja ljubezin bodi mojimu življenju luč, ktera naj me neomadežaniga pelje po potu tvojih svetih zapoved, de bom po tem revnim življenju vredin, tebe Ženina čistih duš obličje v obličje gledati in ljubiti vekomej. Amen.

Litanije

od presvetiga Jezusoviga Serca.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,
 Sin, vsiga sveta rešnji Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Presveto Serce Jezusovo,
 Serce Jezusa, Sinú živiga Boga,
 Serce Jezusa, Sinú prečiste Device,
 Serce Jezusovo, dopadajenje nebe-
 škiga Očeta,
 Serce Jezusovo, tempelj sv. Duha,
 Serce Jezusovo, večna ljubezin pre-
 svete Trojice,
 Serce Jezusovo, raj Božjiga veselja,
 Serce Jezusovo, studenec nebeške
 sladkosti,
 Serce Jezusovo, sedež večne mi-
 losti,
 Serce Jezusovo, morje usmiljenja,
 Serce Jezusovo, zaklad vsiga bo-
 gastva Božjiga,
 Serce Jezusovo, vir svete ljubezni
 in obžalovanja,
 Serce Jezusovo, konec vsiga usmi-
 ljenja nebeškiga Očeta,
 Serce Jezusovo, globočina Božje
 modrosti in znanja,

usmili se nas!

Serce Jezusovo, potok, ki Božje
 mesto razveseluje,
 Serce Jezusa, našiga nebeškiga
 Kralja,
 Serce Jezusa, našiga dobriga Pa-
 stirja,
 Serce Jezusa, našiga usmiljeniga
 brata,
 Serce Jezusa, našiga preljubiga
 učenika,
 Serce Jezusa, nar ljubeznjivšiga
 Ženina naših duš,
 Serce Jezusovo, zgled krotkosti in
 ponižnosti,
 Serce Jezusovo, studenec mirú in
 svetiga pokoja,
 Serce Jezusovo, nar bolj popolnoma
 podoba našiga življenja,
 Serce Jezusovo, tolažba žalostnih,
 Serce Jezusovo, pribežališe v skuš-
 njavah in nadlogah,
 Serce Jezusovo, veselo stanovanje
 čistih duš,
 Serce Jezusovo, veselje vsih iz-
 voljenih,

usmili se nas!

Serce Jezusovo, studenec vsih sve-
 tih misel in želj,
 Serce Jezusovo, luč popotnikov,
 Serce Jezusovo, altar sprave,
 Serce Jezusovo, ognjeni studenec
 Božje ljubezni,
 Serce Jezusovo, hrepenenje in nar-
 slajši ljubezin vsih svetih duš,
 Serce Jezusovo, zavoljo nas na
 Oljski gori žalostno in otožno
 do smerti,
 Serce Jezusovo, oslABLJENO od ker-
 vaviga potú,
 Serce Jezusovo, počeno od žalosti
 zavoljo naših grehov,
 Serce Jezusovo, na križu s sulico
 prebodeno,
 Serce Jezusovo, upanje umirajočih,
 Serce Jezusovo, večno veselje vsih
 Svetnikov v nebesih,
 Serce Jezusovo, krona vsih stvari
 Božjih,
 Bodi nam milostljivo; zanesi nam, o
 Serce Jezusovo!
 Bodi nam milostljivo; usliši nas, o
 Serce Jezusovo!

usmili se nas!

Od vsiga greha,
 Od zanemarjenja svetiga navdajanja,
 Od vse nepobožnosti in mlačnosti,
 Od vse merzlobe do tvoje Božje
 ljubezni,
 Od vsih nečistih misel in želj,
 Od vse slepote in terdovratnosti
 serca,
 Po svoji čudni krotkosti in ponižnosti,
 Po svoji nar večji čistosti,
 Po svojim usmiljenju in prizanes-
 ljivi milosti,
 Po svojim skrivnim življenju,
 Po svoji revšini in sveti pokoršini
 do smerti za križu,
 Po svojim preljubeznjivim obnašanju
 z ljudmi,
 Po svojim notranjim miru,
 Po svoji usmiljeni ljubezni do nas
 grešnikov,
 S kervjo in vodo, ki si jo v naše
 očišenje in posvečenje prelilo,
 Mi grešniki, te prosimo, usliši nas!
 De svojo sveto in čisto ljubezin v naše
 serca vliješ, te prosimo, usliši nas!

reši nas, o Serce Jezusovo!

De naše serca k posnemanju svojih svetih čednost vlečeš,
 De nam pravo ponižnost, krotkost in notranji mir dodeliš,
 De vse misli in želje našiga serca očistiš in posvetiš,
 De nas in vse ljudi razsvetliš in k spoznanju svoje Božje ljubezni pripelješ,
 De nas v britkostih tega življenja milostljivo poživiš in poterdiš,
 De svojo ljubezin v nas vedno množiš,
 De ob naši smertni uri naše duše v svojo sveto rano skriješ,
 De nas v veličastvo svojih izvoljenih vzameš,
 O presladko Serce Jezusovo,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 zanesi nam, o Serce Jezusovo!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usliši nas, o Serce Jezusovo!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usmili se nas, o Serce Jezusovo!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

te prosimo, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . Češena Marija . .

V. Pomagaj svojim služabnikom, o
Gospod!

O. Ki si jih s svojo drago kervjo
odrešil.

V. Gospod, usliši mojo molitev!

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l i m o .

Ozri se, prosimo, vsigamogočni večni Bog! na preljubeznjivo Serce tvojiga Sina, ki imaš nad njim svoje dopadajenje, ter nam odpusti zavoljo tega preljubeznjiviga Serca naše grehe, odverni od nas zaslužene šibe, vlij v naše serca svojo ljubezin, ohrani, vižaj in pripelji nas v večno življenje. Amen.

Počesevanje

Marije pred njenimi altarji,

zlasti za popoldansko opravilo.

Opomin. Ko greš sveto Rešnje Telo obiskat, imaš priložnost tudi pred podobo Marijniga presvetiga Serca ali pred družimi altarji Gospodovo Mater pobožno počastiti.

Litanije

od presvetiga Marijniga Serca.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveto Marijno Serce,
 Serce Marijno, brez madeža spo-
 četo,
 Serce Marijno, gnade polno,
 Serce Marijno, blaženo med vsimi
 serci,
 Serce Marijno, za Sercam Jezuso-
 vim nar čistejši,
 Serce Marijno, tempel presvete
 Trojice,
 Serce Marijno, sedež modrosti Božje,
 Serce Marijno, podoba pravice,
 Serce Marijno, sedež usmiljenja,
 Serce Marijno, zapopadek vse sve-
 tosti,
 Serce Marijno, skrinja mirú in sprave,
 Serce Marijno, vrata nebeške,
 Serce Marijno častitljivo,
 Serce Marijno mogočno,
 Serce Marijno usmiljeno,
 Serce Marijno véрно,
 Serce Marijno hvale vredno,
 Serce Marijno ljubeznjivo,
 Serce Marijno krotko,
 Serce Marijno ponižno,
 Serce Marijno poterpežljivo,

za nas Boga prosí!

Serce Marijno, za nas z bolečinami prebodeno,	} za nas Boga prosí!
Serce Marijno, luč zmotenih,	
Serce Marijno, pribežališe greš- nikov,	
Serce Marijno, moč pravičnih,	
Serce Marijno, tolažba žalostnih,	
Serce Marijno, terdnost v skušnjavi,	
Serce Marijno, upanje umirajočih,	
Serce Marijno, pomoč v vsih na- ših nadlogah,	
Serce Marijno, zastava obljub Je- zusovih,	
Serce Marijno, popolnoma žgavni dar Božje ljubezni,	
Serce Marijno, veselje vsih serc,	
Serce Marijno, s častjó v nebesih kronano,	
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem- lješ; zanesi nam, o Jezus!	
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem- lješ; usliši nas, o Jezus!	
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem- lješ; usmili se nas, o Jezus!	
Kriste, sliši nas!	
Kriste, usliši nas!	

Oče naš . . Češena Marija . .

V. Prosi za nas, sveto Marijno Serce!
O. De bomo vredni, te preserčno ljubiti.

M o l i m o .

O Bog, kateri si Serce prečiste Device Marije z nar goreč-
niši ljubeznijo užgal, z vso mi-
lostjo napolnil in z nar lepšimi
čednostmi ozaljšal, de je tvoj edi-
norojeni Sin, naš Gospod Jezus
Kristus, z nar večim dopadaje-
njem v njim prebival, dodeli meni
in vsim, kateri to prelepo in pre-
čisto Serce časté, de se tudi naše
serca od te ljubezni do tebe užgó,
ter nekoliko tistih obilnih gnad
in lepih čednost dosežejo, s kte-
rimi si Serce naše preljubeznjive
Matere Marije obdaroval, de ne
pridemo brez čednost in dobrih
del pred tvoje obličje, temuč de

bomo kakor tvoji zvesti otroci v kraljestvo tvoje vzeti, kjer te bomo z Marijo, tvojo presveto Materjo, in z vsimi svetniki častili in hvalili vekomej. Amen.

Serčna molitev k Materi Božji, si jo mater izvoliti.

O Mati mojiga Gospoda in Mati vsih sirót! Mati tistih ubozih grešnikov, kateri so Boga, svojiga Očeta, zgubili! K tebi kličem in po odkazanju na križu umirajočiga Jezusoviga Serca te dans s sinovskim zaupanjem, ki ga do tebe imam, za svojo mater in besednico izvolim. O Mati Serca Jezusoviga! zarés te želim tudi jest za svojo mater imeti, in terdno sklenem, se vsiga skerbno varovati, kar je tvoje materno Serce žalilo, ko si bila na zemlji, in

vse zvesto spolnovati, kar tvojiga Sina in tvojimu Sercu dopade. Tebe tedaj bom v prihodnje spoznal za mater, spoštoval za mater, ljubil kakor mater, ubogal kakor mater; v skerbéh in težavah bom k tebi pribežal, kakor k materi, in po tvojim življenju se bom ravnal, kakor dober otrok po materi.

Sprejmi me tedaj, o dobrotljiva Mati! v svojiga otroka in skazuj se kakor mati do mene, nevredniga otroka. Ako sim žalostin, tolaži me; ako sim v nevarnosti, reši me; ko bom skušan, vari me; ko bo nepokojna moja duša, vojskuj se za me in dosézi mi pokoj; kadar ne bom vedil, kaj početi, o Mati dobriga svéta! razsvetli, vodi in vladaj me; ko bom bolan, pomagaj mi;

kadar bom s smertnimi težavami rinjal, bodi pri meni, in ako bom takrat, ko se bo za mojo večnost razločilo, morebiti od vsih zapušen; o usmiljena Mati! nikar me saj ti ne zapusti! Spomni se takrat, o usmiljena Devica! de še nikdar ni bilo slišano, de bi ti bila koga zapustila, kateri je k tebi pribežal. Amen.

Deset pozdravljenj

k presvetimu Marijnimu Sercu.

O presladki Jezus, po tvojim Božjim Sercu pozdravim in častim presveto Serce tvoje češene, deviške Matere Marije, ktero je tebe vsak čas ljubilo in le za te bilo; milostljivo me usliši in dodeli mi, kar po njeni prošnji od tebe bogoljubno prosim.

1. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, ki je bilo z *vsimi gnadami napolnjeno*, in te ponižno prosim, dosezi mi le eno kaplico iz morja gnad, ktere si ti prejela, svetó živeti in zveličano umreti. — Češena Marija . .

2. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, ktero je bilo zmed vsih človeških serc *nar čistejši*, in te ponižno prosim, dosezi in ohrani mi gnado deviške nedolžnosti in čistosti Serca. — Češena Marija . .

3. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, ktero je bilo zmed vsih *nar ponižniši*, in te priserčno prosim, dosezi mi pravo, stanovitno ponižnost in spo-

znanje samiga sebe. — Češena Marija . .

4. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, katero je bilo *z gnado molitve in premišlovanja nar obilniši obdarovano*, in te ponižno prosim, dosezi mi posebno veliko gnado *znotranje molitve in premišlovanja*. — Češena Marija . .

5. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, katero je bilo čez vse *nar gorečniši v ljubezni Božji*, in te ponižno prosim, dosezi mi le eno samo iskro te svete ljubezni Božje. — Češena Marija . .

6. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, katero je bilo v terpljenju *nar bolj poterpežljivo*

in nar bolj skušeno, in te ponižno prosim, dosezi mi poterpežljivost in vdanost v vsakim terpljenju in v vsaki bolečini. — Češena Marija . .

7. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, katero je bilo čez vse *nar milostljivši*, in te ponižno prosim, dosezi mi resnično ljubezin do bližnjiga, in usmiljeno, dobrotno serce. — Češena Marija . .

8. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, ki je bilo zmed vsih *nar močnejši*, in te ponižno prosim, dosezi mi duha močnoserčnosti in zaupanja v pomoč Božjo, de zamorem tudi velike reči dopernašati in prenašati. — Češena Marija . .

9. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim

tvoje presveto Serce, ki je bilo *nar zvestejši*, in te ponižno prosim, dosezi mi stanovitnost in zvestobo v dobrim do konca. —
Češena Marija . .

10. O preblaga Devica in preljubeznjiva Mati Marija! pozdravim tvoje presveto Serce, ki je bilo *nar bolj zveličano*, in te ponižno prosim, dosezi mi zveličanje ter prostor v nebeškim kraljestvu pri Sercu Jezusovim. —
Češena Marija . .

O predobrotljivi Jezus! teh deset pozdravil priporočim tvojemu Božjemu Sercu, naj se iz njegove neskončne moči poterdijo, de bodo tvoji preblagi Materi Marii prijetne, in de po njeni prošnji dosežem imenovane gnade ter v tvoji ljubezni zamorem sveto živeti in zveličano umreti. Amen.

Opomin. Tukej zamoreš še privzeti
ktere zmed molitev, ki jih najdeš po sv. Ob-
hajilu od 119. do 137. str.

P e s e m

k Marijnimu presvetimu Sercu.

O Marija, naša ljuba Mati!
Sprejmi v milostno Sercé
Verne vse, k' jih tvoje zvéste množ'ce
Tebi dans priporočé.

O Marija, o Marija!
Ti imaš milostno Sercé;
K tebi, k tebi kopernijo
Naše misli in željé.

Vse duhovne, o Marija Mati!
Sprejmi v milostno Sercé,
Naše duše vedno jih težijo,
Naši grehi jih skerbé.

O Marija, o Marija!
Ti imaš milostno Sercé;
Spros' naj Bog duhovnam usliši
Njih molitve in prošnjé.

Naše starše, o Marija Mati!
Sprejmi v milostno Sercé;
Ti jim vračaj, ti obilno plačaj:
Noč in dan za nas skerbé.

O Marija, o Marija!
 Ti imaš materno Sercé;
 Vsi smo tvoji sini, hčere,
 Naše serca te želé.

Vse nedolžne, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Sercé;
 Vari, vari, vari njih nedolžnost,
 Vari, de je ne zgubé!
 O Marija, o Marija!
 Ti deviško imaš Sercé;
 Vsi želimo tvoji biti —
 Tvoji bratje in sestré.

Otročiče, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Sercé;
 Teb' nezvest noben — nobeden biti
 Vekomej nikolj ne smé!
 O Marija, o Marija;
 Otročiško imaš Sercé;
 Otročiči tvoj' čmo biti:
 To je, to je ljubo imé.

Grešnikam, Marija, ljuba Mati!
 Vlij žal'vanje v njih sercé;
 De čez grehe, čez nesrečne zmote
 Jokajo dokler živé.
 O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno Sercé;
 O ne pust' de b' nespokorne
 Duše v strašno večnost šle!

Vmirajoče, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Sercé;
 Sprosi, de jim zbríše večni Oče
 Vse njih grehe in dolgé,
 O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno Sercé!
 Slehern naj na smertni postlji
 Tvojo sladko milost zvé.

Duše v vicah, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Sercé;
 Naj se jim njih oginj, bolečine.
 Hitro, hitro ohladé.
 O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno Sercé;
 Tud, če z naših kdo je v vicah,
 Oh podaj mu berž roké!

Žive, mertve, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Sercé;
 K svet'mu Trojstvu vse, o vse pokličí
 Nad oblake, nad zvezdé.
 O Marija, o Marija!
 Ti imaš milostno Sercé;
 Daj vsim vernim prav živeti,
 De svet' raj si pridobé.

Lavretanske litanije.

Ob praznikih Matere Božje in ob sabotah.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog;

Sin, vsiga sveta rešnji Bog;

Sveti duh, resnični Bog;

Sveta Trojica, en sam Bog;

Sv. Marija,

Sv. Mati Božja,

Sv. devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubeznjiva,

Mati prečudna,

Mati našiga Stvarnika,

Mati našiga Odrešenika,

usmili se
nas!

za nas
Boga prosi!

Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našiga veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,

za nas Boga prosí!

<p>Kraljica apostelnov, Kraljica marternikov, Kraljica spoznovavcov, Kraljica devic, Kraljica vsih svetnikov, Kraljica brez madeža izvirniga greha spočeta, Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem- lješ; zanesi nam, o Gospod! Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem- ljes; usliši nas, o Gospod! Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem- lješ; usmili se nas, o Gospod! Kriste, sliši nas! Kriste, usliši nas! Oče naš. Češena si Marija.</p>	}	<p>za nas Boga prositi!</p>
---	---	--

~~~~~

M o l i t v e.

1. K presvetimu Rešnjimu Telesu.

Kadar je izpostavljeno.

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o .

O Bog! kateri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edivosti svetiga Duha, Bog vekomej. Amen.

2. **K sveti Devici, materi Marii.**

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej od vsih nevarnost. O častitljiva in žegnana Devica; naša Gospa; naša srednica; naša besednica; naša pomočnica. S svojim Sinam nas spra-

vi, svojimu Sinu nas priporoči,
svojimu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas sveta Božja porodnica!
O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Dodeli nam, svojim služabnikam, prosimo, Gospod Bog! de vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in de bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device od sedanje žalosti rešeni in večniga veselja deležni.

3. K sveti devici, materi Marii.

Od 1. adventne nedelje do božiča.

Usmiljena mati Zveličarja, ki ostaneš Vrata nebeške in zgodnja Danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati, ti, ki si svojiga Stvarnika prečudno rodila,

devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

V. Angel Gospodov je oznanil Marii.
O. In je spočela od svetiga Duha.

M o l i m o .

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše serca vlij, de ki smo po angelovim oznanjenji včlovečenje Kristusa, tvojiga Sina, spoznali, po njegovim terpljenji in križu častitljivo vstajenje dosežemo.

Od božiča do svečnice.

Usmiljena mati, ki ostaneš Vrata nebeške in zgodnja Danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati, ti, ki si svojiga Stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ki si iz Gabrie-

lovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

V. Po porodu si Devica čista ostala.

O. Prosi za nas Božja porodnica.

M o l i m o.

Bog! kateri si po rodovitnim devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večniga zveličanja dodelil; daj, prosimo, de njo za nas prositi občutimo, po kateri nam je sreča došla, prejeti življenja začetnika, Gospoda našiga Jezusa Kristusa, Sina tvojiga.

Od svečnice do veliciga četrtega.

Bodi češena, nebes Kraljica, češena angelov Gospa, češena korenina, češena ti, ki si svetu pravo Luč rodila! Bodi pozdravljena, Devica častita, memo vsih

lepa; bodi pozdravljena, preljubeznjiva, in prosi za nas Kristusa!

V. Naj te hvalimo, Devica presveta.

O. Daj nam moč zoper sovražnike svoje.

M o l i m o.

Dodeli, milostljivi Bog! brambo naši slabosti, de, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošenj od svojih grehov vstanemo.

Od velike sabote do 1. nedelje po binkoštih.

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! Kteriga si zaslužila nositi, aleluja! Je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja!

O. Ker je res vstal Gospod, aleluja!

M o l i m o.

O Bog! ki si po vstajenji svojiga sina, Gospoda našiga Jezusa Kristusa, svet razsvetil; dodeli, prosimo, de po njegovi Materi Devici Marii dosežemo večniga življenja veselje.

Od 1. nedelje po binkoštih do 1. adventne nedelje.

Češena bodi, kraljica, Mati milosti, življenje, sladkosti in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci, k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Oh oberni tedaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas, in pokaži nam po tem revnim življenji Jezusa, žegnani sad svojiga telesa, o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija! V. Prosi za nas sveta Božja porodnica! O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Vsigamogočni, večni Bog! ki si dušo in telo častite Device Materice Marije, de bi vredno prebivališče tvojiga Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetiga Duha pripravil, daj, de bomo, ki se njeniga spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah od prihodnjih zlegov in večne smerti rešeni.

4. K svetimu Jožefu.

Glejte, modri in zvesti hlapec, kateriga je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas sveti Jožef!

O. De homo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete

matere Marije pomaga, de, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. Za vse potrebe.

Ponižno, Gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere ljube Device Marije in vsih svetnikov, nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pobištvo v vsi svetosti; tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatle od hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje; odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino; skaži milost našim prijatlam in neprijatlam, in obvaruj

to faro z vsimi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsim vernim keršenikam, živim in mertvim v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvari našiga papeža I., našiga škofa I., našiga svetliga cesarja I. in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse keršansko ljudstvo vsih nadlog in vsiga zlega. In tvoj žegen pridi z nebes dol na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našim, Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš. Češena si Marija (petkrat).

Litanije

od žalostne Matere Božje. *)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija,
Sveta Mati Božja,
Sveta devic Devica,
Mati žalostna,
Mati objokana,
Mati polna britkost,

za nas
Boga prosi!

*) Te litanije so papež Pij VII. zložili in v mnogih stiskah molili.

Mati brez tolažbe,
 Mati od Sina ločena,
 Mati od težav omagajoča,
 Mati od skerbi prepadena,
 Mati prevžaljena,
 Solzni studenec,
 Zapopadek vsiga terpljenja,
 Podoba poterpežljivosti,
 Skala stanovitosti,
 Sidro zaupanja,
 Pribežališe zapušenih,
 Škit preganjanih,
 Premagovavka nejevernikov,
 Tolažnica revnih,
 Zdravilo bolnih,
 Moč nezmožnih,
 Tišilo viharjev,
 Tolažilo žalostnih,
 Strah preganjavcov,
 Zaklad vernikov,
 Okó prerokov,
 Palica aposteljnov,
 Krona marternikov,
 Luč spoznovavcov,
 Lepota devic,
 Utéha vdov,

za nas Boga prosí!

Veselje vsih svetnikov, za nas Boga
prosi!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

M o l i m o.

O Bog, vleci nas k sebi, reši
nas, otmi nas vsih nadlog, po
môči Jezusa Kristusa. Amen.

Zapiši, o visokočešena roka!
svoje rane v moje serce, de bom
ljubezin in bolečino v njem zamo-
gel brati: bolečino, de zamorem
v tebi vsako drugo bolečino pre-

našati! ljubezin, de zavoljo tebe vso ljubezin tega sveta zaničujem. Hvala Bogu in Materi Božji! Amen.

~~~~~

Tri molitve k Materi Božji za srečno smert.

O moja Gospa, sveta Marija! pri obilno veliki moči, katero ti je Bog Oče po svoji vsigamogočnosti dodelil, te prosim, bodi mi v pomoč ob moji smertni uri, in vso silo mojih nevidnih sovražnikov mogočno od mene odverni. —

O moja Gospa, sveta Marija! pri spoznanju in modrosti Božji, s kterima te je Sin Božji napolnil, te prosim, razsvetli in poterdi mojo dušo ob moji smertni uri z lučjo svete vere, de je nobena zmota in nobena nevednost ne za-

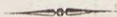
slepí in v pogubo ne pripelje. —
 Češena Marija.

O moja Gospa, sveta Marija!
 pri čezobilni ljubezni, s katero te
 je sveti Duh navdal, te prosim,
 navdihni me v moji smertni uri
 s sladkostjo ljubezni Božje, de
 me ta ljubezin vsiga strahú in
 britkosti reši, in moje serce z ne-
 beškim tolažilam napolni. — Oče
 naš. Češena Marija.

*Molitev za mertve brate in sestre
 te bratovšine.*

Neskončno usmiljeni Bog! us-
 mili se duš vsih mertvih bratov
 in sester naše bratovšine, kateri
 so zavoljo svojih grehov v kraju
 očiševanja prideržani. Daj, de njih
 zdihovanje in goreče kopernjenje
 po odrešenju in po večnim tvojim

kraljestvu pred sedež tvoje milosti pride. V nadomestenje tega, kar so tvoji pravici še dolžni, ti darujem vse tisto, kar je tvoj preljubi Sin na zemlji delal in terpel. Sprejmi, o nebeški Oče! njegovo obilno terpljenje in zasluženje za njih zamude in vnémarnosti; sprejmi njegove britkosti, bolečine in rane za krivice, ktere so ti storili; sprejmi njegovo grenko smert za kazni in strahovanja, ktere še prestatu imajo. Njegova predraga kri, ki je tudi za nje tekla, naj jih očisti, poživi in iz terpljenja odreši. Skaži jim, o nebeški Oče! svojo neskončno milost, in vzemi jih k sebi v večni pokoj, de te bodo v nebesih s tvojimi svetniki vred brez prenehanja hvalili in povelečevali. Amen.

Litanije

v s i h s v e t n i k o v.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sv. Marija,

Sv. mati Božja,

Sv. devic Devica,

Sv. Mihael,

Sv. Gabriel,

Sv. Rafael,

Vsi sveti angeli in arhangeli, za nas Boga prosite!

za nas
Boga prositi!

Vse svete verste zveličanih duhov, za nas
Boga prosite!

Sv. Janez Kerstnik, za nas Boga prosi!

Sv. Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga
prosite!

Sv. Peter,

Sv. Pavel,

Sv. Andrej,

Sv. Jakop,

Sv. Janez,

Sv. Tomaž,

Sv. Jakop,

Sv. Filip,

Sv. Jernej,

Sv. Matevž,

Sv. Simon,

Sv. Tadej,

Sv. Matija,

Sv. Barnaba,

Sv. Lukež,

Sv. Marka,

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za
nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas
Boga prosite!

za nas Boga prosi!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

Sv. Štefan,
Sv. Lovrenc,
Sv. Vincenc,

} za nas Boga prosi!

Sv. Fabian in Sebastian,
Sv. Janez in Pavel,
Sv. Kozma in Damian,
Sv. Gervazi in Protazi,

} za nas Boga prosita!

Vsi sveti marterniki, za nas Boga prosite!

Sv. Silvester,
Sv. Gregor,
Sv. Ambrož,
Sv. Avguštin,
Sv. Hieronim,
Sv. Martin,
Sv. Miklavž,

} za nas Boga prosi!

Vsi sveti škofje in spoznovavci, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

Sv. Anton,
Sv. Benedikt,
Sv. Bernard,
Sv. Dominik,
Sv. Francišk,

} za nas Boga prosi!

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti mnih in pušavniki, za nas Boga prosite!

Sv. Marija Magdalena,

Sv. Agata,

Sv. Lucija,

Sv. Neža,

Sv. Cecilija,

Sv. Katarina

Sv. Anastazija,

za nas Boga
prosi!

Vse svete device in vdove, va nas Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas Boga prosite!

Bodi nam milostiv; zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostiv; usliši nas, o Gospod!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

Od svoje jeze,

Od nagle in neprevidene smerti,

Od skušnjav hudičevih,

Od jeze, sovraštva in vse hude

volje,

Od duha nečistosti,

reši nas, o Gospod!

Od treska in hudiga vremena,
 Od šibe potresa,
 Od kuge, lakote in vojske,
 Od večne smerti,
 Skozi skrivnost svojiga sv. včlove-
 čenja,
 Skozi svoj prihod,
 Skozi svoje rojstvo,
 Skozi svoj kerst in sveti post,
 Skozi svoj križ in svoje terpljenje,
 Skozi svojo smert in svoj pokop,
 Skozi svoje sveto vstajenje,
 Skozi svoj čudni vnebohod,
 Skozi prihod Tolažnika sv. Duha,
 V dan sodbe,

reši nas, o Gospod!

Mi grešniki,
 De nam zaneseš,
 De nam odpustiš,
 De nas k pravi pokori pripelješ,
 De svojo sv. cerkev vižaš in ohraniš,
 De pastirja apostolskiga in vse cer-
 kvene stanove v svoji sv. veri
 ohraniš,
 De sovražnike sv. cerkve ponizáš,

prosimo te, sliši nas!

De keršanskim kraljem in oblastnikam mir in pravo enovoljnost daruješ,

De vsimu keršanskimu ljudstvu mir in edinost daš,

De nas vse v svoji sv. službi poterdiš in obderžiš,

De naše misli k nebeškim željam povzdigneš,

De vsim našim dobrotnikom večne dari dodeliš,

De duše naše, in naših bratov, bližnjih in dobrotnikov od večniga pogubljenja rešiš,

De sad zemlje daš in ohraniš,

De svim vernim dušam večni pokoj dodeliš,

De nas uslišiš,

Sin Božji,

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!

prosimo te, sliši nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d. (tiho.)

V. In nas ne vpelji v skušnjavo:

O. Temuč reši nas od hudiga. Amen.

Molitve po litanijah

v dan sv. Marka in križev teden.

69. Psalm.

O Bog! hiti me otet;

Gospod! teci mi pomagat.

Omoteni in osramoteni naj bodo, kateri
mi strežejo po življenji.

Odstopijo naj, in sram jih bodi, kateri
mi hočejo hudo.

Obernejo naj se zdajci osramoteni, kateri
pravijo: Haha! haha!

Vsi pa, kateri tebe išejo, naj se veselé
in radujejo.

Vedno naj rekó: Hvaljen bodi Bog!
kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jest pa sim revež in siromak, o Bog!
hiti k meni.

Moj pomočnik in moj odrešenik! Bog!
nikar se ne mudi.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

V. Pomagaj svojim služabnikom,

O. Ki v te zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod, močen turn,

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas,

O. In otrok krivice naj se ne loti nam
škodovati.

V. Gospod! ne ravnaj z nami po naših
grehih,

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našiga papeža I.

O. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in osreči
ga na zemlji, in ne daj ga v voljo
njegovih sovražnikov.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospod! milostivo zavoljo
svojiga imena večno življenje vsim,
kteri nam kaj dobriega store.

V. Molimo za verne mertve.

O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj,
in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v te zaupajo, moj Bog!

V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetišča.

O. In vari jih iz Siona.

V. Gospod, usliši mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride!

M o l i m o.

O Bog! ki ti je lastno, usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, de nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov ketina veže, milost tvoje dobrote odveže. Usliši, te prosimo, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo,

de mam dobrotljivo s svojim odpušenjem vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, de nas od vsih grehov odvežeš, in od štrafeng, ktere za-nje zaslužimo, rešiš.

Bog, ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnje k tebi kličejočiga ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Vsigamogočni, večni Bog! usmili se svojiga služabnika I., našiga papeža, in vodi ga po potu večniga zveličanja, de bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo, želel, in z vso močjo storil.

O Bog! od kteriga pridejo svete želje, dobre misli in pra-

vične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zatertim strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! užgi naše serca z ognjem svojiga svetiga Duha, de ti bomo s čistim telesam služili, in z očišenim sercam dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, de milostljivo odpušenje, kteriga so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, **Gospod!** s svojim Duham naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, de se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začno, in iz tebe začete tudi v tebi končajo.

Vsigamogočni, večni Bog!
 ki gospoduješ čez žive in mertve,
 in se usmiliš vsih, ktere iz vere
 in dobrih del za svoje spoznaš,
 prosimo te pohlevno, de vsi, za
 ktere smo se namenili moliti, kateri
 so še pri življenji, ali pa so se
 že iz sveta ločili, po prošnjah vsih
 tvojih svetnikov od tvoje dobrote
 odpušenje vsih svojih grehov do-
 sežejo. Po Gospodu našim Jezusu
 Kristusu, Sinu tvojim, kateri s te-
 boj živi in kraljuje v edinosti sve-
 tiga Duha, **Bog vekomej. Amen.**

V. Bog, usliši mojo molitev,

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

**V. Vsigamogočni in usmiljeni Bog naj
 nas usliši.**

O. Amen.

**V. In vernih duše naj po milosti Božji
 počivajo v miru.**

O. Amen.

M o l i t v e

po litanijah pri popóldanji službi Božji ob nedeljah in praznikih, kateri niso Matere Božje.

K svetimu Rešnjimu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, se sad tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog vekomej. Amen.

Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vsigamogočni večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in

nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetiga križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsigamogočni, večni Bog! usmili se svojiga služabnika, našiga papeža I., in vodi ga po poti večniga življenja, de bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno želel, in z vso močjo storil.

O Bog! pastir in vižar vsih vernikov! glej milostljivo na svojiga služabnika, našiga škofa I., ki si ga pastirja naše škofije

postavil; dodeli mu, de tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobrimu služi, in tako s čedo, ki mu je zročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojimu služabniku, našimu cesarju I., tvojo pomoč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, de bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojim varstvu vselej mogočin.

Razsvetli in poterdi v vsim dobrim duhovske in deželске oblastnike in gosposke, de nas bodo na vse to napeljevale, kar zamore k tvoji Božji časti, k našimu sveličanju in k miru in sreči vsiga keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočes, de nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne,

za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

V sigamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, de vsi, za ktere smo se namenili molit, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz sveta ločili, na prošnje vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo.

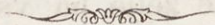
Dodeli nam, o Bog mirú! pravo edinost v veri brez vsiga razdertja in ločitve. Preoberni naše serca k pravi pokori in k popoljšanju našiga življenja. Užgi v nas oginj svoje ljubezni! Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, de ti bomo kakor tvoji po-

korni otroci, v življenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukaj uživati, in tamkaj z vsimi izvoljenimi doseči, de te bomo v večnim veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojim ljubim Sinu, Gospodu našim in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duhá, Bog vekomej. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d. (petkrat).

Nektere posebne pobožnosti.

1. Devetdnevna pobožnost k Marijnimu Sercu.

Kakor so se aposteljni devet dni na prihod svetiga Duha pripravljali, tako tudi bogoljubni ljudje marsikterokrat devetdnevno ali devetdnevno pobožnost obhajajo, de bi kako posebno dušno ali telesno dobroto od Boga sprosili. Velikrat je že skušnja pokazala, de ima ta pomoček posebno moč, zaželeno gnado od Boga sprositi.

Kdor tedaj enako pobožnost k Marijnimu neomadežanimu Sercu želi obhajati, postavim: za spreobrnjenje brata, sestre, očeta, matere, prijatla, za hudobniga sina ali hčer, ali za družiga

grešnika, — kdor tedaj to želi, zamore tako le napraviti:

1. Môli *vsakdanjo darovavna* molitev, kakor je na 34. strani, ter vse svoje dobre dela in molitve po Marijnim presvetim Sercu Bogu daruj.

2. Čuj skoz ta čas še prav posebno pridno nad vsimi besedami, mislimi, deli, de ne bo v njih kej napčniga, pregrešniga ali nečimerniga.

3. Spolnuj vse svoje dolžnosti za voljo Boga, de bi ti on to dobroto dal doseči, posebno natanko in s čistim namenam. Po svojih okolišinah zamoreš kako dušno ali telesno delo milosti, kako zunanje mertvenje ali zatajevanje počutkov in kako znotranje posebno zatajevanje opravljati, postavim: kako djanje ponižnosti, poterpežljivosti i. t. d.

4. Prejmi, kakor koli okolšine dopustijo, te dni enkrat ali dvakrat svete zakramente, in moli vsak dan nektere

molitve k Materi Božji, zlasti tudi molitev „Spomni se, o usmiljena Devica“ i. t. d., ali roženkranc, ali litanije.

5. Povzdigni pri svojih delih in opraviilih večkrat serce k Marii in po-
toži ji svojo potrebo z naslednjimi ali
druzimi besedami: „O Marija, pribe-
žališe grešnikov! usmili se tega greš-
nika (te grešnice). — Usmiljena Mati,
ne daj, de bi se ta duša pogubila, za
ktero je tvoj Sin umerl!“ i. t. d.

Če je bolj čisto naše serce, in če
veči naše zaupanje, préd smémo do-
briga nasledka enake pobožnosti pričá-
kovati.

Mlajeve pobožnost,

*ali počéševanje Matere Božje v mescu
velikim travnu.*

Mesec veliki traven (majnik) je
Marii posvečen; nar lepši mesec v letu
se čéšenju nar lepši Device nar bolj

spodobi. De bi pa véрни ta mesec še z večí gorečnostjo Marii Devici posvečevali, so papež Pij VII. z razpisam od 21. sušca 1815 vsim vernim, kateri vsak dan skoz mesec v cerkvi ali doma kako pobožno molitev k Materi Božji ali drugo dobro delo opravijo, vsaki krat odpustke za 300 dni podelili, enkrat v mescu pa popolnoma odpustke, ako ob radovoljnim dnevu gredo k spovedi in sv. Obhajilu in navadno molitev za odpustke v papežev namen (stran 112.) molijo. Ti odpustki se zamorejo tudi za duše v vicah obrniti.

Kako to pobožnost obhajati, je vernim na voljo dano. Kjer se očitno opravlja, imajo kratke nagovore (priedige), žegen, petje lavretanskih litanij i. t. d.

Pobožnost k Marii

o velikim serpanu.

Tudi veliki serpan je Mariini službi posvečen, ker se v tem mescu obhaja praznik Marijniga presvetiga Serca. V

cvetečim velikim travnu se Marija zlasti časti kakor *Devica* s svojimi nebeškimi cveticami: čistosti, ponižnosti, pohlevnosti, pobožnosti, in tako dalje; o velikim serpanu pa, ki je mesec zorečiga sadja in žita, se Marija zlasti povelečuje kakor gnade polna *Mati* z žegnanim Sadam njeniga telesa Jezus-Kristusam.

Pobožnost se zamore skupno ali pa posamezno obhajati, in se začenja navadno z naslednjim vvodam:

V v o d.

Pridi, sveti Duh, napolni serca svojih vernih in vnêmi v njih oginj svoje ljubezni.

V. Pošlji svojiga Duha, in bo vse pre-stvarjeno.

O. In boš obnovil lice zemlje.

M o l i m o.

O Bog, ki si serca svojih vernih z razsvitljenjem svetiga

Duha podučil, dodeli nam, de v ravno tem Duhu, kar je prav, razumemo, in se njegoviga tolažila razveseljujemo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Nato se molitev k presvetimu Marijnimu Sercu moli, kakor spredej med raznimi molitvami stran 119., in po tem lavretanske litanije na 176. strani.

Češenje svetiga Jožefa

v njegovi sedmeri žalosti in veselju.

1. O prečisti ženin Marije Device, častitljivi sveti Jožef! Kolikor velika je bila tvoja znotranja žalost in serčna stiska, ko si mislil svojo neomadežano nevesto zapustiti; tako neizrečeno je bilo tvoje veselje, kadar ti je bil angel veličansko skrivnost včlovečenja Sinú Božjiga razodel.

Zavoljo te tvoje žalosti in zavoljo tega tvojiga veselja te prosimo, pridobi nam milost, de bo naša duša s pohlevnim tolažilam dobro doprinešeniga življenja in zveličavne smerti zdaj in v smertnih nadlogah s pomočjo Jezusa in Marije razveseljena.

Oče naš. Češena Marija . . Čast bodi . .

2. O presrečni očak, častiljivi sveti Jožef! ki si bil izvoljen, imeti čast rednika včlovečene Besede; kako hitro se je tvoja žalost zavoljo ubožnosti novorojeniga Deteta Jezusa, spremenila v nebeško veselje, ko si zaslišal angelsko petje in si uno prečudno lepo ponočno svitlobo začuden gledal.

Zavoljo te tvoje žalosti in zavoljo tega tvojiga veselja te prosimo, sprosi nam od Boga gnado,

de bomo po dokončanim popotvanju tega življenja, že od telesa ločeni, angelsko petje poslušali in svitlobo nebeškiga veličastva uživali.

Oče naš. Češena Marija . . Čast bodi . .

3. O prepokorni spolnovavec povelj Božjih, častitljivi sveti Jožef! predraga kri, ki jo je Dete Jezus, naš Odrešenik, osmi dan v tempelnu prelilo, je tudi tebi serce presunovala; ali ime *Jezus*, ki mu je bilo dano, ti ga je vnovič poživilo in s spreobilnim veseljem napolnilo.

Zavoljo te tvoje žalosti in zavoljo tega tvojiga veselja te prosimo, sprosi nam pri Bogu, de bomo še v življenju vsih grehov očišeni, in se na smertni postelji z nar svetejšim imenam Jezusam

v sercu in v ustih veselo iz tega sveta ločili.

Oče naš. Češena Marija . . Čast bodi . .

4. O nar zvestejši svetnik, častitljivi sveti Jožef! ki si se vdeležil skrivnost našiga odrešenja: Simeonovo prerokovanje tega, kar bota Jezus in Marija terpeti mogla, te je sicer s smertno žalostjo navdalo; ali daljno prerokovanje od zveličanja neštevilnih duš, katerim ima on v vstajenje biti, te je z zveličanim veseljem napolnilo.

Zavoljo te svoje žalosti in zavoljo tega svojiga veselja nam pridobi od Boga, de bomo med število tistih šteti, ki bodo po Jezusovim zasluženju in po prošnji deviške Matere Marije enkrat častitljivo od smerti vstali.

Oče naš. Češena Marija . . Čast
bodi . .

5. O prečujoči varh in nar
priserčniši prijatel včlovečeniga
Sinu Božjiga, častitljivi sveti Jo-
žef! imel si veliko skerbí za živež
in varstvo Sinú Narvikšiga, zlasti
ko si mogel ž njim v Egipt be-
žati; ali kakšno veselje si pa tudi
občutil, svojiga Boga vedno pri
sebi imeti in gledati, kako so
egiptovski maliki pred njim na
zemljo padali!

Zavoljo te svoje žalosti in za-
voljo tega svojiga veselja nam
pridobi, de se učimo peklenskiga
sovražnika od sebe odganjati, zla-
sti z ogibanjem nevarnih prilož-
nost, de vsak malik posvetne lju-
bezni in zmote iz našiga serca
zgine; in de se službi Jezusa in

Marije čisto posvetimo, le njima živimo in zveličano umerjemo.

Oče naš. Češena Marija . . Čast bodi . .

6. O angel na zemlji, častitlivi sveti Jožef! Visoko začuden, de ti je Kralj nebes in zemlje pokorin in na tvoje migleje poslušin, si bil sicer v sercu žalostin, ko si na potu iz Egipta zvedil, de neusmiljeni kralj Arhelaj na Judovim vlada; pa od angela vpokojen, si se vesél z Jezusam in Marijo v Nazaretu vsélil.

Zavoljo te svoje žalosti in zavoljo tega svojiga veselja nam sprosi od Boga milost, kadar bi bilo naše serce iz škodljiviga strahu v stiski, de se miru dobre vesti razveselimo, z Jezusam in Marijo v sveti varnosti živimo in v sredi nji enkrat umerjemo.

Oče naš. Češena Marija . . Čast
bodi . .

7. O zgled vse svetosti, častitljivi sveti Jožef! ki si bil brez svojiga zadolženja mladiga Jezusa zgubil, in si ga s priserčno žalostjo tri dni iskal; kako obilno veliko je bilo tvoje serčno veselje, ko si bil Jezusa, svoje pravo življenje, v tempelnu med učeniki zopet našel!

Zavoljo té tvoje žalosti in zavoljo tega tvojiga veselja te prosimo z ustmi in s sercam, poskerbi za nas, de nikoli več Jezusa s smertnim greham ne zgubimo, in ko bi ga vender kterikrat nesrečno zgubili, de ga z neprenehljivim serčnim žalovanjem zopet išemo; de Njega zlasti v svoji smertni uri pripravniga najdemo, nas seboj v nebesa vzeti, de tamkej s

teboj vred njegovo Božje usmiljenje vekomej hvalimo.

Oče naš. Češena Marija . . Čast bodi . .

Ko je Jezus začel učiti, je bil okoli trideset let star, in so menili, de je Sin Jožefov.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

Molitev.

O Bog! ki si po svoji dobrotljivi previdnosti svetiga Jožefa ženina svoje presvete Matere izvolil; prosimo te, dodeli, ki ga na zemlji svojiga pomočnika častimo, de ga tudi v nebesih besednika imamo, — ki živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Opomin. Kdor te pobožnosti v čast svetiga Jožefa s spokornim sercam opravlja, zamore naslednje odpustke zadobiti:

1. Odpustke za sto dni enkrat na dan.

2. Odpustke za 300 dni vsako sredo celiga leta, vsak dan devetdnevne pobožnosti pred praznikom svetiga Jožefa, in pred praznikom njegoviga varstva tretjo nedeljo po veliki noči.

3. Popolnoma odpustke o poprej imenovanih dveh praznikih, kdor ta dneva svete Zakramente vredno prejme in te molitve obmoli; tudi ob radovoljnim dnevu enkrat v mesecu, kdor to pobožnost vsak dan celi mesec opravlja, tisti dan svete Zakramente prejme in v namen sv. Očeta moli. Vsi ti odpustki se zamorejo tudi za duše v vicah obrniti. Pij VII. 9. grud. 1819.

K sv. Alojzju.

Kdor naslednjo molitev z očenašem in čenamarjo v stanu gnade Božje in pobožno zmoli, zadobi za 100 dni odpustkov, ki se zamorejo tudi za duše v vicah obrniti. Pij VII. 1802.

M o l i m o.

O sveti Alojzi, ki si z angelško čistostjo ozaljšan, jest, tvoj nevredni častivec, zročim tvojimu varstvu čistost svojiga telesa in

svoje duše, in te prosim po tvoji angelskočisti nedolžnosti, priporoči me dobrotno neomadežanemu Jagnjetu Jezusu Kristusu in njegovi presveti Materi, vsih devic Devici, v posebno brambo in obvari me smertniga greha. Nikar ne pripusti, de bi se jest tudi z nar manjšim nečistim madežem oskrunil, temuč, ko me vidiš v skušnjavi ali v nevarnosti greha, odženi od mojiga serca vse nečiste misli in nagnjenja, zbudi v meni spomin na večnost in na mojiga križaniga Jezusa, vtisni čutilo strahu Božjiga globoko v moje serce, in unêmi mi ljubezin Božjo, de te nasledovam na zemlji in enkrat v nebesih k Božjimu vživanju pridem. Amen.

Oče naš. Češena Marija . . Čast
bodi . .

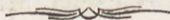
Molitev k prečastiti Devici Marii

*posebno priporočena od sv. Očeta Pija IX.
za ohranjenje čistosti.*

O Gospa moja! O Mati moja!
Tebi se vsiga darujem, in, de se
Tebi vdaniga skazem, Ti dans
posvetim svoje oči, svoje ušesa,
svoje usta, svoje serce, sebe po-
polnoma vsiga. Ker sim tedaj
Tvoj, o dobra Mati! vari me,
brani me, kakor svojo lastnino in
posestvo.

Krajši Molitev v kateri koli skušnjavi.

O Gospa moja! O Mati moja!
spomni se, de sim Tvoj. Vari
me, brani me, kakor svojo last-
nino in posestvo.

Sveti Križev pot

zveličaniga Patra

Leonarda Portu - Mavriškiga

iz ojstrejšiga reda sv. Franciška.)*

Pisavie bukvic svetiga Križeviga pota.

**Razložik, začetik in vrednost svetiga
Križeviga pota.**

Sveti Križev pot je spomin tistiga težavniga pota, po katerim je naš Zveličar hodil, ko je od Pilatuževiga dvorara, kjer je krivično k smerti obsojen bil, težki križ na goro Kalvarjo nesel. Ker je naš Gospod na tem potu pod težkim križem neznano veliko terpljenja,

*) Ta križev pot, že med natisovanjem teh bukvic privzet, je bil leta 1842., 4. vel. serp. od visokočast. Sekovskiga škofijstva v **nemškem** jeziku poterjen, in je tukaj poslovenjen pridjan.

bolečin in žalosti preterpel, se ravno zato ta pot imenuje: „*Pot svetiga križa*“, ali „*Križev pot*“, „*pot Kalvarije*“, „*pot bolečin in žalosti*“.

Ker je naš Odrešenik na tem potu dvanajstkrat zadržan, po smerti pa dvakrat prenešen bil, s križa namreč v naročje svoje prežalostne Matere, potem pa v grob, zato se tudi sveti Križev pot v štirinajst Postaj ali Štacionov razdeluje.

Bere se ¹⁾, de je Marija Devica, potem ko je bil Jezus v nebesa odšel, ves čas svojiga življenja tiste kraje obiskovala, na katerih je njen Sin terpel in čudeže delal. Te misli je tudi bil Leon Papež X. ²⁾. Pobožna sestra Marija Agreda ³⁾ tudi pripoveduje, de Marija, naša preljuba Mati, ni nikoli prenehala obiskovati tistih svetih krajev, in de je ondi z žalostnim sercam premišlovala kako grozovitne martre je mogel terpeti njen Sin. Po tem

¹⁾ Lib. 6. Revelat. c. 16. — ²⁾ Breve Regulam profitentibus. — ³⁾ Demit. Civ. Dei. p. 3 lib. 8. Cap. 28.

takim se smé rêči in terditi, de je Marija Devica nar perva sveti Križev pot obiskovala, in to pobožno vajo ali andoht začela.

Obiskovanje svetiga Križeviga pota je premišlovanje britkiga terpljenja našiga Gospoda Jezusa Kristusa pri slehernim štacionu. Kakó prijetno je to premišlovanje pred božjimi očmi, se ne more prav dopovedati in ne popisati. Sveti Bonaventura ⁴⁾ pravi: „*Nobena pobožnost ne obudi toliko svetih želja, kakor premišlovanje terpljenja, križa in smerti našiga Gospoda Jezusa Kristusa. O prečudno terpljenje! po kteriga premišlovanji se duša takó visoko povzdigne, de ne le samo angelam enaka, temuč vsa božja postane*“. Sv. Frančišk Salezi pravi, de se po premišlovanji Kristusoviga terpljenja nar popred ljubezin Božja v naših sercih vžge; zato ga imenuje nar bližnjo pot k vsim čednostim in k nedolžnimu življenju. Sv. Albert, ⁵⁾ imenovan Veliki,

⁴⁾ Stimul. Divin. amor. C. p. 1.

⁵⁾ Roset. Exercit. 1.

uči, de je premišlovanje Kristusoviga terpljenja bolj zaslužljivo, kakor če bi se kdo celo leto ob suhim kruhu postil, do kervi glajžlal, ali bós v svete dežele na božjo pot hodil.

M o l i t e v

pred svetim Križevim potam.

M o l i m o.

Začni, prosimo, Gospod! s svojim duham naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, de se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začnó, in iz tebe začete tudi v tebi dokončajo. Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Darvanje

svetiga Križeviga pota.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim te čez vse, ker si večna dobrota in brezkončna milost. Žal mi je iz celiga serca, de sim kdej tebe, o nar veči Dobrota! razžalil. Darujem ti ta sveti Križev pot k tvoji časti v spomin tistiga težavniga pota, po katerim si zavoljo mene uboziga grešnika hodil. Jez želim vsih odpustkov se vdeležiti, kateri so za sveti Križev pot podeljeni, torej tudi želim, vse takó opraviti, kar in kakor je k zadobljenju odpustkov storiti potreba. Prosim te, o Jezus! dodeli mi gnado in moč, de s tem svetim Križevim potam v tem življenji tvojo milost, v pri-

hodnjim pa večno veselje zaslužiti zamorem. Amen.

Ako še nisi odpustkov Bogu daroval, za katere mu jih darovati želiš, de bi jim k pridu prišli, mu jih zdaj daruj.

Pri nekterih štacionih se zadobé popolnoma odpustki; ker pa nobeden ne mora sam záse več, kakor le en sam popolnoma odpustik zadobiti, toraj naj prvi popolnoma odpustik sebi v prid oberne, druge pa za duše v vicah Bogu daruje, kakor postavim: za dušo svojiga očeta, matere, brata, sestre, prijatla, ali kteriga družiga i. t. d.

I. štacion.

Jezus je k smerti obsojen.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojiga nedolžniga Jezusa, s katero je On krivično sodbo brez vsiga zgovarjanja poslušal, in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, ktere so sodbo

podpisale. Hudoba tvojiga jezika, s katero si se večkrat zoper Boga, in svojiga bližnjiga pregrešil, je sodnika oslepila, de je nedolžniga Jezusa k smerti obsodil. Oberni se tedej k njemu, jokaj in zdihni bolj s sercam, kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako neizmerna je tvoja ljubezen proti meni ubogimu grešniku! Boš le tedej za nevredno (hudobno) stvar ječo, vervi, ketne in tepenje terpel? in k taki grozovitni smerti obsojen? Oh! to je zadosti, raniti moje serce, in objokovati vse pregrehe, ktere sim s svojim jezikam storil. Jest jih tedej obžalujem, in kličem k tebi: O moj Jezus! usmiljenje, prosim te; usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

II. štacion.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli, s kakšnim veseljem in radovoljnim sercam dobrotljivi Jezus sveti križ objame, in kakó poterpežljivo tepenje in suvanje malopridniga ljudstva prenaša! Ti pa poln nevolje in nepoterpežljivosti bežiš pred križem, kar je mogoče! Kaj ne veš, de se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh! objokuj svojo slepoto, obrni se k svojimu Gospodu, zdihni in reci k njemu:

Ne tebi, o Jezus! temuč meni se spodobi križ. O težki križ! kte-

riga so moji grehi tebi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli meni svojo gnado in moč, vse križe objeti, ktere sim s svojimi grehi zaslužil. Stori, de bom svoj križ voljno objel, in se tako od svetá ločil; daj mi tako ljubezen do križa, de bom vselej s tvojo služabnico sv. Terezijo vošil in želel: *terpeti ali umreti, umreti ali terpeti.*

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. Štacion.

Jezus pade prvič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Poglej, in premisli, kako tvoj Jezus, zavoljo tolikanj prelite kerví

ves oslabljen, prvič na zemljo pade. Oh! kako je s pestmi bit, z nogami poteptan in suvan! Vender ni žalovanja ali nevolje iz njegovih ust slišati. Ti pa taršaš in tožiš, če le majhen križ občutiš, ali zoperno besedo slišiš. Oh! sovraži svojo nepoterpežljivost, svoj napuh in svojo nečimernost; zdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej, jest nar bolj zaverženi grešnik klečim pred tvojimi nogami. Oh, kolikrat, in v kako velike grehe sim padel! kolikrat sim se v globočino hudobije pogreznil! O Jezus, stegni svoje rame, podaj mi svoje roke! Pomoč, o Jezus! pomoči pri tebi išem, de ves čas svojiga življenja nikdar nikoli v smertni greh ne padem, in de

takó v svoji zadnji uri svoji zveličanje upati zamorem.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IV. štacion.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo serce Jezusovo! Oh, s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Mariino serce, kader sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša! „*Kaj ti je storil moj Sin?*“ kliče k tebi Marija. — „*Kaj hudiga ti je storila moja Mati?*“ te vpraša Jezus. Oh! zapusti že enkrat svoje gre-

he, zavoljo katerih midva tako žalost in martro terpiva. O grešnik! kaj praviš k temu? Reci tedej, in zdihni s svojim sercam:

O božji Sin Marije! o presveta Mati mojiga ljubeznjiviga Jezusa! ves raztert in ponižan klečim pri vajnih nogah. Jest sim tisti zdajavec, s svojimi grehi sim brusil meč, kateri je vajne serce ranil. Oh! meni je iz serca žal; prosim vaji, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! Po svoji veliki milosti mi dodelita gnado, de nikdar več ne bom grešil, temuč, de bom vajno grenko terpljenje in žalost noč in dan premišljoval in objokoval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. Štacion.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ
nesti.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Spomni se, de si ti tisti Simon, kateri si nečimernosti sveta in sladnostim svojih počutkov ves podveržen, ki svoje križe, ne iz serca, temuč le, ker se jih ubraniti ne moreš, z veliko nevoljo nosiš. Oh zbudi enkrat svoje serce, in usmili se svojiga tako obložena Zveličarja. Sprejmi rado- voljno vse križe in nadloge, ktere ti bo tvoj ljubeznjivi Oče poslal. Terdno skleni, ne samo vse zoper- nosti s poterpežljivostjo pre- našati, temuč tudi svojimu Bogu za- nje hvaležniga se skazovati; prosi ga tako le:

O ljubeznjivi Jezus! jest te zahvalim za toliko priložnost, ktero mi daš, de bi za-te terpeti, in za-se kaj zaslužiti zamogel. Oh, moj Bog! daj mi gnado, vse, kar se mi bo v tem življenji težkiga prigodilo, s poterpežljivim sercam prenesti, in s tem večniga veselja se vdeležiti. Stori, o Jezus! de bom tukej s teboj jokal in terpel, potlej pa s teboj v nebesih gospodoval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bogi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VI. Štacion.

Veronika podá Jezusu potni pert.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Poglej, in premisli v tem pertu sveto obličje svojiga Zveličarja! Ljubi Jezusa, in skozi to ljubezen vtisni njegov obraz v svoje serce. O kako srečen boš, ako boš z Jezusovim obrazom v svojim sercu živel, in z njim v večnost pojdeš! De tedej to gnado zadobiš, prosi svojiga Boga, in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim te, vtisni v moje serce sveti obraz svojiga obličja, de bom brez nehanja na te mislil, noč in dan tvoje grenko terpljenje pred očmi imel, in svoje grehe objokoval. O Jezus! s kruham tvojiga terpljenja hočem svojo dušo nasitovati, in moje oči bodo vselej solze točile nad svojimi pregrehami.

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas!

VII. štacion.

Jezus pade drugič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj
Bog in Gospod, zopet na zemlji
leži, ves oslavljen od velike bo-
lečine, zmartran in zaničevan od
sovražnikov. Premisli, de tvoja
prevzetnost je Jezusa poterla, in
ga na zemljo vergla, ter je pre-
nesti ne more. Oh, zapusti svojo
ošabnost, ne bodi več tako na-
puhjen! Spokori se, in skleni
ponižnejši biti. Reci s skesanim
sercam:

O prečastitljivi Jezus! ako ravno vidim, de na zemlji pod težo križa ležiš; vender te molim in častim, kakor svojiga mogočniga, večniga Boga. Prosim te, poteri moj napuh, vzemi iz mojiga serca vso ošabnost, de bom svojo nečimernost spoznal, vse zasramovanje s tako tebi dopadajočo ponižnostjo sprejemal, de bom s tem gnado zadobil, tudi s teboj v nebeškim kraljestvu povikšan biti.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VIII. Štacion.

Jezus tolaži Jeruzalemske žené.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
 R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli, in prevdari v svojim sercu, kako veliko uzroka imaš jokati in žalovati; prvič zavoljo svojiga ljubeznjiviga Jezusa, kateri zavoljo tebe toliko terpi; drugič sam nad seboj, ker tako nehvaležen ostaneš, in ne nehaš njega žaliti. Kako moreš v premišlovanji njegove grozovitne martre terdovraten biti? Poglej, kako milostljiviga in ljubeznjiviga se Jezus proti tem revnim ženam skaže! Vzemi k njemu svoje zaupanje, in zdihni s sercam:

O moj ljubeznjivi Jezus! Oh! kako je to, de se moje serce ne raztopi od solz velike žalosti? Solzé, oh, Jezus! prosim, solzé prave pokore, in serčniga usmiljenja mi daj, de z objokanimi očmi in s skesanim sercam, tiste gnade deležen postanem, ktero si

tem revnim ženam skazal. Oh, Jezus! ne obrni od mene svojih milostljivih oči: poglej me uboziga grešnika, de bom tudi jest poln tolažila na zadnjo uro tebe viditi mogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IX. štacion.

Jezus pade tretjič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Oh, s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Premisli, kako Jezus, On krotka in nedolžna ovčica, od judov in ajdov, kakor od steklih volkov tepen, suvan, sem ter tje po ter-

dih kamnih vlečen. **O** nesrečni greh, ki samiga Sinu božjiga tako grozovitno martraš! **O** grešnik, ni morebiti tvoj ves poterti, in zmartrani včlovečeni **Bog** vreden tvojih solz? **Oh!** reci tedej ves objokan:

O vsigamogočni **Bog!** kateri nebo in zemljo z enim perstam deržiš, kdo te je tako neusmiljeno vergel? **Oh!** nobeden drug, kakor moja pregreha, v katero sim tolikrat zopet padel. Moja hudoba ni jenjala grehov delati, in zato se je množilo tvoje terpljenje. Tode poglej, o **Jezus!** pri tvojih nogah zdej klečim s skesanim sercam, in terdno sklenem, svoji hudobii konec storiti. **Z** objokanimi očmi ti tavžent in tavžentkrat obljubim: nikdar več nočem grešiti. **O** moj **Bog!** nikdar več, nikdar več.

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas!

X. štacion.

Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli, o duša! kako je
Jezus zunej na svojim životu
ves ranjen in stepen, tudi znotraj
z grenkim žolčam martran. Po-
glej, kako On tvojo nesramožlji-
vost, nespodobnost in nečimernost
v oblačilu s svojo nagostjo plačuje,
z žolčem pa tvojo požrešnost. Ali
moreš svojiga Jezusa brez usmi-
ljenja pogledati? Oh! verzi se k
nogam svojiga naziga Jezusa, in
reci k njemu:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med tabo in mano! ti si ves ranjen, poln grenkosti, in ves s kervjo oblit; jest pa ves nečimern, poln sladnosti in veselja, ali saj tak želim biti. Oh, jest nisim na pravim potu! **O Jezus!** pelji me ti na pravo cesto. Stori, de mi bodo vse sladnosti (lušti) tega svetá grenke in zoperne, de bom namesto njih želel tvoje terpljenje občutiti, in de tako vreden postanem, s teboj večno veselje vživati.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XI. Štacion.

Jezus je na križ prubit.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil,

Premisli neizrečeno bolečino, ktero je dobrotljivi Jezus občutil, kader so judje njegovo mesó, kite in žile z žebli prevertali. Oh! kako je to, de se tvoje serce od žalosti ne razpoči, ker vidiš, de tvoji grehi tako neusmiljeno tvojiga Zveličarja martrajo? Saj zdaj toči solzé, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje serce strah in ljubezen do tebe. In ker so moji grehi tisti žebli, kateri so tebe na križ pribili, stori s svojo gnado, de bodo vse moje hude želje in občutki na tvoj križ nabiti in tamkej umorjeni, de bom,

v življenji in v smerti s teboj v nebesih večno kraljevati zamogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

XII. Štacion.

Jezus umerje na križi.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
 R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Odpri tukej svoje oči, in pre-mišljuj svojiga z žebli na križ pribitiga Jezusa. Poglej vse blede obličje Božje. Poslušaj, kako prosi odpušenja tistim, kateri ga križajo in žalijo. Razbojniku oblubi ne-beško kraljestvo, izroči svojo Ma-ter Janezu, priporoči svojo dušo nebeškemu Očetu, poslednjič tudi umerje z nagnjeno glavo. Tako

je tedej moj Jezus umerl? Res, umerl je na križi, in zavoljo mene. O moja duša! kaj boš zdaj počela? Oh! ne hodi preč, kakor le s ponižnim in skesanim sercam. Objemi križ, in zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! jest vem in spoznam, de so moji grehi tisti rabeljni, kateri so tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene gnade nisim vreden, ker sim tebe križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kader te slišim, tudi za tiste prositi, kateri so tebe križali. Kaj hočem tedej za te storiti, ker si ti toliko zame storil? Poglej, o Jezus! jest sim pripravljen, in voljan, vsim odpustiti, kateri so me kdej razžalili. Res, moj Bog! zavoljo tvoje ljubezni odpustim vsim, iz serca jih objamem, in jim želim

vse dobrote skazati; in tako tudi upam ob svoji smertni uri tvoje vesele besede zaslišati: „*Še danes boš z menoj v paradižu*“.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

XIII. štacion.

Jezus je s križa snet, in v naročje Marije položen.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli, kako ojster je bil meč, kateri je serce žalostne Matere prebodel; kader je ona svojiga mertviga Sina v svoje naročje vzela. Vidila je njega vsiga ranjeniga in kervaviga. O kakšno žalost in bolečino je ona tistikrat

v svojim sercu občutila! Kteri meč pa je bil tako ojster, ki je prebodel njeno serce? Oh! greh je bil, kteri je Jezusu življenje vzel, in Marijno serce tako močno ranil. Objokuj tedej ta grozovitni greh. Skleni svoje solzé s solzami svoje žalostne Matere, in zdihni k nji tako:

O Kraljica vsih marternikov! kdaj bom vreden, de bi prav zapopadel tvojo žalost in martro? Kdaj bom zadobil gnado, tvojo žalost v svojim sercu nositi, in s teboj terpeti? **O** velika Gospá! sprosi mi to gnado, de noč in dan žalujem nad svojimi grehi, kteri so tebi tako žalost storili; de bom, ves skesan in spokorjen, v zaupanji in ljubezni za-te umerl, in po smerti s teboj večno živel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas!

XIV. Štacion.

Jezus je v grob položen.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli tukej žalovanje, zdi-
hovanje in jokanje Magdalene,
Janeza in družih pobožnih duš,
kader jim je bil Jezus odvzet in
v grob položen. Zlasti pa si k
sercu vzemi težavo in grenko
žalost Marije, njegove Matere,
kader je iz naročja svojiga lju-
beznjiviga Sina zgubila. V pre-
mišlovanji leté njene žalosti in
njeniga terpljenja se moraš rés
sramovati, de si pri obiskovanji

tega Križeviga pota tako malo usmiljenja občutil. Oh! zbudi svoje serce saj zdaj pri tim zadnjim štacionu. Kušni s častjo kamen sv. groba; položi v duhu vanj svoje serce, in reci k svojimu mertvimu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! kateri si tako kervavo pot iz ljubezni do mene storil, v tem grobu ležijočiga te častim, in molim. Oh! jest želim in vošim tebe v svojim sercu zapertiga imeti, de bi s teboj sklenjen, po tem svetim Križevim potu k novimu življenju vstal, in se v tvoji gnadi iz tega sveta ločiti zamogel. Po zasluženji tvojiga terpljenja, kteriga sim premišloval, dodeli mi, de bo na zadnjo uro tvoje sveto Rešnje Telo moja popotnica; de bojo moje zadnje besede: *Jezus, Ma-*

rija, Jožef! in de svoje zadnje zdiho vanje s tistim zdiho vanjem sklenem, s katerim si ti na sv. križi svojo sveto dušo izdihnil. Daj mi, z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s teboj in zavoljo tebe umreti, in potlej s teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Molitev.

Nebeški Oče, večni Bog! po tisti ljubezni, s katero si svojiga Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene na svét poslal, in s katero je On skoz svojo britko martro, in grenko smert mene odrešil, ti darujem ta sv. Križev pot, kateriga

sim s tvojo gnado obiskal. Vzemi to pobožno opravilo k povikšanju svoje časti, v zahvalo za vse meni in drugim podeljene gnade, za odpušenje grehov celiga sveta, za pomoč revnim dušam v vicah, zlasti pa za ktere sim v začetku prosil. **O milostljivi Oče nebeški!** poglej na obličje Kristusa svojiga Sina, usliši glas njegove svete kervi, in bodi milostljiv meni ubogimu grešniku! **Amen.**

Nekteri na zadnje tudi molijo 6 Oče našev in 6 Češena si Marij. Ako ravno je ta navada dobra in pobožna, vender ni ravno potrebna, temuč samo premišlovanje terpljenja našiga Zveličarja je k zadobljenju odpustkov potrebno, in le to je cilj in konec sv. Križeviga pota.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar Jezus Kristus, in njegova žalostna Mati Marija!

P e s e m

pri svetim Križevim potu.

Oh, pridite stvarí!
 Kaj, glejte se godí!
 On, kter' nas vse živí!
 Strašno za nas terpí.

1. štacion.

Razgajžlan, zapljuvan,
 In kronan, zasramvan;
 Pred sodbo je peljan,
 Nedolžno v smert izdan.

2. štacion.

Glej križ mu naložé
 Na ranjene ramé,
 Oh, Jagnje božje gré,
 In nese vsih dolgé.

3. štacion.

Opešal je v močéh,
 Podré ga križ, naš greh,
 Vtopljen v sveta dolgéh
 Leží potert na tléh.

4. *štacion.*

Oh žalosten spomin!
 Ker sreča Mater Sin;
 — Nji gre meč bolečin
 Do serca globočin.

5. *štacion.*

Omagal Jezus je
 Od teže križeve;
 O Simon, prosim te,
 Ne brani križa se!

6. *štacion.*

S pertam Veronika
 Obriše Jezusa;
 Spomin za to ji da
 Terpljenja britkiga.

7. *štacion.*

Slabosti ves prevzét
 Pod križem pade spét;
 O, jenjaj, grešni svét!
 Ponavljat' greh preklét!

8. *štacion.*

Usmiljene žené!
 Ne jokajte za Mé;
 Točite za-se lé
 Spokornih serc solzé.

9. *štacion.*

Oh, Jezus omedlí,
 Pod križem spet leží;
 Naj vender se zbudí,
 Kdor še v pregrehah spí!

10. *štacion.*

Ko pride na gorô,
 Ga slečejo gerdó,
 Pijačo mu dajó
 Ostudno in grenkó.

11. *štacion.*

Na križ ga položé,
 Razpno roke, nogé,
 Žebli mu zdaj nové
 Še rane naredé.

12. *štacion.*

Na križi tam visí,
 Oh, sveta teče Krí :
 Za grehe vsih ljudi
 Zveliçar smert storí.

13. *štacion.*

Marija, k teb' hitím,
 Tvoj'ga Sinu častím,
 Z vama, dokler živím,
 Rad jokam in terpím.

14. *štacion.*

Za naš greh mertviga
 Molimo Jezusa,
 In položimo ga
 V grob svojiga serca.

* *
 *

O Jezus! hvala zdej
 Ti bod' ino vselej;
 Skoz svojo smert nam daj,
 Te ljubit' vekomaj.

Molitev

za popolnoma odpustike.

Vsigamogočni, večni Bog! kateri nam po svoji neskončni milosti dolg naših grehov in večne kazni v zakramentu sv. pokore zbrišeš, ker še zmirej časnim kaznim podverženi ostanemo, ki jih naše dela odverniti ne zmorejo, prosimo te ponižno: oberni nam v prid brezkončni zaklad zasluženja tvojiga edinorojeniga Sina Jezusa Kristusa, Gospoda našiga, in zasluženja Marije Matere, prečiste Device, in vsih Svetnikov, tako de postanemo popolnoma odpustkov deležni.

Za razširjenje keršanske cerkve.

O Bog! poglédaj z očmi svoje neskončne milosti na svojo cerkev, ktera se tukej na zemlji vojskuje: razširi jo po vsim svetu, vari, vižaj in ohrani jo v edinosti; odverni vsako pohujšanje in vse grehe od nje; daj ji moč zoper zasramovanje nejevernikov in zoper sovražnike svojiga sv. Imena; ne zapusti ovac svoje čede, za ktere je tvoj ljubi Sin Jezus Kristus sveto kri prelil; stori, nebeški Oče! de bodo vsi ljudje na zemlji tebe in Jezusa Kristusa, kteriga si poslal, in sv. Duha z pravo vero spoznali, z terdnim upanjem klicali in z popolnoma ljubeznijo ljubili.

Za zatiro krivih vér.

O Jezus, dober pastir! kateri si svoje življenje za svoje ovce dal, in kateri si rekel: „Glejte, jest sim z vami vse dni do konca sveta“, prosimo te: obvari svojo čedo pred zapeljevanjem taci, ki pridejo sicer v ovčjih oblačilih, znotraj so pa zgrabljivi volkovi, zateri vse krive vere, in stori, de bodo vsi ljudje na svetu spoznali luč resnice, katero si iz nebes od svojiga večniga Očeta na zemljo prinesel; stori, de bodo vsi spoznali, de je za vse le en pastir in le en hlev, de bomo tako vsi od vsih zmot rešeni brez razdertja in ločitve vselej tvojo besedo poslušali in do smerti po nje živeli.

Za mir keršanskih poglavarjev.

Sv. Duh! kateri si začetnik sv. ljubezni in praviga miru, daj keršanskim poglavarjem in njih svetovavcam take misli, želje in sklepe, de bojo za novo postavo ljubezni, katero je naš Gospod Jezus Kristus svojim učencam iz tega sveta gredé dal, vneti spoznali, de so v število božjih izvoljenih poklicani, in de bodo vredni keršanskiga iména; nikoli ne pripusti, de bi od grešnih strast omamljeni, kaj zoper tvojo čast in zoper cerkveni mir sklenili, temuč de bojo veliko več vso svojo moč le v to obračali, de bi sebi podložno ljudstvo v nebeški Jeruzalem in v večni mir vodili.

Za verne duše v vicah.

O Bog, stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušnje vsih grehov, de milostivo odpušenje, kteriga so vselej želeli, po pogaboječih prošnjah dosežejo. Po Gospodu našim, Jezusu Kristusu Sinu tvojim, kteri s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomej do vekomej.

V. Gospod! daj jim večni mir in pokoj.

O. In večna luč naj jim sveti.

V. Naj v miru počivajo.

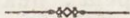
O. Amen.

5 Oče našev in Češena si Marija
— apostoljsko véro.

1 Oče naš in 1 Češena si Marija za našiga Papeža I., de bi vse tisto želil in z vso močjo storil, kar Bogu dopade.

Prístavik.

Ura katoliškiga kristjana.

Ura je ena. En Bog je, En Gospod, ki je stvaril nebó in zemljo in vse kar je. Ena je previdnost Božja; po ti previdnosti sim tudi jest v takim stanu; naj se izide volja Božja! — Ena reč je k zveličanju potrebna, gnada božja, ktera se zgubi tudi z Enim samim smertnim greham. Le Eno samo dušo imam; če to zgubim, je vse zgubljeno! Le Ena sama prava cerkev je; le En sam Zveličar Jezus Kristus; En poglavar svete cerkve, rimski papež, zdaj Pij IX.; pred njim jih je bilo že 258.

Ura je dve. Dve ste zapovedi ljubezni: „Ljubi Gospoda svojiga Boga iz celiga svojiga serca, iz cele svoje duše, iz cele svoje misli, in iz vse

svoje moči; — ljubi svojiga bližnjiga kakor sam sebe“. **Dvojn**a je sodba, posebna in vesoljna. **Dva** kraja bota na vekomej terpela: pekel za pregrešne, nebesa za bogoljubne. **Dva** studenca božjiga razodenja imamo: sveto pismo in besedno zročilo. **Dve** zavezi ali testamenta imamo: staro do **Kristusa**, novo po **Kristusu**. **Dvojin** je greh, smertni in odpustljivi. **Dvojni** gosposki mora vsak kristjan pokorin biti, duhovski in deželski.

Ura bije tri. **Tri** božje peršone so: **Bog Oče**, **Bog Sin**, **Bog sveti Duh**, — vse tri en sam **Bog**. Angeli in zvoljeni duhovi mu neprenehama pojo: **Svéti, svéti, svéti Gospod Bog** nebeških trum! **Tri** so božje čednosti: vera, upanje, ljubezen. **Tri** so nar imenitniši dobre dela: **Molitev**, **post**, **milovšina**.

Ura udari štiri. **Štiri** so poslednje reči: **smert**, **sodba**, **pekel**, **nebesa**. **Štiri** so poglavitne čednosti: **modrost**, **zmernost**, **pravičnost** in **serčnost**. **Štirje**

so v nebo vpijoči grehi; Bog nas vari vanje pasti!

Ura je pet. **P**et imamo cerkvenih zapoved. **P**et je bilo modrih devic; **G**ospod jih je seboj v večno veselje vzel, **p**et je bilo neumnih, so terkale in terkale; pa **G**ospod jim ni odperl nebeških vrat. **P**et reči je k zakramentu sv. pokore potrebnih, če tudi le ene same letih nimaš, je nevrédna tvoja spoved.

Ura je šest. **Š**est je grehov zoper sv. Duha. Vari se jih, ker ne bodo lahko kterikrat odpušeni — ne na tem, ne na unim svetu, uči sveto pismo.

Ura sedem. **S**edem je svetih zakramentov; ne pozabi tretjiga in čertiga pogosto prejemati! **S**edem je naglavnih grehov, ki so studenci vse nesreče. **S**edem je telesnih dél milosti, peto imaš večkrat priložnost spolnovati. **S**edem je dušnih dél milosti: 1. Grešnike svariti; 2. nevedne podučiti; 3. dvomljivim prav svetovati; 4. ža-

lostne tolažiti; 5. krivico voljno terpeti; 6. tistim, ki so nas razžalili, izserca odpustiti; 7. za žive in mertve Boga prositi. — Vsaki dan imaš priložnost, katero teh dél deliti. Sedem je darov sv. Duha; sedem poglavitnim greham nasprot postavljenih čednost: Ponižnost, radodarnost, ljubezin, čistost, zmernost, poterpežljivost, gorečnost v dobrim.

Ura bije osem. Osem je zveličanskih čednost: Zveličani so ubogi v duhu, zveličani krotki, zveličani žalostni, zveličani lačni in žejni pravice, zveličani usmiljeni, zveličani čistiga serca, zveličani mirni, zveličani, kateri zavoljo pravice preganjanje terpe, ker njih je nebeško kraljestvo.

Ura udari devet. Okoli devete ure, po judovskim številu, je umerl Jezus na križu, po našim pa ob treh popoldne. Devet je ptujih grehov.

Ura je deset. Deset zapoved je Gospod Bog na gori Sinaju dal, in

Jezus nam jih je bolj na tanko razložil. Kdor po zapovedih živi, bo zveličan.

Ura je enajst. Ob enajstih so bili poslednji delavci v Gospodov vinograd poklicani. **O Jezus,** daj mi, de klicanja v tvoj vinograd ne preslišim!

Ura je dvanajst odbila. Dvanajst je aposteljnov Gospodovih: Peter, Andrej, Jakop starši, Janez, Tomaž, Jakop mlajši, Filip, Jernej, Matevž, Simon, Juda Tadej, Matija. Dvanajst členov, ali delov ima apostolska vera.

Sveti pesmi.

Pri sveti maši. I.

K začetku.

1.

Pred tabo na kolenih
 O Bog, te molimo,
 In polni želj ognjénih
 K tebi zdihujemo.
 Daritev svéte maše
 Si daj, o Bog, dopast',
 In zdihovanje naše
 Povikšaj tvojo čast!

2.

Ko Jezus se je ločil,
 Je pri večerji tam
 Prelomil in izročil
 Ta kruh prijatelam,
 Posvetil je to vino
 Ter ga učencam dal,
 To k mojimu spominu
 Storite! je pridjal.

3.

Telo je to, vzemite,
 Telo in moja kri;
 Nikdar ne pozabite,
 Kaj Jezus vam stori;
 Za vas on hoče umreti
 (O človek pomni to!)
 De da ljudem živeti,
 De jim odpre nebo.

4.

To naše darovanje
 Vzem, o Bog, od nas,
 Uslisi zdihovanje,
 In naše prošnje glas.
 Teleta so očaki
 Dajali nekadaj,
 Zdaj dari niso taki,
 Naš dar je Kristus zdaj.

K glorii ali slavi.

1.

Čast, hvala in hvaležnost
 Je tvoja bla in bo;
 Nepokoj in betežnost,
 O Bog! odverni jo.

Daj nam miru in tebe,
 Bog, vedno deržat' se;
 V teb' iskati tebe,
 Vesel' častiti te.

2.

Za naše hudobije,
 Za nas' se pokoriš,
 Smert ta nam greh odmije,
 Tud greha mik pobriš,
 Bod' hvala svetim Duhu,
 Tud njemu čast gré še,
 Zbduje serce gluho,
 Svoj oginj v njem užge.

Pred evangeliam.

1.

Z ust Božjih se iz-haja
 Svet evangelium,
 V serce se nam vsaja,
 Nam razsvetljuje um.
 Bog govori, Bog večen,
 Pri Bogu ni laži,
 O srečen, trikrat srečen,
 Katér se ga derži.

2.

Besede Božje vera
 Nam kaže pravo pot,

Gotovo stezo, ktera
 Gre v nebesa od tod'.
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj pri nas.
 Daj nam potem veselje
 Seboj na večni čas.

H kredo ali veri.

1.

Bog Oče, mi spoznamo,
 De vse je tvoja stvar,
 Kar je in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.
 Od tebe, Oče, ide
 Sin rojstva večniga,
 Spočetje njega pride
 Od Duha svetiga.

2.

Marija je rodila
 To Božje detice,
 Devištva ni zgubila!
 Ne pred tud potlej ne.
 Naš greh je njega vmoril,
 Za greh je bil prodan,
 In kakor je govoril,
 Je vstal On tretji dan.

3.

Na desni rok' Očeta
 Je v svetim raji zdaj,
 Še pride, to obeta,
 Samo ne vemo, kdaj.
 Pa kadar se izide
 Za svet odmerjen čas,
 Pove nam, de spet pride
 Očitno sodit nas.

4.

Sosesko keršenikov
 Al' cerkev verjemo,
 Tud' občestvo Svetnikov
 Zedinstvo v en telo.
 Tud' grehov odpušenje
 Na temu svetu zdaj,
 Života res vstajenje
 Po tem pa sveti raj.

K darovanju.

1.

Naj, Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo;
 Scer kruh je sam na sebi
 In vino zgolj samo

Pa z kruha in iz vina
 Bo kmalo, kar zdaj ni,
 Edin'ga tvojiga Sina
 Telo in prava kri.

2.

To naše darovanje,
 O Bog! ne zverzi ga;
 Vse misli in vse djanje,
 Vse serca v dar jih na.
 O daj, de bomo zvesti
 Ti, Oče, v vsih rečeh!
 Odvzem z'nad naše vesti
 Težilo vsih pregeh.

3.

Vse naše premoženje
 Ves živež in teló,
 Blago in tud' življenje,
 Vse to naj tvoje bo.
 Daj nam po svoji volji
 Zdaj dež, zdaj solnčni sej,
 Pokaže se na polji
 Dobrota tvoja nej.

K Sanktusu.

1.

Povzdignimo, kristjani,
 Vsi svojo pésem zdaj,

Zapojimo skupej zbrani :
 Svet, svet na vekomaj!
 V nebesih in na zemlji
 Se vidi njega moč;
 Nevercam, Bog! pojemlji
 Odvzem jim uma noč!

2.

De sveto luč, katere
 Dozdaj ne vidijo,
 Spoznajo, udje vere
 Z nam' tvoje bodejo :
 De čast mu skup pojemo,
 K nebo ga da med nas,
 Hrup mu vselej ženemo,
 Z angelci vsi v en glas!

O povzdigovanji.

1.

Molimo klečijoči
 Boga zakritiga,
 Oko ga ne razloči
 Pa vera znat ga da.
 Zdaj tukaj brez pogleda,
 O Bog! te vidimo.
 Zadosti je beseda,
 De tebe vidimo.

2.

Na lesu nekđaj križa
 Je Bog zagernjen bil,
 Zdaj, vera nas previža,
 Je človek tud' se skril.
 Ta dar dobrote tvoje,
 Kruh tvojih angelov,
 Opomni misli moje,
 De Bog, si za me umerl.

3.

Naj spere dušo mojo,
 O Jezus! tvoja kri,
 Dodeli milost svojo,
 Ti morje milosti!
 Kar zdaj te nam zagerne;
 Naj zgine, o Bog! spred nas,
 Naj enkrat se odgerne,
 Nam gledat', tvoj obraz!

K zavživanju.

1.

Vel'k čudež se odkriva,
 Vel'k čudež se godi,
 Gospod se zdaj vživa,
 Tud' vera 'ma oči.

Podoba je scer vina,
 Podoba kruha vsa,
 Ne vid' se nič spremina,
 Telo in kri je pa.

2.

O srečen, kdor verjame,
 De tukaj Jagnje je,
 Katero nam odvzame
 Tol'k' grehov butare,
 Le to je jed, to véra
 Kristjane poduči,
 Ljubezni neizmera!
 Od ktere duša ž'vi.

3.

Če ga na konc' življenja
 Po vrednim vžijemo,
 Se smertniga strašenja
 Več bal' ne bodedo.
 Težave in britkosti
 Se tist' ne bode bal,
 Katermu bo v slabosti
 Ta kruh pomoč podal.

4.

O Jezus! čast in hvala
 Naj ti povsotna bo:

Ljubezen nam je dala
 Ljubezen tvoja to,
 Ta vžitek, Bog! telesa,
 In tvoje te kervi;
 Življenje in nebesa,
 Veselje v večnosti.

5.

Daj tega nam želeti,
 Goreti vsim v njega!
 Daj prav nam ga prejeti,
 Ko pride ločitba,
 De bodemo z taistim
 Na pot se vzdignili,
 In pa iz sercam čistim
 V nebesa, va-nje šli.

K ite Missa est.

1.

Ker smo zdaj mašo sveto
 Spodobno slišali,
 Povz'mimo čast odpeto
 In hvalo z angeljci.
 Dopade naj mu djanje
 Odpravljen'ga daru,
 Zvirk gnade bod' darvanje,
 Nam dolžna čast Bogu.

Deržimo pomoč Božje
 Se skoz in skoz terdno,
 Le ta naj nam orožje
 Pred vso hudobo bo.
 Brez greha da naj stati
 Pred sodbo zadnji dan;
 Po angelih nas zbrati,
 Na njega desno stran.

Pri sveti maši. II.

Kirie.

Pred stolam tvoje milosti,
 Tvoj verni ljud kleči:
 In tebe, Bog, v ponižnosti
 Svojiga serca časti.
 Stor' milost tem, kater želé
 V solzah oprat' lastne dolgé.
 Odpusti Oče grešnikom,
 In skaži se dobrotljiv nam,
 Dobrot — ljiv — nam,
 Dobrotljiv skaži se nam.

2.

Ob dari tvoje smo prišli
 Kakor zgubljeni sin,
 In kakor ovce smo zašli,
 Zgubili tvoj spomin.
 Al' Oče vsiga usmiljenja,
 Na serce polne zgrevanja
 Z dopadajenjem dol' poglej.
 In svojo gnado zopet dej,
 In gna — do dej,
 In gnado zopet dej.

3.

Smo delo sej vsi tvojih rok
 In tvoja lastna stvar,
 Opri slabost' svojih otrok
 Ti vel'ki Gospodar.
 Za spravo zdej darujemo:
 Tvojiga Sinu zročujemo;
 O Bog, skoz Njega sveto kri
 Vse naše grehe nam odmi,
 Vse nam — od — mi,
 Vse grehe nam odmi.

Gloria.

Čast bod' na visokosti
 Bogu na vekomaj,
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod' vselej.

V ponižnosti pojemo
 Teb' hvalo, trojni Bog!
 Od tebe zgol prejmemo
 Rešenje iz nadlog.

Evangeli.

Iz tvojih ust izide
 Svet' evangelium,
 Na dno letó se snide
 Vsih kristjanov um;
 Modrost nas sama viža,
 Resnica nas uči:
 Kdor se pod njo poniža,
 Ta srečno prav živi.

Kredo.

Gospod pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar spozna!
 In verje z živim spoštovanjam
 Na tebe praviga Boga;
 Tud' verje v tvoj'ga ljub'ga Sina,
 Spočet'ga od svet'ga Duha,
 Ko Jesova ga korenina
 V deviškem cvetju je svetla.

2.

De je prišel iz gol ljubezni,
 Ljudi nas spravil, Bog, s Tebo,
 De na-se vzel je vsih bolezní,
 Prelil na križu kri svojo;

De spet je vstal, pekel premagal
 Na desnim tebi zdaj sedi:
 De nas bo enkrat vse prevagal
 Sodnik pravični vsih stvari.

3.

De sveti Duh nam cerkev viža,
 De bo do konca vednjo žnjo.
 De kdor se k njem' v solzah približa,
 Od grehov spet očišen bo:
 Zopet de enkrat bomo vstali,
 Vsih svetih družbo sprosi nam,
 De bomo skupej vživali
 Življenje večno z Jezusam.

Darovanje.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
 Gospod, leté dari,
 Z njim tud' tvoj ljud zdihuje,
 In s sercam kvišk puhti.
 Čist kruh je ino vino
 Za grehe naše dar,
 K tvojiga Sina spomino
 Je obložen altar.

2.

Vzem', Bog! leto darvanje,
 Dobrotljiv Oče naš,

Omeči to zdihvanje,
 De nam spet gnado daš.
 Le smert in kri presveta
 Tvojiga ljub'ga Sinu
 Nam daje up, de vzeta
 Ta prošnja bo v nebu.

Sanktus.

Poj : Sveti, Sveti, Sveti
 Je Bog in naš Gospod,
 Z angelci pojte : Sveti
 Si ti, Bog Sabaot.
 V nebesih in na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdaj, 'no na vekomaj.

2.

Veseli vkup pojemo
 Iz serca celiga,
 Živo ga vsi sprejmemo
 Njega svoj'ga Boga,
 Ko nam v imenu pride
 Gospoda našiga,
 Ves svet se k časti snide
 Sinu njegoviga.

Po povzdigovanji.

Poglej, o Oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar!
 Ti na-nj postav'mo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je sam tvoj Sin edini,
 Iz zgol ljubezni darovan:
 Za nas prisojen umornini
 Strašno na križu bil zaklan.

2.

Slabosti On vse naše nosi,
 De nas pripravi v sveti raj.
 On pri Očetu za nas prosi,
 Deb' z Njim živeli vekomaj.
 Naj te ljubezen ta ognjena
 Skoz prošnje, Jezus! omeči,
 De se ta tvoje smerti cena
 Nad nami nikdar ne zgubi.

Agnus Dei.

Poglejte Božje Jagnje:
 Kak' toči svojo kri,
 Kako zdaj glavo nagne,
 Kako za nas medli.
 On grehe nam odjemplje,
 On nosi vse dolgé,
 Pokrajne cele zemlje
 Po Njemu mir dobé.

Obhajilo.

Gospod! jest nisim vredin,
 Deb' tebe dans zavžil,
 Al reci, de bom vredin
 Ter bodem zopet živ.
 V duhu tebe prejeti
 Iz serca jest želim,
 Daj, Ženin naš presveti,
 De gnado zadobim.

Pri koncu svete maše.

Ta ofer smo končali,
 Ta dar je, Bog, tvoj Sin:
 Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin.
 Skoz njega smo prejeli
 Rešenje z naših vez.
 Zdaj zadnjič nam dodeli
 Svoj žegen iz nebes.

Adventna.

Vi oblaki ga rosite!
 Ali zemlja naj ga da!
 Ve nebesa ga pošljite
 Skor Zveličarja sveta!

Milo so ljudje zdihvali,
 V greh in v temi ječali;
 Bog je bil zemljó prekel,
 Greh nebo človeku vzal.

Oče se nebeški usmili,
 Vidi tol'ko bolečin;
 De bi se ljudje rešili,
 Se ponudi Božji Sin;
 D'vico Gabriel pozdravi,
 In Marija čista pravi;
 Lej, pokorno je sercé,
 Kar Gospod mi zapové.

Zgodba sveta in vesela,
 Nam odklene vsim nebo:
 Lej, Devica je spočela,
 In Beseda je meso!
 Pred Gospoda pokleknimo,
 Njega milost zahvalimo;
 Blagor tebi, grešni svet,
 Jezus pride greh odvzet.

Bratje! dosti je že spanja,
 Glas nebeški kliče nas,
 Dan se bliža, noč odganja,
 Zdaj prihaja srečni čas.
 Odverzimo vso hudobo,
 Oblecimo pa svetlobo,
 De preide grehov noč
 In nas vodi Božja moč.

Ne živimo več pregrešno,
 Svet apostelj nas uči.
 Ne nečisto, ne požrešno,
 Nevošljivost naj beži;
 Naj se vsak pred njim poniža,
 Kter'ga prihod se nam bliža,
 De bo s čistim sercam vsak
 Le Zveličarju enak.

O Zveličar, pridi skorej,
 De se spolni, kar želim,
 O prinesi moč od zgorej,
 De se čisto spokorim,
 Ti prinesi mir nebeški,
 De ga vživa duh človeški;
 Daj, de pridem sodnji dan
 Med ovcé na desno stran.

P o s t n a.

Daj mi, Jezus, de žalujem,
 Smert, terpljenje objokujem,
 K' si ga, Jagnje, ti prestal,
 Grehe zbrisal, milost dal.

Jezus, daj, de tvoje rane
 Nas presunejo kristjane,
 To terpljenje prebritko
 Nam pomoč naj v smerti bo.

Nas odrešit' smert si zvolil,
 Pred Očetam trikrat molil,
 Si kervavi pot potil,
 Kelh terpljenja čisto spil.
 Jezus, daj i. t. d.

Tolovaji te obdali,
 Te zvezali in peljali,
 Uklenili ti roke,
 Ktere celi svet derže.
 Jezus, daj i. t. d.

Trinogi so te sodili,
 Križaj ga! hudobni vpili,
 Tepli, bili, de se kri
 Iz bolečih ran cedi.
 Jezus, daj i. t. d.

Ternje bode čelo tvoje,
 Za velike grehe moje,
 Tebi, Jezus, kralj sveta!
 Žezlo, terst se v roke da.
 Jezus, daj i. t. d.

Oh! na križ so te razpeli,
 In na križu te še kleli,
 Oh! za nas si tolk' terpel,
 In za naše grehe umerl.
 Jezus, daj i. t. d.

Naši grehi so te zdali,
 Tebe, Jezus, zasramvali;
 Za naš greh tepen si bil,
 In na križi kri prelil.
 Jezus, daj i. t. d.

Daj nam tebe le iskati,
 Svoje grehe objokvati,
 De se tvoja rešnja kri
 Kdaj nad nami ne zgubi.
 Jezus, daj i. t. d.

Velikonočna.

Zveličar gre iz groba,
 Ob moč je smert, trohnoba!
 Velikonočno Jagnje bil,
 Je zame drago kri prelil.

Aleluja!

Otet je človek, rešen!
 In v brezno satan trešen!
 Smert nima svoj'ga žêla več,
 Odpert je grob in kamen preč!
 Aleluja!

Odrešil je očete
 Veliko časa vjete;
 Častito jih pelja sabo
 V zaperto z greham pred nebo!
 Aleluja!

O, kak se svet'jo rane
 Neusmiljeno mu dane!
 Veselje angeljsko verši,
 De smert je mertva, nas uči.
 Aleluja!

Je terdna naša vera,
 Resnica jo podpera:
 Zveličar je od smerti vstal;
 Tuđ nas ne bode grob končal.
 Aleluja!

Le kratka noč bo v grobi,
 Ker angelj kmal' zatrobi;
 Telo tuđ potlej popelja
 Zveličar v raj, in smert neha.
 Aleluja!

Dopolnit naše želje,
 Perpravit nam veselje
 Greš ti, Zveličar, pred menoj,
 Prišel bom, upam, tud za t'boj.
 Aleluja!

Življenje ponoviti,
 Tako v nebo daj priti,
 Kjer pri Očetu ti sediš,
 In vsim pravičnim lon deliš.
 Aleluja!

Pred sodbo bom postavljen,
 Po svatovsko napravljen,
 S kervjo bom Jagnjeta opran.
 Med tvoje svate svat odbran.
 Aleluja!

Aleluja! Aleluja!
 Aleluja! Aleluja!
 Po tvoje, Jezus, bratam brat!
 Daj tudi nam od smerti vstat'.
 Aleluja!

Binkoštna.

Prid', sveti Duh! aposteljniam dan,
 Ker si bil dansi vanje poslan,
 De čuda Božje pravijo,
 Sovražnikam se vstavijo.
 Prid', sveti Duh! te prosi kristjan.

Prid', sveti Duh! daj svoje dari,
 In jih med svoje verne razli;
 Resnico de poslušajo,
 In nje sladkost okušajo.
 Prid', sveti Duh! razsvetli nas ti.

Prid', sveti Duh! omeči serce,
 Zažgi nam v sercih svete želje;
 Ljubit', kar je pravičniga,
 Se varvati krivičniga.
 Prid', sveti Duh! ljubezni svete!

Prid', sveti Duh! podpiraj slabost,
 Poterdi v sercih pravo svetost,
 Daj, de se ne spotaknemo,
 V ljubezni ne premaknemo.
 Prid', sveti Duh! ti naša krepkost!

Prid', sveti Duh! ti zvesti vodnik!
 Veselje naše, naš pomočnik!
 O vôdi nas do večnosti;
 Pripelji nas do srečnosti.
 Prid', sveti Duh! ti naš poterdnik!

Sveto Rešnje Telo. I.

Cvetice vé, ki noč in dan cvetete

Pred Jezusam, o trikrat blagor vam!

Očesec véle dokler ne zaprete

Se, srečne, pred ne ločite od tam;

O de bi mogel jez, kjer ve merjete,

Na vaši stopnji bit' pred Jezusam,

De bi pred Njim za njega dal življenje,

Ki dal je sebe v moje odrešenje!

Tud' blagor vam, ve svetlobele sveče!

Tam gorite Zveličarju na čast;

O de bi jez deležen bil te sreče

Goreti zanj, vtopljen v nebeško slast,

De bi enako vam, serce goreče

Povžilo v meni se Gospodu v last,

Bi jez zamenjal z vami stopnjo svojo!

Doseglo kaj bi srečo radost mojo?

Bod' slava Tebi, blažena posoda!

Ki v tebi On prebiva, Ljubi moj,

Vdeljena ti je prečastna osoda,

Kot Božji hram se svetiš pred menoj;

O, ko bi služba, v se hranit' Gospoda,

Mi dana bila le en dan — nocoj!

Ves gorel bi, ljubezni se povžival,

Ker bi ljubezni plamen v men' prebival.

Al vender kelh, in sveče, in cvetice!
 O kol'ko srečniši sim jez, kot vi!
 Če pride k meni zvest pastir ovčice,
 Mi vžiti svoje da meso in kri;
 Če v Jezusu prejmem nebes slaščice,
 In v sercu mojim Kristus sam živi,
 Takrat medlim, merjem moči ognjene,
 Ker se Zveličar moj sam z manoj sklene.

O duša, kakor véšica se sukaj
 Okol' te luči neprenehama,
 Od vere in ljubezni živi tukej,
 Ogrevaj se v svetlobi Ljubiga.
 In kadar se ti da prejeti, ukaj,
 S Teboj mu poje truma angeljska;
 Objemi ga, terdo se ga okleni,
 Ter prosi: Daj ljubezen, Jezus, meni!

II.

Pridi molit, o kristjan!
 Od ljubezni svete vžgan,
 Kjer je Jezus v Zakramentu
 Iz ljubezni dan.

Tukej so svete reči;
 Jezusa Telo in Kri;
 Duša, ktera Njega vživa,
 Se ne pogubi.

Bod' češen, Odrešenik!
 V nadlogah pomočnik,
 Svojim vernim, tebi zvestim
 Varh in učenik.

Posvečuj nas Ti zares,
 Čudapolni kruh z nebes!
 Ti otmi nas vsih nevarnost
 Duš ino teles.

Spokorjenja' daj solzé,
 Grehov zbrisi nam dolgé;
 Vera, upanje, ljubezen
 Naj v nas goré.

Kadar umerje telo,
 Vzemi dušo Ti v nebo,
 De se bomo veselili
 Vekomaj s tebo.

Sveta Marija pomagaj.

☉ Kraljica,
 Pomočnica,
 Mati vernikam!
 V nadlogi smo ubogi!
 Oh, pomagaj nam,
 Oh, pomagaj nam!
 Čez valove in slapove,
 Mirno čolnič vod'!
 Gremo trudno in obudno
 K teb' na božjo pot.

Zdaj viharji,
 Zdaj požarji
 Nas zadevajo;
 Zdaj vročine,
 Zdaj merzline
 K tlam pritiskajo.
 O Kraljica, i. t. d.

Čeli rane,
 Nam navdane
 Jok sirot usliš!
 Zapušene,
 Razboljene,
 Dobra Mat' obiš!
 O Kraljica, i. t. d.

O slepoti,
 Grešni zmoti,
 K tebi kličemo.
 Spravo sebi
 Mi po tebi
 Najti upamo.
 O Kraljica, i. t. d.

Oljka mira
 Naj izvira
 S tvojiga serca.
 Vsak oblažen,
 Potolažen
 Naj se od tod podá!
 O Kraljica, i. t. d.

Na Šmarni gori.

V višavah kraljuješ — Kraljica svetá!
 Z nebes ogleduješ — dolino solzá;
 Široko se širi — vse tvoje poljé,
 In v tebi so viri — osrečit sercé.
 O zgodnja Danica, — nebeška Kraljica!
 Češena mi bod'! — O češena mi bod'!

Marija premila! — ti zame skerbiš,
 Marija, je sila, — z nebes se spustiš,
 Med nami prebivaš, — poslušáš svoj ljud,
 In svete razlivaš, — polajšáš nam trud,
 O zgodnja Danica, — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Na grešno pot zajdem, — Bog stegne že meč,
 Pa usmiljenje najdem, — pri tebi trepeč;
 Skesana vsa duša — se k tebi podam,
 Po tebi odpuša — Bog grehe mi sam.
 O zgodnja Danica, — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Me grenke težave — bolezní derzé,
 Ali druge zmotnjave — preostro moré,
 Na goro pritečem — pri tebi klečim,
 Besedo ti rečem, — si serce ohladim.
 O zgodnja Danica — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Marija, ti draga! — prav Božji si sad;
 Marija preblaga! — studenec si gnad,
 Nad tabo raduje — se vsako okó,
 In vsak obiskuje — rad Šmarno goró.
 O zgodnja Danica, — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Marija! ostani — mi Mati vselej,
 Marija me brani! — grešiti ne daj!
 Nauč' me, Danica! — pravično živet',
 Pomagaj, Kraljica! — nebesa prejet'.
 O zgodnja Danica, — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Salve Regina.

Češena bodi, o Kraljica,
 Nebes in zemlje Ti Gospa!
 Mogočna usmiljenja Devica,
 Vsa čista in brez madeža!
 Marija, k Tebi uboge reve,
 Mi zapušeni vpijemo,
 Objokani otroci Eve
 V dolini solz zdihujemo.

Češena bod' presveta Mati,
 O Mati Božje milosti!
 Tako Te smemo imen'vati
 Ker porodnica Božja si,
 Marija, k Tebi uboge reve i. t. d.

Češena — naše bod' življenje!
 Življenje počastimo Te,
 Častito Tebi to češenje
 Ko Mater Jezusovi gre.
 Marija, k Tebi i. t. d.

Češena bodi brez števila
 Velikrat naša Ti sladkost!
 Češena Pomočnica mila
 In upanje v naši slabost'!
 Marija, k Tebi i. t. d.

Oči prijazno v nas oberni,
 O Sladka in Dobrotljiva!
 Prihodnje zlege nam odverni,
 Po smert' pokaž' nam Jezusa!
 Marija, k Tebi i. t. d.

~~~~~

Marii brez madeža spočeti.

V prestavni spomin 8. grudna 1854.

Med zvezdami zvezdica sije,
 Enake nima več nebó,
 Okrog presvitle žarke lije,
 Le v njo ozéra se oko.
 Ta zvezdica, Marija ti,
 Brez madeža spočeta si!

Na nebu zarja se razgrinja
 Čistejši, lepši od zlatá,
 Prelepo se okrog otrinja,
 Nebeških žarkov svit imá.
 Ta zarja, o Marija ti!
 Brez madeža spočeta si!

Med ternjem roža pricvetela,
 Prežlahtnost njena se razgre,
 V lepoti svoji neovenela
 Edina krasna nam cveté.
 Ta roža, o Marija ti!
 Brez madeža spočeta si!

Pregrehe noč je zemljo krila,
 In dolg težil človeški rod;
 Le ena hči je prosta bila,
 Si njo je mater zbral Gospod.
 Edina hči, Marija ti!
 Brez madeža spočeta si!

Devica čista in presveta,
 Vsih milosti napolnjena,
 Od greha čisto vsa izvzeta
 Edina hči Adamova!
 Naj lepši vsih, Devica, si!
 Brez madeža spočeta ti!

M a r i i.

Ti edina,
 O Marija!
 Za nevesto zvoljena
 Si od svetiga Duha.
 Tebi, lepa,
 Naj razlega
 Slavno petje se glasno,
 Naj odmeva clo v nebo!

Ti le sama
 Si odbrana
 Lilija brez madeža,
 Čista Mati Jagnjeta.
 Počešeno
 Čez vso zemljo
 In nebo je tvoje imé,
 Slava, slava tebi gré!

Tebi mili
 V solz dolini
 Revni se zročujemo!
 Za pomoč te prosimo.
 Ti nas brani
 V sili vsaki!
 Daj živeti nam lepó,
 Dozoreti za nebó!

V spomin Šmarne gore.

Ⓒ Marija! ljuba Mati,
 K teb' na goro pribežim!
 Pred altar se tvoj podati,
 Zdihovati k teb' želim.
 Tukej v svetotihem kraji
 Milost svojo nam deliš,
 Nas navdajaš, bližaš raji
 Serca sladko poživiš.

Vse britkosti in težave
 Tukej dušo zapusté,
 Vse posvetnosti, zmotnjave
 V tvojim blišu se jasne.
 Ti nam sladke misli vlivaš,
 Nas pregrevaš do sercá;
 Rajski dom nam že odkrivaš, —
 V tebi klije sreča vsa!

Oh kak sladko mora biti
 V raji večnem tamkej še!
 Kjer radost zamore piti
 Z tabo, Mati, večno se!
 Prosim, ljuba, oh pripelji
 Enkrat k sebi me v nebó!
 Zadovolji moji želji —
 Veseliti se s tabó!

Ljubezen do Marije.

Za Te, o Marija moja zala
 S celim svojim sercam kopernim,
 Si z vezmi ljubezni me zvezala,
 O zato naj le za Te živim.
 Si zmed vsih nar lepši Ti odbrana,
 Si nar gorši, kar jih svet ima.
 O še več, saj Ti si vsa obdana
 Z zlatim kinčem celiga sveta.

Tù na zemlji ni nobene take,
 Ni je tako lepe, kot si Ti;
 De gotovo! Tebi le enake
 Tudi clo še tam v nebesih ni,
 O Marija! sladka Ti Devica!
 Ti nar lepši, Ti nar gorši si;
 Ne le zemlje, tud' nebes Kraljica,
 Tebe v svojo ljubo zbral sim si.

Kadarkolj za Tabo se oziram,
 Vidim Tvoj prelepi obraz, oči
 Od ljubezni serčne skor umiram,
 In serce pijano omedli.
 Toraj mi dovoli!, serčno zala!
 De se Tvoj imenovati smem.
 Če ne boš ljubezni mi skazala
 Pa popred gotovo proč ne grem!

Ko pa boš ljubezen mi skazala,
 In ko zvedil bom, de ljubiš me,
 Takrat, o Marija moja zala,
 Takrat srečen bom čez druge vse.
 In ko serce moje bo se vnelo.
 Od ljubezni Tvoje, vzemi, daj
 Célo Jezusu, de bo gorelo
 Zate in za Njega vekomaj!

~~~~~

Marii, prečisti Devici.

(Za sveto leto.)

Žari se. Danica veselo priplava.
 O Marija! Ti Danica,
 Ti prečista si Devica!
 O Marija! davno že to vém.

Si vsa lepa, si vsa sveta,
 Si od greha izvzeta
 To očitno jest spoznati smém.
 To očitno jest spoznati smem.

Dan že je. Že solnce visoko vstaja.
 Ti, Marija! si Kraljica,
 Si vsih devic Devica!
 To povzdigne te čez angele.
 Ti brez madeža spočeta
 Si Devica — Mati sveta!
 Le še više to povzdigne Te.

Noč pride. Že solnce za goro zahaja,
 Takrat, o Devica mila!
 K' bo mi zadnja ura bila,
 Ko bom tek odločen dokončal
 Bodi meni Pomočnica!
 De bom s tabo, o Devica!
 U nebesih večno kraljeval.

Slava Marii, naši Materi. I.

Tebi Marija, o Mati premila!
 Rad bi jaz pesmico novo zapel;
 Rad bi razlil ti vse serčne čutila;
 Revše ne vem le, kako bi začel.

Veš, o Marija! kako čem začeti?

Šel bom na griček in tam bom začel:
Slava Marii, oj slava prelepi,
Tako, o Marija! bom tebi zapel.

Klical bom tamkej na griču krog sebe,
Klical bom brate, naj z mano pojo;
Klical bom sestre naj slavijo Tebe,
Mladi in stari naj slavo ženo.

Divje zverine naj Tebe častijo,
Voda po grapi naj Tebi šumlja;
Tički preljubi naj ti žvergolijo
Veterc po gojzdu naj Tebi pihlja.

Hribje, planine, gorice, doline,
Travniki, logi, široko poljé,
Gojzdi, ravnine in sterne meline,
Vsi naj Te z mano, o Mati! časté.

Naj se razlega po silni daljavi,
Naj se odmeva in vedno glasi,
Krog in okrog po zračni višavi:
»Slava Marii!« naj večno doni.

Slava Marii, naši Materi. II.

Slava Marii v nebesih visocih,
 Kjer se z Zveličarjem vred veseli;
 Slava ji zemlja po krajnah širocih,
 Kamor obrača premile oči.

Angelski kori nje hvalo zglasujte,
 Ker je Kraljico vam dal je Gospod;
 Trume izvoljenih jo povišujte,
 Ker je oblast ji zročena povsod.

Družba očakov, prerokov ji spevaj,
 Mat' in Devica prečudna je to.
 Zbor apostoljski nje čast razodevaj
 Hvali jo svojo visoko Gospo.

Verste mučencev se njé opogibajte
 Krona nje zmage naj krasniši je.
 Slovesno jo spoznovavci spremljajte,
 Ona posoda svetosti je vse.

Pojte veselo ji v raji device
 Čistosti venec nar lepši je njen.
 Poveljučujte jo gor vse svetnice
 Blagoslovljena je v množici žen.

Tudi jo verni vsi tukaj slavite
 Mati nam dana je vsim od Bogá;
 V njo se narodje iz zmot obrnite
 Svetla danica je v sredi tema.

Slava Marii, naši Materi. III.

Tebe Marija želim poslaviti,
 Šopek cvetlični prinesem ti v dar.
 Sklenil sim zvesto te vselej ljubiti
 O ne zaverzi darilca nikdar.

Zgornji veršiček je limbarček beli,
 Čistiga serca podoba naj bo!
 Čistost darujem na duši ti celi
 Daj mi storiti po sklepu serčno!

Druga cvetlica, vijolica mala,
 Lepa podoba ponižnosti je:
 S sercam ponižnim, kot ti si kazala,
 Tako obljubim posnemati Te!

Tretja cvetlica, kot iskra zareča
 V šopku tak svitlo naproti migla;
 Tako zdaj klije ljubezen goreča
 K tebi, o Mati! iz moj'ga serca!

Vse, kar premorem, darujem veselo,
 Tebi, ki Mati vse milosti si,
 Oh, kako rado pač serce bi pelo
 Slavo ti večno iz cele moči!

V sreči, nesreči in britki težavi
 Tebe, o Mati! bom zmiraj častil,
 Upam pa tudi, de v rajski blišavi
 S tabo tam gori se bom veselil!

Čisto spočeti Devici.

Ena zvezda prikazala
 S temnih je oblakov se;
 Lepši kot danica zala,
 Lepši, kakor zvezde vse.
 Clo stvarjenja kras nar veči
 Nje lepoti ni enak,
 Solnca žar svetlo goreči;
 Je prot' Nji le temen mrak.

Glej, Marija imenuje
 Zvezda se izvoljena,
 Ktere prihod oznanuje
 Srečen dan zveličanja.

Ta je zarja lepa tista,
 K' sveti v krasu rajskim se;
 Bolj kot zlato solnce čista,
 Lepši kakor zvezde vse.

Solnce nekdej ni svetilo,
 Zvezd na nebu tud' ni b'lo;
 Pride čas in spremenilo
 V prah se nični vse bo to;
 Njena pa lepota zala
 Vsih preseže časov tek,
 Je vse veke presijala,
 In cvetla bo z veka v vek.

Preden Oče trikrat sveti
 Vstvaril je nezmerni krog,
 Niso bli še časi šteti,
 Bla je večnost le in Bog;
 Preden vodam je tečaje,
 Preden luč je zemlji dal,
 In postavil morju graje,
 Še nebes obok ni stal:

Ti, Devica, si presveta
 Bila že izvoljena,
 Bila v Večnimu spočeta
 Čista vsa brez madeža. —

Kadar delati naravi
 Je podstavo bil začel,
 Kadar sive na višavi,
 Je oblake gor pripel:

Ko nezmerni so svetovi
 Nastopili daljno pot,
 Ko besedi se njegovi
 Vse gibalo je povsod:
 Takrat Ti pri Njem si bila,
 Z njim ravnala si že vse,
 V Njem se vedno veselila
 In pred Njim igrala se.

Blagoslov je ves Gospodov
 Se nad-te obilno zлил,
 Blagoslov pa vsih narodov
 Spet iz Tebe je priklil:
 Torej vse te srečno števa,
 O velika Ti Gospá!
 Tvoja slava se odmeva
 Po okrajnah vsih svetá.

Kapelica,

po Ligvorju Alfonzu.

Kapelica stala verh gore zelene
 Razdrapana revna že skoraj brez stene,
 Podoba Marije še notri stoji
 Brez krone, brez suknice lice prahni

Že serce ji pokaže, trese se roka,
 De komaj derži še v naročji otroka;
 Pa grešnik zaljubljen le v časno blago,
 Gre memo in še ne ozre se na njo.

Čez goro hiti gospodinja prevzetna,
 Tam memo tud deklica hodi posvetna,
 Za njima obrača Marija oko
 Pa le ne ozre se nobena na njo.
 Tam gre gospodar in se še ne odkrije,
 Tam truma mladenčev nesramno le vpije;
 Bogati in revni tam memo gredo,
 In glej, na Marijo se še ne ozro.

Al res, o Marija! si tak zapušena,
 De nate ne ozre se duša nobena
 Ne boj se že Nežica žene ovce,
 Ki usmiljeno klije ji v persih serce.
 K Mariji v kapelico Nežica teče
 Jo vidit tak revno, ji ginjena reče:
 Kak vboga si Mati in Dete tvojo,
 Na suktno mojo, da vaji zeblo ne bo.

Že venčikov z vertnic in limbarjev splete
 Ovenča kapelico Marijo in Dete,
 Poklekne in moli, kak lepa si zdaj,
 Za to daj ti meni svet raj.

Glej rajska svitloba kapelco obsije
 In čuje se glas iz podobe Marije:
 Za suknjico tvojo, za vence cvetlic
 Bom v rajnu te venčala s krono devic.

Mariji je Nežica zvesta ostala,
 In s čistosti vencam v Gospodu zaspala;
 Za suknjico dano, za vence cvetlic
 Zdaj venča Marija jo s krono devic.

Marija naša mati.

Marija preblaga!
 Prečista in draga!
 Vse duše vedó,
 De matere slajši
 Nikol' ni bilo.

O Mati presveta!
 Hči svet'ga Očeta,
 Vse milosti vir,
 Mi upanje daješ
 Veselje in mir.
 Marija preblaga! itd.

O Mati Devica!
 Nebeška Kraljica!
 Kdo te je častil,

De b' vender pri Tebi
 Uslišan ne bil?
 Marija preblaga! itd.

O Mat' ljubeznjiva!
 Nar bolj dobrotljiva!
 Ti prosi za mé,
 De bodem Te ljubil
 In gorel za Te.
 Marija preblaga! itd.

Mogočna si, Mati,
 Bog nič Ti ne ukrači,
 Kar hočeš, storiš,
 Ti da, kar ga prosiš,
 Ti da, kar želiš.
 Marija preblaga! itd.

O Mati ljubezni!
 Ozdravi bolezn
 Ti moj'ga serca;
 De začnem ljubiti
 Preljub'ga Boga.
 Marija preblaga! itd.

Ljubezen do Marije.

Veš, o Marija!
 Moje veselje!
 Veš moje želje?
     Ljubil bi te;
 Zmirej pri Tebi
 Hotel bi stati,
 Ljubljena Mati!
     Zverzi me ne.

Kaj pa Ti hočeš,
 Moja Kraljica!
 Sladka Devica!
     De Ti podam?
 Druziga nimam,
 Prosim pohlevno,
 Vzem' serce revno,
     Rad Ti ga dam.

Pa Ti, Kraljica!
 Si ga že vzela,
 In si ga vnela,
     Za Te gori.
 Mati preblaga!
 Ti ga ohrani,
 Hudimu brani,
     Reši ga Ti.

M a r i i.

Češena Kraljica!
 Češena mi bod'!
 O čista Devica,
 Češena mi bod'! —
 Pred Tebe, Marija!
 Tje v duhu hitim,
 Po Tebi, Marija!
 Serčno hrepenim.
 Češena Kraljica! itd.

Pa nekaj, predraga!
 Nazaj me derži;
 Devica preblaga!
 Oh! greh me teži!
 Češena itd.

Sim deleč zabredel
 Od Tebe, moj up!
 Globoko je vjedel
 Pregrehe me strup.
 Češena itd.

Kak hočem jest vstati
 Brez Tvoje moči?
 Usmili se, Mati!
 Oh, reši me Ti!
 Češena itd.

Pomagaj Marija ,
 O prosi za me !
 Pomagaj Marija ,
 De pridem pred Te !
 Češena itd.

Vse upanje svoje
 Postavim na Te ,
 Le Dete Ti svoje
 Poprosi za mé !
 Češena itd.

Kaj ne? o Devica !
 De upati znam ,
 De Tebe , Kraljica ,
 Za Mater imam.
 Češena itd.

Saj Ti si Devica ,
 Dobrotljiva vsa !
 Si nam pomočnica ,
 Kot nekdej si b'la ,
 Zatorej Marija !
 Češena mi bod' !
 Na veke , Marija !
 Češena mi bod' !

M a r i i.

O Devica! bod' češena!
 Ti Kraljica vsih nebes!
 Ti si vsim nam vir življenja,
 Ti si sladka, mila res.
 Svit blišobe Te obdaja,
 Solnčno sije Tvoj obraz,
 Vsa lepota svet'ga raja,
 Služi Tebi v večni kras.

Vender Tvoj obraz je mili,
 Mile Tvoje so oči; —
 Vse, kar Tebe bi prosili;
 Nas poslušáš, Mati Ti!
 Si ponižna in premila,
 Si nam dobra vsaki čas,
 Si nam Mati, kot si bila
 Še na zemlji kdaj pri nas.

Glej na zemlji nas sirote,
 Glej nas revne grešnike,
 De od zlega, pros', in zmote
 Ljubi Jezus reši vse!
 In, ko enkrat že nagnilo
 Se življenje naše bo,
 Takrat k nam ozri se milo,
 Spremi v sveto nas nebó.

Tebi vdani hoč' mo biti ,
 Te ljubiti vsaki čas ,
 Zmirej hoč' mo Te častiti ,
 Peti slavo Ti na glas :
 O Devica bod' češena !
 Bod' češena vekomej ,
 Taka mati ni nobena ,
 Kot si bila Ti vselej .

Slava Marije.

Nar bolj blaga, mila, draga
 Si, Marija D'vica, Ti,
 In čistejši, in svetejši
 Ni bilo nikol' stvari.

Tvoje obličje, lepotičje,
 Je zgolj milost in sladkost,
 Ni človeško, je nebeško!
 Zmaga angelsko svetlost.

Dopadljive, ljubeznjive
 Zvezde, očesa Tvoje so ;
 Kakor pšice, vse sladčice
 Naše serca ranijo.

Perle drage, ljube, blage
 Tvoje svete so roke,
 Polne gnade, katero rade,
 In obilno nam delé.

Ti, Devica, si Kraljica
 Cele zemlje, vsih nebes,
 Pa ponižáš, in približáš
 Se do revnih nas zares.

Kdaj boš dala, prikazala
 Tudi mojim se očem?
 Skorej, skorej prid' od zgorej,
 De s Teboj Te gledat grem.

Brez števila duš rešila
 Si sovražniku iz rok,
 Pridi k meni, in me deni
 V trumo rešenih otrok.

O častimo ga, hvalimo,
 K' nam je tako Mater zbral,
 Ga ljubimo, ga molimo,
 K' je vso čast Marii dal.

Živi! živi! vpimo: živi!
 V srcih nam Marije imé!
 Hvali vedno, hvali vredno
 Jezusa zvesto sercè.

Marija v nebo vzeta.

Moj duh iz telesa
 Z Marijo v nebesa
 Povzdigni se ti.
 Gospa je postala,
 Bo tam kraljevala.
 Kjer Sin nje živi.
 Moj duh iz telesa itd.

Brez nje jest na sveti
 Ne morem živeti,
 Veselja več ni.
 Moj duh iz telesa itd.

Oh hudo ločenje!
 Kdo da mi življenje?
 Kdo pomoč deli?
 Moj duh iz telesa itd.

Če tud' se ločila,
 Je mati premila,
 Nas ne zapusti.
 Moj duh iz telesa itd.

Je Mati skerblijiva,
 Gospa ljubeznjiva;
 Za nas govori.
 Moj duh iz telesa itd.

Otroke v težavah,
 V skerbeh in skušnjavah
 Vse rešit' želi.
 Moj duh iz telesa itd.

Ga hoče oteti,
 Kdor čisto živeti
 Serčno hrepeni.
 Moj duh iz telesa itd.

Sercé polno sreče,
 V ljubezni goreče
 Za njo pohiti.
 Moj duh iz telesa itd.

Češena si Marija.

Ko v jasnim jutru primiglja
 Že zvezdica daničica,
 Se sliši milo že zvonjenje,
 Marii čast in počešenje,
 In z zlato zarjo vse časti;
 »Češena si Marija Ti!«

Ko višej sije solnce že,
 Vzdiguje se, čez poldne gre,

Se sliši zopet nam zvonenje,
 Marii čast in počešenje; —
 Čez hrib in plan se oglasi:
 »Češena si Marija Ti!«

In kadar solnce že ljubo
 Nam sa goro žari slovo,
 Se glasno sliši še zvonenje,
 Marii čast in počešenje; —
 V večernim hladu se glasi:
 »Češena si Marija Ti!«

»Češena si Marija Ti!«
 Naj se glasi do konca dni!
 Naj vedno sliši se zvonenje,
 Marii čast in počešenje; —
 Nebo in zemlja naj glasi:
 »Češena si Marija Ti!«

Sedem žalost Marije Device.

Božje Matere Device
 Čast prepevaj jezik moj,
 Marternikov vsih Kraljice
 Žalosti sočutja poj. —

Britkih žalost polna Mati !
 Daj mi s Tabo žalovati,
 De se grehov spokorim,
 Odušenje zadobim.

Ko si v tempeljnu darila
 V rešujo smert Zveličarja,
 Ti je duša občutila
 Meč terpljenja britkiga.
 Britkih žalost itd.

V britkim potu skoz pušavo,
 V begu pred Herodežam,
 Si terpela trud, težavo
 S svojim svetim Detetam.
 Britkih žalost itd.

S serčno žalostjo iskala
 Si zgubljeniga Sinu,
 Si po ljubljenim prašala,
 Britke dneve brez miru.
 Britkih žalost itd.

Oh neznana bolečina
 Ti je tergala sercé,
 Ko si srečala tam Sina,
 K' na Kalvarjo s križem gre.
 Britkih žalost itd.

Tvojo dušo meč prešine
 Ker na križu Sin visi ,
 Čutiš smertne bolečine ,
 Kadar dušo izroči.
 Britkih žalost itd.

Žalosti si kopernela
 Z dušo voljno in serčno ,
 Kadar si v naročje vzela
 Ljubiga mertvo telo.
 Britkih žalost itd.

Oh, prežalostno ločenje ,
 V grob Ti Sina polože ,
 Nad serca Tvoj'ga življenje
 Težek kamen privale.
 Britkih žalost itd.

Z a h v a l n a.

Hvala bod' Gospod Bogu!
 Vse stvari ga zdaj molite!
 Stvarnika, dobrotnika
 In Očeta ga častite!
 Kerub, Seraf mu pojo,
 Hvali zemlja in nebo.

Sveti, sveti, svet Gospod!
 Vse je polno tvoje hvale;
 Trume zvoljenih, o Bog!
 Večno čast ti bodo gnale;
 Vsi svetniki te časte,
 Vsi pravični te slave.

Češen bodi trojni Bog!
 Oče, Sin in ti Duh sveti!
 Cerkve tvoje nauk ves
 Moramo zvesto verjeti;
 Jezus Kristus, božji Sin,
 Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš!
 Kol'ka je ljubezen tvoja!
 V grehe sim bil zakopan,
 Revna je b'la duša moja,
 Ti pa prideš k nam na svet,
 Smert, pekel in greh zatret.

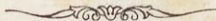
Večni Bog in kralj nebes
 Se poniža brat nam biti!
 Nam živi in nam umerje,
 Nam nebesa zaslužiti;
 Njega sveta rešnja kri
 Nas očisti vse ljudi.

Na desnici božji zdaj
 Ga še imamo pomočnika,
 Sodnji dan ga grešnik bo
 Vidil ojstriga sodnika;
 Milost, grešnik, le dobiš,
 Dokler še na svet' živiš.

Jezus! bod' usmiljen nam,
 V službi svoji nas ohrani,
 Kri si svojo dal za nas,
 Greh končaj, pri nas ostani;
 Pelji naše duše v raj,
 Delež zvoljenih nam daj.

Svoje ljudstvo srečno stor',
 Zdaj in vselej nas obvari;
 Obdaruj in povikšuj
 In zveličaj svoje stvari;
 Hvalo bomo peli ti
 Tukaj in v večnosti.

Milostljiv nam bodi dans,
 Pota v grehe nam zagradi;
 Sveti in preljubi Bog!
 Daj, de stor'mo dobro radi.
 V tebe upamo vsak čas,
 De ne boš zaverigel nas.

OBSEK.

	Stran.
Nektere besede od bratovšin	3
Začetek matere bratovšine Marijniga presveti- ga Serca	8
Namen te bratovšine	16
Začetek bratovšine Marijniga Serca pri svetim Petru v Ljubljani	18
Postave Šent-Peterske podružnice	19
Kaj se družnikom te bratovšine posebno pripo- ročuje	22
Odpustki za družnike Marijniga Serca	24
Še nekteri opomini	26

Pobožne molitve in opravila.

Memorare sv. Bernarda	31
Zjutranje molitve	32
Darovavna molitev	34
Večerne molitve	35
Vsak dan obuditi	39
Sveta maša	41

Zakrament sv. pokore.

Jezus govori duši od potrebne večkratne spovedi	65
Molitev pred spraševanjem vesti	70

	Stran.
Spraševanje vesti	71
Molitev za resnično obžalovanje grehov . . .	81
Djanje obžalovanja	82
Sklep se poboljšati	83
Molitev napčno sramožljivost na spovedi pre- magati	84
Molitev po spovedi	86
Sklepna molitev	87

Sveto Obhajilo.

Besede Jezusove k duši, ki je k sv. Obhajilu namenjena	90
Molitev pred sv. Obhajilam	97
Tri božje čednosti	97
Molitev sv. Tomaža	101
Molitev sv. Bernarda	103
Namen pri sv. Obhajilu	105
Po sv. Obhajilu	106
Molitve po sv. Frančišku Salezju in Alfonzu Ligvorju	106
Molitev za odpustke	112
Besede Jezusove do duše po sv. Obhajilu . .	114

Razne molitve.

Molitev k presv. Marijnimu Sercu	119
Pohvala k presv. Sercama Jezusa in Marije .	122
Darovanje samiga sebe Marii	123

	Stran.
Molitev za Marijno brambo in prošnjo	125
Molitev sv. Terezije za spreobrnjenje grešnikov	127
Za blagor sv. cerkve	128
Za blagor škofije	129
Za ohranjenje sv. vere v domovini	130
Za razširjanje sv. vere	132

Cerkvene molitve.

Za spokorniga duha	134
Za odpušenje grehov	134
Zoper hude misli	135
Za dar čistosti	135
Za ponižnost	136
Za poterpežljivost	136
Za keršansko ljubezin	137
Besede Jezusove do duše od nevredniga Obhajila	137

Obiskovanje sv. Rešn. Telesa.

Besede Jezusove do duše od obiskovanja svetiga Rešnjiga Telesa	141
Pobožnost pred sv. Rešnjem Telesam	145
1. Pozdravljenje Jezusa v nar svetejšim Za- kramentu	146
2. K Jezusovim Sercu	149
Molitev k Jezusovim Sercu za dar čistosti	154
Litanije od presv. Jezusoviga Serca	155
Molitev	161

Počesevanje Marije pred njenimi altarji,

zlasti za popoldansko opravilo	162
Litanije od presv. Marijniga Serca	162
Molitev	165
Serčna molitev k Materi Božji, si jo mater izvoliti	166
Deset pozdravljenj k presv. Marijnimu Sercu .	168
Pesem k Marijnimu Sercu	173
Lavretanske litanije z molitvami	176
Litanije od žalostne Matere Božje	188
Molitev	190
Tri molitve k Materi Božji za srečno smert . .	191
Molitev za rajnce brate in sestre te bratovšine .	192
Litanije vsih svetnikov z molitvami	194

Nektere posebne pobožnosti.

Devetdnevna pobožnost k Marijnimu Sercu . . .	211
Mlajeve ali majnikova pobožnost	213
Pobožnost k Marii o velikim serpanu	214
Češenje sv. Jožefa	216
Molitev k sv. Alojziju	224
Molitev k prečastiti Devici Marii	226

Sveti križev pot.

Razložik, začetik in vrednost sv. Križeviga pota	227
Pesem pri sv. Križevim potu	258

	Stran.
Molitev za popolnoma odpustike	262
Za razširjenje keršanske cerkve	263
Za zatiro krivih vér	264
Za mir keršanskih poglavarjev	265
Za vérne duše v vicah	266

Pristavik.

Ura katoliškiga kristjana	267

Svete pesmi.

Pri sv. maši. I.	272
„ „ „ II.	282
Adventna	288
Postna	290
Velikonočna	292
Binkoštna	295
Sveto Rešnje Telo. I.	296
„ „ „ II.	297

V čast Marije:

O Kraljica, pomočnica	298
V višavah kraljuješ — Kraljica svetá!	300
Česena bodi, o Kraljica	301
Med zvezdami zvezdica sije	303
Ti edina, o Marija	304
O Marija! ljuba Mati, ...	305
Za Te, o Marija moja zala	306
Žari se. Danica veselo priplava	307
Tebi Marija, o Mati premila!	308

	Stran.
Slava Marii v nebesih visocih, ...	310
Tebe Marija želim poslaviti	311
Ena zvezda prikazala	312
Kapelica stala verh gore zelene	314
Marija preblaga	316
Veš, o Marija	318
Češena Kraljica	319
O Devica! bod' češena!	321
Nar bolj blaga, mila, draga	322
Moj duh iz telesa	324
Ko v jasnim jutru primigla	325
Božje Matere Device	326
_____	
Zahvalna	328

Založila bratovšina Marijniga Serca.

Natisnil J. Rudolf Milic.

Stran.

- . 310
- . 311
- . 312
- . 314
- . 316
- . 318
- . 319
- . 321
- . 322
- . 324
- . 325
- . 326

- . 328

